

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992- 1993

Nr. 7

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

8 FEBRUARI 1993

INHOUDSOPGAVE

Blz.

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	313
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	313
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	316
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	319
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	321
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	327

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 69,5)

N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	329
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	332
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	338
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	343
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	344
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	350
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	352

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 69,5)

T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	354
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	357
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	358

REGISTER	359
--------------------	-----

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 26
van 11 januari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Agenda voor parlementsleden — Taalgebruik

Op het einde van het afgelopen jaar kregen alle parlementsleden een luxueuze agenda toegestuurd door een Nederlands bedrijf. De agenda bevat talloze nuttige adressen, onder meer die van de verschillende kabinetten van de Vlaamse Executieve. Telkens heeft het Frans daarbij voorrang.

Heeft de voorzitter van de Executieve er reeds bij de uitgever van de agenda op aangedrongen dat de kabinetten van de Vlaamse Executieve best uitsluitend of minstens bij voorrang in het Nederlands worden vermeld en dat er geen aanleiding is om hun adressen ook in het Frans af te drukken ?

Antwoord

Ik heb bij de uitgever van de tweetalige parlementaire agenda aangedrongen om wat de Vlaamse regering betreft voortaan eerst de Nederlandstalige gegevens af te drukken en hierbij gebruik te maken van de officiële titulatuur.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 45
van 5 januari 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Oost- Vlaanderen — Sociale-huisvestingspolitiek

1. Over welke grondvoorraden beschikt de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij in Oost-Vlaanderen, naar oppervlakte en betrokken gemeente ?
2. Over welke grondvoorraden beschikken de plaatselijke huisvestings- en landmaatschappijen in Oost-Vlaanderen, naar oppervlakte en betrokken gemeente ?

3. Welke zijn de gekende projecten voor de komende drie jaar, zowel voor sociale woningbouw als voor het ter beschikking stellen van sociale kavels in Oost-Vlaanderen, naar oppervlakte, aantal woningen (respectievelijk percelen), en gemeente met of zonder woonnoodgebied ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens wordt het antwoord rechtstreeks aan het lid bezorgd.

Vraag nr. 46
van 5 januari 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Vuilnisbelt Vlierzele — Controle en maatregelen

Reeds eerder werd de bevoegde minister gevraagd aandacht te besteden aan de intercommunale vuilnisbelt Vlierzele-Zuid naast de E 40.

Ook recent kon men de kwalijke staat van de belt ruiken tot op de E 40, in bijna alle weersomstandigheden.

1. Welke inspecties of controles zijn hier mogelijk, werden recent uitgevoerd ? Met welke resultaten ?
2. Wie is bevoegd en verantwoordelijk voor de inspecties en controles ?
3. Welke maatregelen werden recent genomen tot het voorkomen of wegwerken van de kwalijke geur en de verrotting ?
4. Bestaat er gevaar voor aantasting van het grondwater (eventueel drinkwater van de omgeving) ?
5. Welke investeringen werden de jongste jaren gedaan, waarvoor en voor welke bedragen ?
6. Voor hoeveel jaren loopt de stortvergunning, voor welke soorten afval ? Voor hoeveel jaren kan daar nog worden gestort, voor welke produkten en onder welke voorwaarden ?

Antwoord

1. De mogelijke inspecties of controles hebben als voorwerp de naleving van de exploitatievoorwaarden van de stortvergunning. Het gaat hier om de besluiten van de bestendige deputatie van Oost-Vlaanderen, van 23 december 1983 en 23 december 1992.

Periodiek hebben inspecties of controles plaats naar de naleving van de vergunningsvoorwaarden, namelijk de aard en de samenstelling van de huishoudelijke afvalstoffen en de met huishoudelijke gelijkgestelde afvalstoffen, de opbouw van de stortfronten, de controle van het percolaat- en peilputwater, als ook de controle van de lozingsvergunning met geregelde afvalwaterbemonstering. Hieromtrent werden recent geen overtredingen vastgesteld.

2. Wat de controle op de exploitatievoorwaarden betreft en de invloed ervan op het leefmilieu, is het bestuur Milieu-inspectie van mijn administratie Milieu, Natuur en Landinrichting (Aminal) bevoegd. Het ruimtelijk en stedenbouwkundige aspect vallen onder de bevoegdheid van het bestuur Ruimtelijke Ordening van de administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting (AROH). Beide administraties behoren tot het departement Leefmilieu en Infrastructuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

3. Door de exploitant is een aanbesteding uitgeschreven voor de definitieve afdekking en afwerking van de reeds volgestorte percelen. De werken zullen uitgevoerd worden in het voorjaar 1993 en zullen eveneens bijdragen tot een vermindering van de emissie van kwalijke geur. Om de kwalijke geuren ter hoogte van de percelen in exploitatie te verminderen bepaalt de vergunning dat de gestorte afvalstoffen 's avonds afgedekt worden met een laagje teelaarde.

Bij de directie zal aangedrongen worden een grotere hoeveelheid afdekkende teelaarde aan te brengen. Een directe afdekking zal gevraagd worden bij het storten van materiaal met kwalijke geur.

4. Uit het onderzoek van het aanvraagdossier tot uitbreiden van de stortplaats blijkt dat een bijkomend hydrogeologisch onderzoek noodzakelijk is om de invloed op het grondwater te kunnen nagaan.

In de vergunningsvoorwaarden voor die uitbreiding werd een dergelijke studie opgelegd. De resultaten hiervan dienen ter goedkeuring te worden voorgelegd aan de toezichhoudende overheid vooraleer tot de inrichting van de stortplaats wordt overgegaan.

5. De door de exploitant gedane investeringen zijn mij onbekend. Mijn diensten zijn evenmin bevoegd om controle uit te oefenen op de aard en de omvang van de investeringen die de exploitant realiseert.

6. Op 23 december 1992 verleende de bestendige deputatie van Oost-Vlaanderen een milieuvergunning aan de C.V. ILVA voor het uitbreiden van een klasse II-stortplaats in Sint-Lievens-Houtem. Het betreft de uitbreiding van een bestaand en vergund stort met circa 8,75 hectare. De vergunning werd verleend voor 10 jaar, en is in overeenstemming met het Afvalstoffenplan 1991-95. Het uitbaten van een klasse II-stortplaats betekent dat enkel welbepaalde afvalstoffen gestort mogen worden, zoals huishoudelijke afvalstoffen en gelijkgestelde.

Bij de uitbatingsvoorwaarden werden, naast de reeds vernoemde studie (cf. punt 4) tal van bepalingen opgenomen om nadelige effecten voor milieu en omgeving te verhinderen of tot een aanvaardbaar niveau te beperken.

Op vraag kunnen deze voorwaarden (15 blz.) aan het lid worden doorgegeven.

Vraag nr. 47
van 5 januari 1993
van de heer L. BARBE

Illegale slibstorten in Lede — Gegevens

Van eind november tot begin december 1992 werden op een terrein in de gemeente Lede (Oud-Smetlede) tientallen vrachtwagens slib gestort, en dit zonder vergunning. De Milieu-inspectie kwam ter plekke, stelde proces-verbaal op en voerde een officiële bemonstering uit. Ook elders in de streek werden er slibstorten gemeld, misschien afkomstig van dezelfde firma.

1. Welke hoeveelheden slib werden er in Oud-Smetlede gestort ?
2. Wat zijn de belangrijkste analyseresultaten van het slib ?
3. Welke maatregelen werden gepland om het terrein te saneren ?
4. Heeft de betrokken firma ook elders in de streek onwettelijke slibstortingen uitgevoerd ? Waar ?

Antwoord

1. Op het bewuste perceel landbouwgrond gelegen in Oud-Smetlede en Lede (Oordegem) werden volgens verklaringen van de betrokken firma-verantwoordelijke ongeveer 20 vrachtwagens afvalwater-zuiveringsslib gestort.
2. Van het gestorte slib werd een officiële monstername uitgevoerd. De stalen werden voor analyse bezorgd aan het laboratorium van de VITO in Mol. De analyseresultaten zijn nog niet bekend.
3. Aan de eigenaar van het terrein werden preventief schriftelijk saneringsmaatregelen opgelegd, namelijk het afvoeren binnen de 30 dagen van het slib naar een vergunde stortplaats. Overeenkomstig het toegelaten gebruik van slib in de landbouw volgens artikel 210 Vlarem II, en na analyse van de ontvangende bodem en van het slib, mag eventueel een hoeveelheid slib in de bodem worden ingewerkt.
4. Volgens vaststellingen van de Aminal, bestuur Milieu-inspectie in Gent, werden slibstortingen aangetroffen in de Babelstraat in Hofstade (Aalst), de Paddenstraat en de Solegemweg (Lede), alsook in de Kleine Kouterstraat in Berlare. Telkenmale werd een proces-verbaal van overtreding opgesteld, een officiële bemonstering uitgevoerd en preventief saneringsmaatregelen opgelegd.

Vraag nr. 48
van 5 januari 1993
van de heer L. BARBE

Monstername van afvalwaters bij bedrijven — Problemen

Een correcte monstername van het afvalwater van bedrijven is zeer belangrijk, enerzijds in het kader van

de controle van de lozingsvergunning of **milieuvergunning**, anderzijds om de heffing te bepalen. Uit het VMM-rapport "Resultaten emissiemeetnet 1991" blijkt dat er bij de 1255 bemonsterde lozingspunten toch 114 tijdsgebonden en 297 schepmonsters waren. Hierbij wordt enkel de concentratie van pollutanten bepaald, niet het debiet, zodat men een zeer onvolledig beeld krijgt van de vuilvracht. Het lijkt aangewezen al die bedrijven te verplichten de nodige maatregelen te nemen zodat er debietsgebonden monsters kunnen worden genomen.

Probleembedrijven zouden bovendien best verplicht worden tot plaatsing van een continu-bemonsterings-, toestel. Bij fysicochemische zuivering van afvalwaters blijven er immers fraudemogelijkheden :

- het opdrijven van de flocculantdosering tijdens de meting ; de tijdelijk hogere kosten wegen niet op tegen de besparing aan milieuheffingen ;
- het bufferen van sterk verontreinigde afvalwaters en enkel lozen van de minst verontreinigde.

Het plaatsen van een continu-bemonsteringstoestel zou deze fraude onmogelijk maken.

1. Waarom worden bedrijven die heffingen betalen op basis van monstername, er niet toe verplicht een debietmeter te plaatsen ?
2. In welke mate worden die bedrijven ertoe verplicht een continu-bemonsteringstoestel te plaatsen ?

Antwoord

In zijn inleiding tot de vraagstelling geeft het lid blijk van zijn bezorgdheid omtrent de kwaliteit van de resultaten van het emissiemeetnet van de Vlaamse Milieu-maatschappij.

Binnen de VMM is men er zich ten eerste van bewust dat sommige bedrijven pogen de metingen te beïnvloeden om de heffing gedeeltelijk te ontduiken. Volgende maatregelen werden genomen :

tweeweekse opstelling van de monsternametoestellen per bedrijf (in plaats van driedaagse meetcampagnes in '91-'92) ;

informerende van het bestuur Milieu-inspectie over de VMM-meetcampagnes ;

verzoeken aan bestuur Milieu-inspectie om proces-verbaal op te stellen wanneer de meetput niet overeenstemt met de vergunning ;

onderzoek naar de mogelijkheden om het personeel van de dienst Water een beperkte bevoegdheid te geven inzake het vaststellen van overtredingen (illegaal lozingspunt , proces-verbaal van monstername, frauduleuze manipulatie van debietmeter en/of monsternemer).

Met betrekking tot de vraag om bedrijven die heffingen betalen op basis van monstername, te verplichten een debietmeter te plaatsen, wens ik erop te wijzen dat Vlarem II bepaalt in artikelen 54, 55 en 62, paragraaf 1 dat bedrijven die meer dan 50 m³/u of 1.000 m³/dag of 25.000 m³/maand afvalwater lozen, verplicht zijn om continu debiet, temperatuur en zuurtegraad te meten.

VMM hanteert voor haar emissiemeetnet een lijst met een 1200-tal bedrijven die belangrijk geacht worden in het kader van de problematiek van de waterverontreiniging.

Het is wenselijk dat ieder van die bedrijven zou beschikken over een continue debietsmeting en debietsproportionele monsternametoestel.

VMM zal in de loop van 1993 een voorstel daaromtrent voorleggen aan de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting.

Vraag nr. 49
van 5 januari 1993
van de heer L. BARBE

Ambtenaren VMM — Verbaliserende bevoegdheid

Op de meeste rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI's) van de Vlaamse Milieu-maatschappij (VMM) zijn ook bedrijven aangesloten. Het gebeurt regelmatig dat de werking van de RWZI's verstoord wordt door sluiklozingen van bedrijven. Het gevolg is niet alleen dat in de RWZI uren of soms dagen ongezuiverd water geloosd wordt, maar dat het Vlaamse Gewest handenvol geld kost om de installaties opnieuw op te starten. Het verhalen van de kosten bij de sluiklozer via burgerlijke partijstelling is vaak een moeizame weg. Sinds de hervorming van de Vlaamse administratie kunnen immers de ambtenaren van de VMM zelf geen proces-verbaal van monstername meer opstellen. Ze zijn dan verplicht bij een sluiklozing de Milieu-inspectie, rijks-wacht of politie te verwittigen. Dit brengt echter tijdverlies met zich mee, zodat de herkomst van de sluiklozing veel moeilijker vast te stellen is.

Kan de minister mij zeggen waarom aan de ambtenaren van de VMM, werkzaam op een RWZI, niet de bevoegdheid gegeven wordt om een proces-verbaal van monstername op te stellen ?

Antwoord

1. Door artikel 57 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid werd, zoals terecht is gesteld, de bevoegdheid inzake de inspectie op de milieuvergunning niet langer meer toevertrouwd aan de Vlaamse Milieu-maatschappij, maar aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, inzonderheid het bestuur Milieu-inspectie.

2. Aangezien het meermaals voorkomt dat de werking van een rioolwaterzuiveringsinstallatie, eigendom van de Vlaamse Milieu-maatschappij, verstoord wordt door een sluiklozing kan het belangrijk zijn dat aan het personeel, werkzaam op een rioolwaterzuiveringsstation, de bevoegdheid wordt verleend om een proces-verbaal van monstername op te stellen.

Rekening houdend met het feit dat het opstellen van een proces-verbaal van monstername deel uitmaakt van de technische controle op de lozingswaarden ingeschreven in de milieuvergunning en voor ogen houdend dat de installatie van een parallel inspectie-circuit dient te worden vermeden,

wordt momenteel door een administratieve diensten van de Vlaamse Milieumaatschappij de mogelijkheid onderzocht om de personeelsleden werkzaam op een rioolwaterzuiveringsinstallatie de bevoegdheid te verlenen tot het opstellen van een proces-verbaal van monsternamen.

Vraag nr. 50
van 6 januari 1993
van de heer J. DE MOL

Recyclage — Ecologisch verantwoorde plakband

Onlangs kwam in Nederland ecologisch verantwoorde plakband op de markt. De plakband bestaat uit papier. Deze ecologisch verantwoorde plakband is duurder en helemaal milieuvriendelijk is de plakband nog niet, vanwege de aanwezigheid van een oplosmiddel in de kleeflaag. Toch kent de plakband vooral in de levensmiddelenindustrie reeds een groot succes.

Dit produkt beantwoordt bovendien aan de Duitse eis om bij de verpakking mono-materialen te gebruiken, wat betekent dat bijvoorbeeld een papieren verpakking met papier moet worden vastgekleefd, zodat de verpakking in zijn geheel kan worden gerecycleerd.

1. Voorzien de milieuconvenanten in een alternatief voor PVC-plakband, zoals dat in Nederland ?
2. Bij de recyclage van oud papier stellen de PVC-plakbanden een probleem. Lijkt het niet zinvol om op korte termijn mono-materialen in de verpakkingindustrie te stimuleren ?
3. Een strategie in mono-materialen lijkt wenselijk. Welke beleidsmatige maatregelen werden op dit vlak reeds voorgesteld ? Welke concrete programma's werden opgesteld ?

Antwoord

1. In de verpakkingconvenant is geen alternatief voor de PVC-plakband opgenomen. In uitvoering van de convenant wordt momenteel een preventiestrategie uitgewerkt. Het is niet onmogelijk dat bepaalde ontwikkelingen op basis van de in de strategie vermelde maatregelen zullen leiden tot een gefundeerde keuze voor een alternatief.
2. In antwoord op de vraag betreffende het stimuleren van mono-materialen in de verpakkingindustrie kan verwezen worden naar de bemerking in verband met de in punt 1 vermelde ontwikkelingen in het kader van de verpakkingconvenant en de preventiestrategie. Het stimuleren van mono-materialen in verpakkingen is zinvol, indien voldoende duidelijkheid bestaat inzake de verpakking van die materialen. De kwaliteit van de verpakking, alsook de herbruikbaarheid moeten een voldoende hoog niveau halen. Die afweging vereist onderzoek en kan voor verschillende verpakkingen tot verschillende conclusies leiden. Inzake kartonnen verpakkingen zijn een aantal mono-materialen door de industrie in ontwikkeling.
3. Voor de beleidsmatige maatregelen in verband met verpakking, verwijs ik naar het antwoord op vragen

1 en 2. Een strategie inzake mono-materialen is wenselijk, niet in het minst op EG-niveau.

Op Vlaams niveau worden op korte termijn een aantal voorstellen geformuleerd ten aanzien van een aantal materialen die kaderen binnen het OVAM-project Milieuzorg in kantoren.

T. KEUCHEMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 95
van 5 januari 1993
van de heer M. BOURGOIS

Personeel lokale en regionale sector Vlaamse Gemeenschap — Weddeschaalverhoging

Ingevolg het sectoraal akkoord 1992-1993, van toepassing op het personeel van de lokale en regionale sector van de Vlaamse Gemeenschap, wordt een weddeschaalverhoging aanbevolen van maximum vijf percent, maar het bedrag van de diplomabijslag mag niet tot gevolg hebben dat de bezoldiging van het personeelslid tot meer dan 974.183 frank per jaar stijgt.

Dit betekent dat sommige personeelsleden een gunst krijgen via de vijf percent weddeverhoging, maar terechtdertijd hun totale maandwedge (vergoedingen inbegrepen) zien dalen ingevolge het gestelde plafond van de diplomabijslag. Ik wil benadrukken dat het hier gaat om een dringende materie, aangezien in verschillende gemeenten de vijf percent weddeschaalverhoging reeds wordt toegepast met ingang van 1 januari 1993.

Wordt het artikel 7 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 inzake de diplomabijslag aan sommige personeelsleden van de provincies, gemeenten, agglomeraties en federaties van gemeenten, laatst gewijzigd bij koninklijk besluit van 6 maart 1991, aangepast ?

Zo ja, wanneer zullen de nieuwe bepalingen in werking treden ?

Antwoord

Het grensbedrag voor het verkrijgen van een diploma-vergoeding wordt, zoals het lid terecht aangeeft, vermeld in artikel 7 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de toekenning van een diplomabijslag aan sommige personeelsleden van de provincies, gemeenten, agglomeraties en federaties van gemeenten. Overeenkomstig artikel 148 van de nieuwe gemeentewet behoort het tot de bevoegdheid van de federale overheid om eventueel het initiatief te nemen om dit koninklijk besluit aan te passen.

Vraag nr. 99
van 5 januari 1993
van de heer J. EEMAN

Gemeenten — CAO

Betreffende de CAO afgesloten met de vakbonden van

de Vlaamse gemeenten op 27 augustus 1992, vernam ik graag welke gemeentebesturen :

1. per 1 november 1992 5 of 3 percent weddetoeslag toestonden voor hun personeel ;
2. maaltijdcheques invoerden ter vervanging van de premie van 14. 000 frank.

Antwoord

Een voorlopige inventaris van de raadsbesluiten aangaande de toepassing van het sectoraal akkoord 1992-1993 voor het personeel van de lokale. en regionale sector van het Vlaamse Gewest werd opgemaakt.

De inventaris behelst de beslissingen van gemeenten vanaf klasse 17, voor zover zij per 22 januari 1993 bij de Vlaamse Executieve waren ingekomen. Om een volledig beeld te krijgen van de CAO-toepassing werd aan de provinciale overheden gevraagd zo snel mogelijk de nodige gegevens te bezorgen voor de gemeenten die ter zake onder hun toezicht ressorteren.

Op 65 ingekomen raadsbesluiten blijkt dat 25 gemeentebesturen reeds in november 1992 een verhoging van de weddeschalen met 5 percent hebben toegekend. 16 gemeenten hebben per 1 november 1992 de **weddeschalen** met 3 percent verhoogd. Deze gemeenten kunnen worden teruggevonden in genoemde inventaris, die het lid persoonlijk zal worden bezorgd.

Het sectoraal akkoord voorzag niet in de toekenning van een eenmalig conventioneel weddesupplement van 14.000 frank, noch in maaltijdcheques. Raadsbesluiten in die zin zijn onderworpen aan het toezicht van de provinciegouverneurs. Hen werd dan ook gevraagd gegevens hierover te verstrekken.

Vraag nr. 100
van 5 januari 1993
van de heer M. CAPOEN

Gronen nabij militair kamp Lombardsijde — Bestemming

Het ziet er naar uit dat de militaire functie van het kamp Lombardsijde wordt opgeheven. In de bewuste zone ligt eveneens de verlaten marinebasis met een getijdedok en een stuk duinen, respectievelijk beheerd door het ministerie van Landsverdediging en het Vlaams departement van Openbare Werken.

Alle beleidskringen van de Westkust zijn het erover eens dat de nieuwe bestemming van die terreinen, ook van die beheerd door het departement van Openbare Werken, in geen enkel geval de natuurwetenschappelijke waarde ervan mogen aantasten.

Ter zake zijn al een aantal voorstellen geformuleerd. Het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen en het Vlaams Instituut voor Natuurbehoud pleiten terecht voor de oprichting van een natuurwetenschappelijk centrum met ruimte voor zachte recreatie.

Er zijn ook andere voorstellen, enerzijds van een Zweedse investeringsmaatschappij, anderzijds van de drie Nieuwpoortse jachtclubs die willen instaan voor de gezamenlijke uitbouw en uitbating van de gedeelten geschikt voor jachthaventoerisme.

1. Welke precieze voorstellen liggen ondertussen nog ter tafel ?
2. Wanneer wordt er een beslissing verwacht over de nieuwe bestemming van de terreinen die door Openbare Werken worden beheerd ?
3. Door welke motieven zal de minister zich laten leiden bij het nemen van een beslissing ? Geeft hij absolute voorrang aan het natuurbehoud in die zone ?

Antwoord

Vooreerst wil ik in het algemeen het volgende stellen.

Circa vijf jaar geleden werd op initiatief van het stadsbestuur van Nieuwpoort, in overleg met alle betrokken administraties en de militaire overheid, het structuurplan "Havengeul Noord-Oost" opgemaakt, over het gebied begrensd door de Havengeul, de Koninklijke Baan en het strand.

Dit plan heeft echter nooit de bedoeling gehad de zonerings in de gewestplannen Veurne-Westkust en Oostende-Middenkust te wijzigen, maar wel ze in samenhang met het geheel in detail te analyseren om als basis te dienen voor later op te maken BPA'S, die juridisch waarde zouden krijgen.

Het voorontwerp BPA Nassau-Haven, als deel van voormeld structuurplan, dat het voormalig militair dok en de omliggende gronden omvatte en waarvoor een bestemming werd voorgesteld als jachthaven met aanpalende verblijfsrecreatieve zone, als bufferzone ten opzichte van de oostelijke aangrenzende militaire basis en met het behoud van de noordelijk gelegen **duingordel** als natuurgebied, werd in 1990 niet verder voor goedkeuring ingeleid. Dit hield verband met de voorgenomen terugtrekking van de troepen uit de BRD.

Sindsdien is er in het militair beleid tot verregaande wijzigingen besloten, die tot de gehele of gedeeltelijke afbouw van het kamp van Lombardsijde kunnen leiden.

In antwoord op de concrete vragen kan ik het volgende vermelden :

1. Op het ogenblik zijn er op mijn administratie geen concrete bouwaanvragen van projecten in het betrokken gebied in onderzoek. Wel werd vernomen dat het stadsbestuur van Nieuwpoort kennis heeft van enkele voorstellen van initiatieven in dit gebied, waarvoor echter geen enkel engagement werd aangegeven.
2. Het is onmogelijk een termijn te bepalen waarbinnen er een juridisch bindende nieuwe bestemming gegeven zal worden aan de terreinen beheerd door Openbare Werken. Het voormelde structuurplan zal opnieuw geëvalueerd en eventueel aangepast

moeten worden overeenkomstig de definitieve opties in verband met de afbouw van het militaire domein, wat repercussies zal hebben op de potenties van de omliggende terreinen. De nieuwe bestemming zal het voorwerp moeten zijn van een **gewest-**planwijziging.

3. Overeenkomstig de strategische ligging van het gebied, zowel op het vlak van natuurbehoud, kustverdediging als qua toeristische ontwikkeling, zullen er opties genomen worden voor de verdere ontwikkeling. De aanwezigheid van de bestaande infrastructuur (onder andere het getijdendok) en van de **na-**tuurelementen (duinen en kreken) zal ongetwijfeld invloed hebben op de bepaling van de toekomstige bestemming en inrichting. Het natuurbehoud en de potentiële ontwikkeling ervan zullen in ieder geval een prioriteit zijn.

Vraag nr. 110
van 8 januari 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Woonuitbreidingsgebieden — Criteria voor gebruik

Het belangrijkste argument voor het bewijzen van woonbehoeften, en dus het aansnijden van reserve-woonuitbreidingsgebieden, was vaak dat vroegere verkavelingen in geen tijd uitverkocht waren. Dit is niet ernstig, want dat is in bepaalde gemeenten niet moeilijk.

1. Aan welke criteria moeten woonbehoeftenstudies voldoen ?
2. Werden ooit sluitende instructies gegeven ten behoeve van bedoelde projecten voor het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden in Vlaanderen ? Zo ja, welke ? Zo nee, waarom niet ?

Antwoord

Wat mijn beleid inzake de woonuitbreidingsgebieden betreft, heb ik op 22 september 1992 een nota met richtlijnen betreffende het aansnijden van de woonuitbreidingsgebieden aan het bestuur van de Ruimtelijke Ordening doorgegeven.

Inzake de behoeftenstudie verstrekt mijn nota volgende richtlijnen.

Woonuitbreidingsgebieden op binnenliggende gronden kunnen niet meer voor bebouwing worden vrijgegeven, tenzij de noodzaak tot aansnijden wordt verantwoord door een kwantitatieve en kwalitatieve woonbehoeftenstudie op gemeentelijk niveau. De richtlijn heeft dus betrekking zowel op projecten voor sociale woningbouw of groepswooningbouw, die een woonuitbreidingsgebied beslaan, als op nieuwe BPA's die opgesteld worden om een woonuitbreidingsgebied te realiseren.

Concreet zal de studie moeten aangeven :

- a. dat er een behoefte is vanuit de gemeente en niet op basis van een suburbanisatietendens vanuit de omliggende steden ;

- b. dat alle mogelijkheden voor een actief beleid in de bestaande woonkernen uitgeput zijn, in het bijzonder die inzake inbreiding en inzake het tegengaan van een overdreven leegstand.

Uiteraard zal ook rekening gehouden worden met de randvoorwaarden van de hogere planniveaus (onder meer bescherming open ruimte), die verder in het Structuurplan Vlaanderen uitgewerkt zullen worden. In dit kader kan in welbepaalde regio's ook rekening gehouden worden met specifieke opties en randvoorwaarden vanuit het Vlaamse Gewest inzake een actieve woonpolitiek.

Voor de kwantitatieve behoefte kan onder meer de studie "Woonbehoefte in Vlaanderen 1990-2000 — tweede nota" als uitgangspunt dienen. Indien de administratie van oordeel is dat andere kwantitatieve studies als uitgangspunt moeten dienen, dan kunnen mij hieromtrent voorstellen worden doorgegeven. De studie zal de toets zijn van de berekening van de gemeentelijke behoeften. Iedere gemeente kan haar aandeel in die provinciale prognose afleiden in relatie tot haar bevolkingsomvang op **arrondissementeel** niveau en haar functie in de hiërarchie van kernen.

Voorgestelde afwijkingen van de aldus vastgestelde normen zullen bijzonder gemotiveerd moeten worden. De richtlijn geldt eveneens voor voorstellen waarbij het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden prioritair wordt gesteld ten opzichte van de realisatie van woongebieden.

In de studies zullen ook de gegevens van onbebouwde ruimte en kavels in de woongebieden, het landelijk woongebied, de goedgekeurde BPA's en projecten waar de overgangsmaatregelen nog van toepassing zijn, verwerkt worden, alsook de projecten van OCMW's, intercommunales, sociale bouwmaatschappijen en andere, inzake woningbouw en in het bijzonder de bejaardenhuisvesting. Ook zal de evolutie van de laatste 10 jaar — binnenliggende percelen, via openbaar (sociale bouwmaatschappij, sociale verkaveling, OCMW, . . .) of privaat initiatief, **één-** of meergezinswoningen en per deeltoren — in het geheel worden opgenomen.

Wat de kwalitatieve aspecten betreft kan uiteraard een onderscheid gemaakt worden inzake sociale woningbouw, bejaardenhuisvesting en andere. Voor die groepen dient te worden nagegaan welke verdere ruimtelijke vestigingscriteria determinerend zijn en wat hun verdere ruimtelijke ontwikkelingskansen zijn. Die moeten op het gemeentelijk niveau ook toegepast worden bij de terreinkeuze.

Voor de verdere uitwerking van de gemeentelijke studie kan ter illustratie ook verwezen worden naar de gegevens die in de nota "Beleidsaspecten Ruimtelijke Ordening in Vlaanderen" van mijn voorganger, de heer P. Akkermans, naar voren werden gebracht en die toen door de Vlaamse Executieve werden goedgekeurd.

Overgangsbepalingen blijven van toepassing voor goedgekeurde BPA's. Voor gronden gelegen in een woonuitbreidingsgebied, maar langs een uitgeruste

weg, moet rekening gehouden worden met de ligging ten opzichte van de woonkern. Het kan niet aanvaard worden dat een verdere bebouwing van die straten de aanleiding zal zijn voor het verderzetten van de lintbebouwing. Alleen de straten die deel uitmaken van de kern of hier onmiddellijk bij aansluiten, komen voor verdere bebouwing zonder woonbehoeftenstudie in aanmerking.

Vraag nr. 115
van 11 januari 1993
van de heer H. LAUWERS

Verkoop militaire eigendommen – Stedebouwkundige bestemming

Het leger kan vanaf 1 januari 1993 eigendommen verkopen voor eigen opbrengsten. Het gaat om gebouwen en terreinen die gelegen zijn in niet-ingekeurde gebieden op de gewestplannen. De gronden hebben geen bestemming. Er bestaat dus gevaar voor niet-gereguleerde bebouwing, verbouwing, grondspeculatie, industrieterreinen enzovoort.

Zijn er afspraken met de minister van Landsverdediging of de Dienst van Aankoop ?

Welke initiatieven neemt de minister om vrijkomende gebouwen en terreinen een stedebouwkundige bestemming te geven ? Kan een gemeentebestuur zelf reglementeren via plannen van aanleg ? Moet hier de volledige procedure van de opmaak van gewestplannen gevolgd worden ? Hoe zal het dossier aan een openbaar onderzoek worden onderworpen ?

Antwoord

Ik heb reeds contact opgenomen met de minister van Landsverdediging om overleg te plegen over de ruimtelijke problematiek van de te verkopen militaire eigendommen.

Overigens verwijs ik naar mijn antwoord op de vraag nummer 58 van 26 november 1992 van de heer J. De Mol (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 5 van 11 januari 1993, blz. 189), waaruit blijkt dat die eigendommen als militaire domeinen zijn bestemd.

De niet-inkleuring is conform de legende van het gewestplan, met name, een blanco kleur met de letter M in overdruk. Door de verkoop van die terreinen blijkt wel dat de bestemming van het gewestplan achterhaald is, maar wordt geenszins de bestemming zelf gewijzigd. Tot zolang dit niet gebeurd is, kunnen geen vergunningsplichtige werken en handelingen voor een andere bestemming worden toegelaten.

De procedures voor de wijziging van de gewestplannen zijn vastgesteld in de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw. Wat betreft de mogelijkheid om via een gemeentelijk plan van aanleg af te wijken van het gewestplan bezorg ik het lid mijn omzendbrief van 18 maart 1992 inzake het moratorium voor de BPA's die gewestplannen wijzigen.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 37
van 4 januari 1993
van de heer J. DE ROO

Plaatselijke openbare bibliotheken – Gegevens

De vaststelling van de personeelsformatie voor de plaatselijke openbare bibliotheken (POB's) die na 1 januari 1987 erkend zijn als voltijds bibliotheek, gebeurt op basis van de volgende formule :

$$\frac{\text{Aantal inwoners van het werkgebied}}{5000} + \frac{\text{Aantal ingeschreven leners}}{2000} = 25 \%$$

Door die formule worden bibliotheken die na 1 januari 1987 erkend zijn als voltijdse bibliotheek, door een tweetal besparingen getroffen, namelijk :

- a. het aantal ingeschreven leners wordt gedeeld door 2000 in plaats van door 1000 ;
- b. zij moeten nog 25 percent aftrekken.

Tevens mag het aantal ingeschreven leners dat in aanmerking wordt genomen, niet meer bedragen dan 20 percent van het aantal inwoners van het werkgebied van de plaatselijke openbare bibliotheek, wat eveneens als een besparing voor vermelde bibliotheken gezien kan worden.

Naar aanleiding van artikel 73 van de uitvoeringsbesluiten van het Nederlandstalig openbaar bibliotheekwerk hadden wij graag een antwoord gekregen op de volgende vragen :

- 1. Is voor die besparingen een einddatum gepland of zullen zij altijd aan die formule onderworpen blijven ?
- 2. De personeelsformatie van een voltijdswerkende POB kan slechts om de twee jaar worden aangepast, voor zover de vastgestelde formule met ten minste 1 eenheid is gestegen of gedaald. Een aanpassing van de personeelsformatie kan ten hoogste 10 percent bedragen van de personeelsformatie waarop de inrichtende macht recht heeft bij de integrale toepassing van de formule. Kan men hier spreken van een contradictie ?

Voorbeeld : een POB met 4,5 personeelsleden kan een uitbreiding verkrijgen voor zover de formule met ten minste 1 eenheid stijgt of daalt. Zo verkrijgen we dus 3,5 of 5,5 personeelsleden, maar een aanpassing kan ten hoogste 10 percent bedragen van de personeelsformatie. 10 percent van 5,5 is 0,5. Een kleine bibliotheek kan dus nooit met 1 eenheid stijgen of dalen en heeft derhalve geen recht op uitbreiding. Indien een POB zich in een dergelijke situatie bevindt, kan dan een uitbreiding worden toegestaan ? Zo ja, hoe moet men de wet dan interpreteren ?

- 3. Hoeveel Vlaamse gemeenten hebben de verplichte uitgaven gerespecteerd voor de uitbreiding van de

boekencollecties in de diverse erkende plaatselijke bibliotheken in de loop van de voorbije 3 jaar ?

Zal men opnieuw het leesgeld invoeren voor het ontlenen van bibliotheekboeken ? Zo ja, wanneer zal dit dan gebeuren ? Heeft de minister hierin reeds een duidelijk standpunt ingenomen ?

Indien men het leenrecht in voege brengt, hoe zal men dit dan praktisch organiseren ? Wat moet er met het geld gebeuren ?

Antwoord

- In artikel 73 paragraaf 2 punt 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 november 1991 houdende uitvoering van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalig openbaar bibliotheekwerk wordt bepaald dat de eerste vaststelling van de personeelsformatie van een voltijds werkende POB erkend na 1 januari 1987 gebeurt op basis van de formule :

$$\frac{\text{Aantal inwoners van het werkgebied}}{5.000} + \frac{\text{Aantal ingeschreven leners}}{2.000} - 25\%$$

Hierbij werd niet bepaald dat die berekeningswijze slechts een tijdelijk karakter zou hebben ; een aanpassing is dus enkel mogelijk door middel van een wijzigend besluit van de Vlaamse Executieve.

- Artikel 70 paragraaf 2 van voormeld besluit bevat geen contradicties. De juiste draagwijdte van deze bepalingen is als volgt :
 - de personeelsformatie van een voltijds werkende POB kan slechts om de 2 jaar worden aangepast ;
 - het is tevens noodzakelijk dat het resultaat van de formule

$$\frac{\text{Aantal inwoners van het werkgebied}}{5.000} + \frac{\text{Aantal ingeschreven leners}}{2.000}$$

met ten minste één eenheid is gestegen of gedaald.

In het aangehaalde voorbeeld van een POB met een bestaande formatie van 4,5 personeelsleden moet het resultaat van de integrale toepassing van de formule dus minimum 5,5 bedragen.

Indien aan beide voorwaarden (a + b) is voldaan kan een aanpassing van de personeelsformatie worden doorgevoerd. Hierbij is bepaald dat de aanpassing zelf ten hoogste 10 percent kan bedragen van de personeelsformatie waarop de inrichtende macht recht heeft bij de integrale toepassing van de formule. Bij het aangehaalde voorbeeld zou dit volgend resultaat geven :

- bestaande formatie : 4,5 personeelsleden ;
- formatie bij integrale toepassing van de formule : 5,5 personeelsleden ;
- aanpassing : 4,5 + 0,55 = 5,05 = 5 afgerond.

Dit betekent dus dat wel degelijk elke voltijdse bibliotheek die aan de voorwaarden voldoet, een uitbreiding van de personeelsformatie kan verkrijgen.

Wel is het zo dat momenteel het aantal ingeschreven leners dat in aanmerking kan worden genomen, niet meer kan bedragen dan 20 percent van het aantal inwoners van het werkgebied van de POB (artikel 73 paragraaf 2 punt 2) van voormeld besluit.

- Volgens de informatie in mijn bezit hebben alle erkende openbare bibliotheken de verplichte uitgaven voor uitbreiding van de boekencollecties gerespecteerd.
- en 5. Zowel inzake het leesgeld als inzake het leenrecht werd tot op heden nog geen definitieve beslissing genomen. Ik heb mij wel principieel uitgesproken voor een leenvergoeding die ten goede zou komen aan de auteurs en de uitgevers. Een dergelijk systeem moet wel zo georganiseerd worden dat de toegankelijkheid van bibliotheek en boek niet in het gedrang wordt gebracht en moet bovendien administratief eenvoudig en doorzichtig zijn. Veel hangt af van de concrete modaliteiten. Die worden momenteel onderzocht. Eens een voorontwerp van decreet opgesteld, zal dit voor advies worden voorgelegd aan onder meer de Hoge Raad van de Openbare Bibliotheken.

Vraag nr. 38

van 5 januari 1993

van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-uitzendingen — Recht van antwoord

De herziening van 4 maart 1977 van de wet van 23 juni 1961 betreffende het recht van antwoord, bepaalt in artikel 14 dat er geen recht van antwoord mogelijk is voor de uitzendingen die op de BRTN worden verzorgd door derden. Dit belet de BRTN niet in de "Panorama"-uitzending van 10 december 1992 te reageren op het NOS (zendgemachtigde vereniging van het Vlaams Blok) van 8 december. De BRTN schoot daarenboven tijdens deze reactie de bal mis toen er op antenne werd beweerd dat er in de brochure "Immigratie, de kostprijs" van het Vlaams Blok op bladzijde 13 nergens de woorden politieke vluchteling te bespeuren valt. Deze woorden staan immers tot tweemaal toe op die bladzijde vermeld.

Is de minister van mening dat de BRTN ondanks het hierboven vermelde wetsartikel wel een recht van antwoord had ?

Is de minister niet van mening dat de vergissing van de BRTN met betrekking tot het voorkomen van de woorden politieke vluchteling op bladzijde 13 van de brochure niet eens te meer een overtreding is van de politieke neutraliteit waaraan de openbare omroep zich moet houden ?

Zo ja, welke maatregelen werden dan getroffen ?

Antwoord

In de "Panorama"-uitzending van 10 december 1992 werd naar wekelijks gebruik in de brievenrubriek te-

ruggekomen op vorige uitzending en dit op basis van schriftelijke reacties waaronder drie keer een recht van antwoord van de Vlaams Blok-parlementsleden K. Dillen, F. Dewinter en F. Van den Eynde, die in de loop van de week waren binnengekomen.

De BRTN was van mening dat er geen aanleiding bestond om formeel een recht van antwoord te geven, maar vond het wel verantwoord de belangrijkste elementen ervan aan de kijker mee te geven. In de uitzending van "Panorama" werd verwezen naar de uitzending van de NOS, omdat daarin precies dezelfde opmerkingen van de hierboven genoemde parlementsleden werden opgenomen. Er is dus in geen geval sprake van een recht van antwoord van de BRTN op het programma van de NOS, wel van een normaal gebruik van de brievenrubriek.

Wat het punt van de politieke vluchtelingen betreft, is er in "Panorama" inderdaad een onzorgvuldigheid begaan. De geest van de opmerking die werd gemaakt was correct, alleen was de verwoording niet zo gelukkig.

De boodschap, die in de brievenrubriek werd gebracht, was dat het begrip politiek vluchteling een uitbreiding inhoudt van de voorgaande paragrafen van de tekst.

Vraag nr. 43
van 11 januari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme — Toeristische brochures VVV's

In het antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 20 van 3 december 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 5 van 11 januari 1992, blz. 232) stelt de minister dat het Commissariaat-Generaal voor Toerisme 15 jaar geleden aan de VVV's adviseerde om op toeristische brochures in de bovenhoek van de omslag het woord België aan te brengen, en dat dit advies sedertdien niet meer werd herhaald.

Weet de minister of het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme de VVV's er ook van in kennis heeft gesteld dat het advies waarvan sprake, niet langer geldig is ?

Antwoord

Het bedoelde advies is niet ingetrokken.

Het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme werkt thans aan een nieuw Strategisch Plan, waarbij ook een eigen identiteit — in marketingtermen "corporate identity" — voor het Vlaams toerisme zal worden uitgewerkt. Het is de bedoeling dat ook de brochures van de VVV's — althans degene die in het buitenland worden gedistribueerd — deze corporate identity zouden dragen.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 47
van 4 januari 1993
van de heer L. APPELTANS

Gereffecteerde leerkrachten — Aantallen

Graag ontving ik een overzicht van het aantal ter beschikking gestelde leerkrachten, opgedeeld :

1. per niveau ;
2. per onderwijsnet ;
3. volgens behaald diploma ;
4. naargelang de duur van beschikkingstelling.

Hoeveel van de gereffecteerde leerkrachten hebben reeds gewerkt in het onderwijs en hoeveel niet ?

Antwoord

De statistische gegevens die het lid wenst zijn nog niet beschikbaar.

Zodra ik over de gewenste inlichtingen beschik, zullen die rechtstreeks aan het lid bezorgd worden.

Vraag nr. 48
van 5 januari 1993
van de heer J. ANSOMS

Intersectorieel akkoord van sociale programmatie '91-'94 — Tegemoetkoming vervoerskosten onderwijspersoneel.

Op basis van het intersectorieel akkoord van sociale programmatie voor de jaren 1991-1994 breidt de Vlaamse overheid haar wettelijk verplichte tegemoetkoming in de vervoersonkosten van de werknemers in het woon-werkverkeer uit tot het openbaar stads- en streekvervoer. Bovendien zal de Vlaamse regering geen rekening houden met de loongrens van 900.000 frank.

Dit akkoord is reeds uitgevoerd voor de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap, maar nog niet voor het onderwijspersoneel in Vlaanderen. Nochtans werd dit door de minister reeds aangekondigd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van 9 juni 1992, in antwoord op een parlementaire vraag van collega Maertens (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 7 van 9 juni 1992, blz. 274).

Graag vernam ik van de minister hoelang hij die onduidelbare discriminatie nog zal laten bestaan. Hoelang moeten de leerkrachten in het onderwijs nog wachten op de uitvoering van dit aspect van het intersectorieel akkoord ?

Antwoord

Het onderzoek rond de te treffen regelen ter uitvoering van het aspect tegemoetkoming in de vervoerskosten voor het onderwijzend personeel opgenomen in hun **intersectorieel** akkoord van sociale programmatie 91-94, is nog niet beëindigd.

Vraag nr. 49
van 6 januari 1993
van de heer G. ANNEMANS

Gemeenteschool — Toegankelijkheid voor Vlaamse Raadsleden

Naar aanleiding van mijn schriftelijke vraag nummer 12 van 5 november 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 4 van 14 december 1992, blz. 146) verzocht de minister om meer informatie. Ik kan de minister meedelen dat het een bezoek aan het Stedelijk Kunstinstituut van Gent betreft.

De burgemeester van de Arteveldestad verzette zich hiertegen. Wel liet hij de ontvangst van een Vlaams Blok-gemeenteraadslid toe.

Antwoord

De stad Gent is als inrichtende macht de eerste verantwoordelijke voor de goede werking van het Stedelijk Kunstinstituut Gent.

Toezicht door een lid van de Vlaamse Raad is mijns inziens niet onmiddellijk verenigbaar met de regels inzake toezicht dat de tegenhanger vormt van de gemeentelijke autonomie.

De vraag in hoeverre de burgemeester van de stad Gent het bevoegd orgaan was om zich tegen een bezoek van een lid van de Vlaamse Raad te verzetten, lijkt mij tot de bevoegdheid van mijn collega bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden te behoren.

Vraag nr. 50
van 8 januari 1993
van de heer H. LAUWERS

Paramedisch personeel buitengewoon onderwijs — Weddeschaal

Door de CAO van kracht sinds 1 november 1990 en geldig tot 31 december 1992 werden de weddeschalen van het paramedisch personeel en van de sociale assistenten van de PMS-centra, en ook die van bijvoorbeeld studiemeester-opvoeder, opvoeder-huismeester, zodanig aangepast, dat zij vanaf het negende jaar **wedde-anciënniteit** overgeschakeld worden naar de weddeschaal van regent. Dit betekent een substantiële financiële verbetering voor dit personeel.

Voor het paramedisch personeel van het buitengewoon onderwijs echter, die nochtans dezelfde diploma's kunnen voorleggen, geldt deze aanpassing niet; voor hen blijft weddeschaal 337 van kracht, waardoor de discrepantie tussen het diploma en de geldelijke waardering ervan in stand wordt gehouden.

Kan de minister mij meedelen of dit onderscheid in wedde tussen het paramedisch personeel van de PMS-centra en dat van het buitengewoon onderwijs berust op objectieve gronden? Zo neen, welke zijn de budgettaire consequenties van een eventuele gelijkstelling?

Antwoord

Ik kan het lid verwijzen naar de "Eisennota ten aanzien van de Vlaamse Executieve" die uitgaat van het Gemeenschappelijk Vakbondsfront Onderwijs. In punt "1. Weddeanomalieën en looneisen, iitt. a. Weddeanomalieën" wordt onder meer opgesomd: "-barema's van het paramedisch personeel buitengewoon onderwijs."

Ongetwijfeld zal dit punt samen met de andere eisen tot algemene herwaardering van het onderwijsambt aan bod komen tijdens de bespreking van de tweede Vlaamse CAO.

Vraag nr. 51
van 8 januari 1993
van de heer H. LAUWERS

Buitengewoon onderwijs — Verschil in berekening uren tussen pedagogisch en paramedisch personeel

Binnen het buitengewoon onderwijs bestaat het systeem dat voor het pedagogisch personeel gerekend wordt met uren van 50 minuten, en voor het paramedisch personeel (met uitzondering van de logopedisten) met uren van 60 minuten.

Waar dit, nu meer dan vijftien jaar geleden, voor de logopedisten reeds werd aangepast (30 tot 33 uren van 50 minuten), dienen de kinesisten, **verple(e)g(st)ers**, **kinderverzorg(st)ers** en de ergotherapeuten 32 tot 36 uren van 60 minuten (dit is 1.920 minuten) per week te presteren, wat binnen de normale lessen (basis-school: 1.400 minuten, secundaire school: 1.600 minuten) trouwens mathematisch onmogelijk is, zodat op de meeste, zo niet alle scholen allerlei kunstgrepen dienen te gebeuren om — tenminste op papier — aan de vereiste uren te komen.

Kan de minister mij antwoorden of een logische en gelijke behandeling van alle paramedici in het vooruitzicht kan worden gesteld, bij wijze van herziening van het protocolakkoord van 28 november 1975 tussen regering en vakbonden?

Antwoord

De prestaties van het paramedisch personeel kunnen — in tegenstelling tot wat het lid in de schriftelijke vraag stelt — niet alleen binnen de normale aanwezigheid van de leerlingen worden verstrekt, maar ook buiten de normale aanwezigheid van de leerlingen. Er zijn dus hoegenaamd geen kunstgrepen nodig om aan het vereiste aantal uren te komen.

De paramedici leveren immers, naast de voor de hand liggende kindgebonden prestaties, ook nog **niet-kindgebonden** prestaties zoals administratieve taken (al dan niet thuis), klasseraad, navorming en andere prestaties

die met arbeidsprestaties kunnen worden gelijkgesteld, zoals de aanwezigheid op school tijdens de **lesonderbrekingen**, de tijd dat het personeelslid ter beschikking staat van de werkgever enzovoort.

Een herziening naar wat het lid een gelijke behandeling van alle paramedici noemt, zal naar aanleiding van de op til zijnde CAO-onderhandelingen ongetwijfeld één van de agendapunten uitmaken.

Blijkens berekeningen van mijn administratie zou een uniforme minimumprestatie van 30 uur voor alle paramedici een meeruitgave van 28 1/2 voltijdse betrekkingen tot gevolg hebben.

Vraag nr. 52
van 8 januari 1993
van de heer F. DEWINTER

Onderwijs — Islamonderricht

Sinds geruime tijd wordt de mogelijkheid geboden om in het onderwijs ook islamonderricht te volgen. Kan de minister mij meedelen welke bekwaamheidsbewijzen de leraars islamgodsdienstonderwijs moeten voorleggen ?

Kan de minister mij meedelen welke instantie(s) op dit moment de lessenspakketten islamgodsdienst samenstellen ?

In hoeverre heeft het ministerie van Onderwijs, de onderwijsinspectie of een andere instantie inzage in die lessenspakketten ?

Wie duidt op dit moment de islamgodsdienstleraren aan ?

In welke taal worden de lessen islamonderricht gegeven ?

Antwoord

1. De wetgeving bepaalt dat de Vlaamse regering de bekwaamheidsbewijzen van de **godsdienstleerkrachten** bepaalt in samenspraak met het betreffende hoofd van eredienst.

Aangezien er momenteel geen hoofd van eredienst voor de islam door de minister van Justitie is erkend, kunnen er geen bekwaamheidsbewijzen voor islamitische godsdienstleerkrachten worden vastgelegd. Precies omdat die toestand reeds te lang aansleept, is begin dit schooljaar bepaald dat de leerkrachten islamitische godsdienst een in de Vlaamse Gemeenschap behaald pedagogisch **bekwaamheidsbewijs** moeten voorleggen.

In concreto betekent dit dat vanaf 1 september 1993 alle leerkrachten islamitische godsdienst die niet over een dergelijk bekwaamheidsbewijs beschikken op het ogenblik van hun aanstelling in de school, moeten ingeschreven zijn in een opleiding voor het behalen van het getuigschrift van de pedagogische bekwaamheid (GPB-opleiding in het onderwijs voor sociale promotie). Zij moeten het getuigschrift behalen binnen een termijn van 4 jaar.

2. De inhoud, de methode en ook de leerplannen voor

het godsdienstonderwijs worden opgemaakt door het hoofd van de eredienst. Dit heeft als gevolg dat er betreffende de islamitische godsdienst geen bepalingen voorhanden zijn.

3. Enkel de inspecteurs voor de betreffende godsdienst hebben de bevoegdheid uitspraken te doen omtrent de inhoud van het godsdienstonderwijs. Zij worden voor benoeming aan de minister voorgedragen door het hoofd van eredienst. Er zijn momenteel dan ook geen inspecteurs islamitische godsdienst voorhanden.
4. De inrichtende machten werven de godsdienstleerkrachten aan die zijn voorgedragen door het hoofd van eredienst. Voor wat de islam betreft heeft de minister van Justitie de bevoegdheid tot voordracht tijdelijk toegekend aan een technisch comité voor de voordracht van islamitische leerkrachten.
5. Het godsdienstonderwijs moet in het Nederlands worden gegeven.

Vraag nr. 53
van 8 januari 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Postacademische opleiding — Taalgebruik

Artikel 61 punt 4 van het universitair-onderwijsdecreet voorziet in de mogelijkheid onderwijsactiviteiten inzake postacademische opleiding in een andere taal dan het Nederlands te geven.

1. Mag aan de Erasmusstudenten die hier universitair onderwijs volgen, een hoger inschrijvingsgeld worden gevraagd ?
2. Is het organiseren van cursussen in het kader van dit artikel 61 punt 4 zo extensief te begrijpen dat, al dan niet voor Erasmusstudenten, per faculteit een postacademische activiteit mag worden georganiseerd ?

Dit zou, samen met hogere inschrijvingsgelden, kunnen leiden tot Europese elitevorming. Als het zo nog niet is, zal dit onder meer leiden tot bijkomende taaleisen bij het aan te werven personeel, ook in "Leuven-Vlaams". De Vlaamse decreetgever heeft mijns inziens artikel 61 zo nooit begrepen.

Antwoord

De Erasmusstudenten die aan Vlaamse universiteiten onderwijs volgen, betalen hier geen inschrijvingsgeld. Zij hebben reeds hun inschrijvingsgeld betaald aan de universiteit.

Indien het lid in zijn tweede vraag, artikel 61 punt 4 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap aanhaalt, dan heeft hij het specifiek over alle activiteiten van postacademische vorming. Op dit domein is de decreetgever heel duidelijk : die activiteiten mogen worden gegeven in een andere taal. Niet alleen het taalgebruik maar het geheel van de post-academische vorming wordt hier overgelaten aan het vrije initiatief van de universiteiten.

Men moet er echter van uitgaan dat de **Erasmusstudenten** opleidingsonderdelen volgen van reguliere academische en voortgezette academische opleidingen. Ook daar wordt de taalregeling conform artikel 61 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap toegepast. Er is tot dusver geen aanleiding om bezorgd te zijn over een mogelijke Europese elitevorming.

Vraag nr. 54
van 8 januari 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Erasmusstudenten — Integratie

Het Vlaamse Erasmuscomité heeft recentelijk gewaarschuwd voor het memorandum van de Europese Commissie over het hoger onderwijs. Daarin zou aan het onderwijs een te eenzijdig economische rol worden toegekend.

Het comité plaatst tegenover die benadering de Erasmuservaring, die als resultaat niet alleen wetenschappelijk is, maar ook culturele verrijking heeft opgeleverd.

Volgens gegevens uit de pers zouden 65 percent van de studenten van de Universiteit Gent die aan een buitenlandse universiteit studeren, goed geïntegreerd zijn.

Kunnen we daaruit besluiten dat artikel 61 van het decreet betreffende de onderwijs- en bestuurstaal aan de Vlaamse universiteiten niet toepasselijk is op Erasmusstudenten? De uitzonderingen van punt 2 tot punt 5 zijn strijdig met het Erasmusproject, waarbij voor buitenlandse studenten aan Vlaamse universiteiten integratie een wezenlijke factor is.

Gaat de minister daarmee akkoord? Zo niet, waarom niet?

Antwoord

Ik vermoed dat de vraag betrekking heeft op het gebruik van een andere taal dan het Nederlands voor het Erasmusprogramma.

Vooraf moet er verwezen worden naar het feit dat het departement Onderwijs geen inrichtende macht is en ook niet beschikt over gedetailleerde gegevens.

Het decreet betreffende onderwijs- en bestuurstaal aan de Vlaamse universiteiten stelt in zijn artikel 61 dat principieel gezien het Nederlands de onderwijstaal is.

In punt 3 van bedoeld artikel wordt echter in de mogelijkheid voorzien een andere taal te gebruiken ten behoeve van buitenlandse studenten. Verder voorziet artikel 61 in het gebruik van een andere taal in de tweede cyclus.

Voor zover ons bekend wordt het Nederlands gebruikt in de hoorcolleges, maar is men soepeler in de **seminarië** groepen en in kleine lesgroepen.

Het openstaan voor internationale mobiliteit vanuit een kleine taalgemeenschap vereist een grote soepelheid inzake het taalgebruik, ook al moeten wij er altijd alert voor blijven de uitzonderingen restrictief te interpreteren.

Tevens wil ik het lid erop wijzen dat de universiteiten extra-curriculaire activiteiten beleggen om de Erasmusstudenten kennis te laten maken met Vlaanderen en de Vlaamse cultuur.

Vraag nr. 55
van 8 januari 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Universiteiten — Categorieën anderstalige cursussen

Kan de minister per universiteit de volgende gegevens meedelen?

Hoeveel cursussen met hoeveel anderstaligen, en in welke taal, worden er aangeboden:

1. voor de volgens artikel 61 punt 1 bedoelde onderwijsactiviteiten, die een vreemde taal tot voorwerp hebben;
2. voor de in artikel 61 punt 2 bedoelde cursussen, door anderstalige gasthoogleraren gegeven, ook als het gelegenheidskursussen betreft;
3. voor de in artikel 61 punt 3 bedoelde opleidingsprogramma's, specifiek opgesteld ten behoeve van buitenlandse studenten;
4. voor de in artikel 61 punt 4 bedoelde cursussen, met betrekking tot postacademische vorming;
5. voor de cursussen, met betrekking tot aanvullende opleidingen, specialisatie- en **doctoraat-opleidingen**? Hoeveel ingeschreven anderstaligen acht de betreffende universiteit als voldoende?

Antwoord

De statistische gegevens die het lid wenst, zijn niet beschikbaar op mijn departement.

Om het gevraagde materiaal te verzamelen werd de schriftelijke vraag aan de rectoren van de Vlaamse universiteiten gestuurd. Zodra ik de resultaten ontvangen heb, zullen die in verwerkte vorm rechtstreeks aan het lid bezorgd worden.

Vraag nr. 56
van 8 januari 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Universiteiten — Anderstalige cursussen

Artikel 61 punt 5 van het universitair-onderwijsdecreet bepaalt dat een vreemde taal mag worden gebruikt voor aanvullende opleidingen, **specialisatie-opleidingen** en doctoraatsopleidingen, voor zover een door de universiteit voldoende geacht aantal niet-Nederlandsstaligen zich hiervoor hebben ingeschreven.

Hoeveel cursussen per universiteit worden vanaf het academiejaar 1991-1992 in een andere taal gegeven? Welk aantal niet-Nederlandstaligen wordt per universiteit als voldoende geacht?

Antwoord

De statistische gegevens die het lid wenst, zijn niet beschikbaar op mijn departement.

Om het gevraagde materiaal te verzamelen werd de schriftelijke vraag aan de rectoren van de Vlaamse universiteiten gestuurd. Zodra ik de resultaten ontvangen heb, zullen die in verwerkte vorm rechtstreeks aan het lid bezorgd worden.

Vraag nr. 57
van 8 januari 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Erasmusstudenten in postacademische opleidingen — Anderstalige cursussen

Kan de minister me medelen hoeveel Erasmusstudenten per universiteit zijn ingeschreven voor een postacademische opleiding ?

In hoeveel gevallen biedt de universiteit aan die studenten cursussen aan, hetzij in het Engels, hetzij in een nog andere taal dan het Nederlands ?

Kunnen de cijfers worden gegeven vanaf het academiejaar 1991-1992 ?

Antwoord

De statistische gegevens die het lid wenst, zijn niet beschikbaar op mijn departement.

Om het gevraagde materiaal te verzamelen werd de schriftelijke vraag aan de rectoren van de Vlaamse universiteiten gestuurd. Zodra ik de resultaten ontvangen heb, zullen die in verwerkte vorm rechtstreeks aan het lid bezorgd worden.

Vraag nr. 58
van 8 januari 1993
van de heer J. DE MEYER

Cursus Nederlands in onderwijs voor sociale promotie — Vrijstelling inschrijvingsgelden voor vreemdelingen

Vorig schooljaar konden vreemdelingen die een cursus Nederlands volgden in het onderwijs voor sociale promotie (OSP) vrijstelling van inschrijvingsgelden verkrijgen indien zij overeenkomstig de wet van 7 augustus 1974 aanspraak konden maken op het bestaansminimum.

Deze vrijstelling is dit schooljaar niet meer mogelijk ten gevolge van de vervanging van de omzendbrief OND/V/4.2/91.1 van 26 juli 1991 door de omzendbrief OND/V/4.2./92.6 van 17 juni 1992.

De Nederlandse taal beheersen is van fundamenteel belang om de kansen van migranten in Vlaanderen te verhogen.

Alhoewel dit probleem in de maand oktober reeds mondeling en schriftelijk aan de minister werd meege-deeld, is hierin nog steeds geen verandering gekomen.

Op welke wijze lost de minister die probleemsituatie op ?

Antwoord

Deze aangelegenheid geniet mijn bijzondere aandacht. Het beheersen van de Nederlandse taal is voor migranten inderdaad een fundamentele voorwaarde tot integratie en in die zin is het verantwoord aan bepaalde categorieën vrijstelling van inschrijvingsgeld te verlenen voor leergangen "Nederlands voor **anderstaligen/gastarbeiders**" in het onderwijs voor sociale promotie. Ik heb in die zin een ontwerp-besluit ter goedkeuring aan de Vlaamse regering voorgelegd, dat met ingang van 1 september 1992 de vrijstelling alsnog mogelijk maakt.

Vraag nr. 59
van 8 januari 1993
van de heer J. EEMAN

Onderwijspersoneel — Wedertewerkstelling in welzijnssector en RVA

De pers maakte onlangs gewag van de wedertewerkstelling van leerkrachten bij rust- en verzorgingsinstellingen en bij de RVA, waarbij zij hun wedde en hun statuut zouden behouden en eventueel naar het onderwijs zouden kunnen terugkeren.

Kan de minister in dit verband het volgende meedelen ?

1. Onder welk statuut worden die leerkrachten in dienst genomen ?
2. Hoeveel leerkrachten worden bij de welzijnssector, respectievelijk bij de RVA wedertewerkgesteld ?
3. Komen gedeeltelijk boventalligen en tijdelijken hiervoor ook in aanmerking ?
4. Geschiedt dergelijke beweging van ambtswege dan wel op vrijwillige basis ?
5. Onder welke voorwaarden blijft een uitstapregeling behouden ?

Antwoord

De besprekingen en onderhandelingen met het oog op de tewerkstelling buiten het onderwijs van personeelsleden die in het onderwijs en in de PMS-centra ter beschikking gesteld zijn wegens onstentenis van betrekking, zijn nog niet volledig beëindigd.

Belangrijke elementen zijn de volgende :

- De tewerkstelling gebeurt altijd op vrijwillige basis.
- Tijdelijken komen niet in aanmerking daar die tewerkstelling zich richt naar vastbenoemde **boventallige** leerkrachten.
- Deze tewerkstelling wordt gelijkgesteld met een wedertewerkstelling. De betrokkenen krijgen zo hun activiteitswedde uit het onderwijs en behouden tevens hun recht op :
 - bevordering tot een hogere wedde ;
 - aanspraak op selectie of bevordering ;

- pensioen onder de voorwaarden van hun onderwijsopdracht ;
 - reëffectatie of werdertewerkstelling in de onderwijssector.
- De tewerkstelling in de welzijnssector is voorbehouden aan personeelsleden die volledig of gedeeltelijk ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking en die houder zijn van volgende **bekwaamheidsbewijzen** :
- verpleger/verpleegster/paramedisch personeel ;
 - GLSO huishoudkunde ;
 - GLSO snit en naad.

De personeelsleden die tewerkgesteld zijn in een niet-organiek ambt van administratieve hulp in het basisonderwijs komen eveneens in aanmerking.

Alleen de verplegers/verpleegsters en de paramedici, die wedertewerkgesteld zijn in een organieke ambt in het onderwijs, kunnen eveneens tewerkgesteld worden buiten het onderwijs indien een ruilpartner gevonden wordt.

- De tewerkstelling bij de VDAB is voorbehouden aan alle personeelsleden die volledig ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking en die niet gereëffecteerd of wedertewerkgesteld zijn in het onderwijs.

Vraag nr. 60
van 11 januari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Leerlingenvervoer — Verlenging contracten

Uit het tijdschrift "Transport en Toerisme" verneem ik dat de opeenvolgende ministers van Onderwijs er veeleer de voorkeur aan geven voor het leerlingenvervoer de bestaande contracten te verlengen, dan de normale procedure te volgen van de beperkte offerte-aanvraag waarbij een contractduur tussen drie en zeven jaar wordt toegekend.

Dit zou een negatief effect hebben op de investeringen op lange termijn van de beroepsvervoerders, met kwaliteitsvermindering tot gevolg.

Graag vernam ik of dit inderdaad juist is en waarom in voorkomend geval de normale procedure niet wordt gevolgd.

Antwoord

Ten gevolge van een grondig onderzoek om tot een beter en vooral rationeler en efficiënter leerlingenvervoer te komen, wordt, ten tijdelijken titel, de normale gunningsprocedure niet gevolgd. Zodra het onderzoek is afgerond, zal ik de gepaste maatregelen voorstellen.

Vraag nr. 66
van 22 januari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Buitenlandse reizen regeringsleden — Begeleiding door journalisten

Ik verneem dat het bij de Waalse gewestregering de gewoonte zou zijn dat wanneer een minister zich op

een reis naar het buitenland door journalisten laat begeleiden, deze niet alleen een vliegtuigticket en hotelaccommodatie krijgen aangeboden, maar ook nog een bedrag in geld voor de kosten die ze ter plaatse hebben.

Zo zou er een bedrag van 42.300 frank gestort geweest zijn op de privé-rekening van de verslaggevers die eind augustus de Waalse eerste minister naar Japan zouden hebben begeleid, een reis die ten slotte niet doorging.

Naar aanleiding van een reis die de heer Spitaels eind oktober naar Canada voerde, ontvingen zij dan weer 13.644 frank, terwijl hen voor een reis naar Mexico 9.000 frank werd overgemaakt.

Gebeurt zoiets ook op het niveau van de Vlaamse regering ? Zo ja, welke bedragen werden in de loop van 1992 aan journalisten overgemaakt voor hun algemene kosten naar aanleiding van het begeleiden van ministers naar het buitenland ? Voor welke reizen en aan welke journalisten ?

Werd dat geld in die gevallen op hun privé-rekening gestort en dienden zij achteraf de uitgaven ervan te verantwoorden met de voorlegging van een onkostenrekening ?

Uit welke post van de begroting werden de betrokken gelden gehaald ? Werden de kranten- en andere mediadirecties van de betaling op de hoogte gebracht ?

Is de minister van mening dat één en ander met de deontologie van een democratische regering strookt ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

Ik heb mij op geen enkele buitenlandse zending laten begeleiden door een journalist. De bijkomende vragen zijn derhalve zonder voorwerp.

Vraag nr. 78
van 1 februari 1993
van de heer D. RAMOUDT

Toerismeonderwijs — Conclusies rapport-Henau

In 1990 besliste de voorganger van de minister, wijlen de heer Daniël Coens, bij hoogdringendheid een commissie op te richten die tot taak kreeg de problematiek van het toeristisch onderwijs in al zijn aspecten te onderzoeken. Gedurende meerdere maanden verrichtten een aantal vertegenwoordigers van het onderwijs en van de toeristische industrie onder leiding van inspecteur **Henau** diepgaand studiewerk, wat tot een eindrapport leidde dat spijkers met koppen sloeg. Persoonlijk ben ik onder de indruk van de conclusies.

Ik ben evenwel nog meer onder de indruk als ik verneem dat dit rapport sindsdien onder meters stof werd bedolven en dat aan geen enkele van de conclusies ook maar enig gevolg werd gegeven. Voor een snel evoluerende sector als de toeristische industrie zal dit rampzalige gevolgen hebben en de minister draagt ter zake een grote verantwoordelijkheid.

Mag ik van de minister dan ook vernemen wat zijn bedoelingen zijn : zal hij het rapport-Henau laten opdelen ? Welke concrete uitvoering geeft hij aan de conclusies ?

Antwoord

Het door het lid bedoelde eindrapport, dat mij tot op heden niet bekend was en dus ook niet in mijn bezit is, wordt via mijn administratie opgevraagd.

De uitvoeringsmogelijkheid en -opportuniteit van de rapportconclusies zullen worden beoordeeld nadat het advies daarover zal zijn uitgebracht door de Vlaamse Onderwijsraad, die ter zake bevoegd is.

L. DETIÈGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 16
van 5 januari 1993
van de heer G. VANLEENHOVE

Gesco 's — Tewerkstelling in Westvlaamse gemeentebesturen

1. Kan de minister mij, per gemeente, een overzicht geven van het aantal gesubsidieerde contractuelen dat tijdens het jaar 1992 in de Westvlaamse gemeentebesturen werd tewerkgesteld ?
2. In welke functies, opnieuw per gemeente, werden de gesubsidieerde contractuelen tewerkgesteld (arbeiderspersoneel, administratief of politiepersoneel ...) ?

Antwoord

1. Wat de zogenaamde contingentovereenkomsten betreft (dit zijn overeenkomsten waarvoor de besturen op jaarbasis per voltijds equivalent een premiebedrag krijgen van 440.000 frank of 230.000 frank) zijn er voor het jaar 1992 nog geen gegevens beschikbaar. De uitbetaling van de premiebedragen gebeurt in dit stelsel via de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Besturen. Die instelling voert op dit moment een nieuw informaticasysteem in, waardoor de meest recente gegevens van 31 december 1991 zijn. Op dat moment werkten er in de Westvlaamse gemeentebesturen 3.145 gesubsidieerde contractuelen (voltijds of deeltijds).

In het kader van de projectovereenkomsten (de zogenaamde Weer-Werkprojecten) waren er op die datum 17 gesubsidieerde contractuelen tewerkgesteld. Hier kunnen wel gegevens van recentere datum, namelijk van 30 september 1992, verstrekt worden, vermits de uitbetaling gebeurt via een andere instelling, de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding. Op 30 september 1992 waren er in dit stelsel 19 personen tewerkgesteld.

2. Van de 3.145 gesubsidieerde contractuelen, aangevraagd via de contingentovereenkomsten, waren er

2069 tewerkgesteld in een functie van arbeider en hadden 1076 personen een administratieve functie. In het kader van die overeenkomsten gebeurt er geen specifieke registratie van het aantal personeelsleden dat aan de politiediensten ter beschikking wordt gesteld.

In de Weer-Werkprojecten werkten er op 31 december 1991 17 arbeiders en geen bedienden. Op 30 september 1992 werkten er eveneens 17 arbeiders en tevens 2 bedienden. Geen van hen werkt op de politiediensten.

De verdeling per gemeente voor beide vragen zal rechtstreeks aan het lid worden medegedeeld.

Vraag nr. 17
van 6 januari 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen — Steun aan steden en gemeenten

Graag vernam ik welke bedragen aan welke steden en gemeenten werden toegekend door het Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen in 1992, en dit verdeeld per provincie.

Antwoord

Door het besluit van de Vlaamse Executieve van 19 december 1990 "houdende uitvoering van het decreet van 31 juli 1990 tot instelling van een Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen, Verdeling van de middelen voor 1991 en 1992", werden in 1992 volgende bedragen toegekend :

Provincie	Stad	Bedrag
Antwerpen	Antwerpen	424.691.624
	Lier	16505.768
	Mechelen	62.749.803
Brabant	Willebroek	14.583.219
	Vl. Gew. Brussel	40.000.000
	Leuven	57.468.085
Limburg	Vilvoorde	17.833.006
	Beringen	40.400.643
	Genk	71.020.198
Oost-Vlaanderen	Hasselt	36.847.405
	Gent	210.989.911
	Hamme	14.693.068
	Lokeren	24.333.648
	Sint-Niklaas	40.975.464
	Temse	15.097.821

Vraag nr. 18
van 8 januari 1993
van de heer L. GOUTRY

Preventieve geneeskunde — Kostprijs initiatieven

Het is algemeen bekend dat initiatieven inzake preventieve geneeskunde bijzonder waardevol zijn en door vroegtijdige detectie van de kwalen, ook op middellange termijn kostenbesparend kunnen werken.

Bijzonder populair en daardoor ook succesvol zijn de acties, meestal georganiseerd op gemeentelijk vlak, voor de opsporing van borstklier- of baarmoederhalskanker.

Een nauwe samenwerking met de lokale artsen en specialisten is hierbij onontbeerlijk.

Naar aanleiding van de succesvolle opsporing van die vrouwelijke aandoeningen, wordt er nu ook gedacht om voor mannen een preventief onderzoek naar prostaatkanker te organiseren. De initiatiefnemers worden hierbij afgeremd, naar men zegt, door het RIZIV, dat stelt dat dergelijke preventieve acties een te hoge medische consumptie in de hand werken.

Graag vernam ik van de minister welk standpunt ze inneemt en in hoeverre het departement op organisatorisch vlak aan dergelijke initiatieven kan en wil meewerken. Is het bovendien niet aangewezen is met de federale minister van Sociale Zaken contact op te nemen in verband met het financiële aspect ?

Antwoord

De Vlaamse Gemeenschap biedt inderdaad actieve ondersteuning ten behoeve van preventieve opsporing van onder meer sommige geneesbare kankers. Dit gebeurt via de Vlaamse Adviescommissie voor Kankerpreventie (VACK) die instaat voor de organisatie en coördinatie van deze secundaire kankerpreventie, en daarbij nauw samenwerkt met de lokale artsen en structuren. Onder meer om die reden is de Wetenschappelijke Vereniging der Vlaamse Huisartsen actief lid van die commissie.

Wat de cervixkankeropsporing betreft, kan ik het lid meedelen dat ik een beleidslijn voorbereid om in samenwerking met de provincies de screening te veralgemenen in de Vlaamse Gemeenschap. Wat de borstklierkankeropsporing betreft, lopen via de Vlaamse Adviescommissie voor Kankerpreventie belangrijke proefprojecten, die evenwel nog niet de hele Vlaamse vrouwelijke bevolking bereiken.

In tegenstelling tot de beschikbare screeningstesten voor borstklierkankeropsporing en cervixkankeropsporing, blijken de actuele screeningstesten voor prostaatklierkankeropsporing nog niet voldoende specifiek en sensitief. Daarenboven kunnen die testen geen onderscheid maken tussen latente tumoren en progressieve tumoren. Latente tumoren leiden niet noodzakelijk tot overlijden, in tegenstelling tot progressieve tumoren. Men kan dus veronderstellen dat een doorgedreven bevolkingsonderzoek wel vele prostaattumoren aan het licht zal brengen, die niet noodzakelijk dodelijk zijn. Hierdoor ontstaat het grote gevaar van „over”-curatie (chirurgie, chemotherapie, bestraling). Momenteel loopt in het Antwerpse een interessant onderzoek rond prostaatklierkankeropsporing, dat deze aspecten verder onderzoekt. De tijd is evenwel nog niet rijp voor een veralgemeend bevolkingsonderzoek.

De financiële middelen die de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking kan stellen, zijn minimaal en ontoereikend. Het VACK-budget bedraagt slechts 61 miljoen frank. Daarom heb ik reeds contact opgenomen met

de federale overheid voor een gesprek hierover. Ik meen dat de financiering van de preventieve gezondheidszorg deel moet uitmaken van de actuele discussie over het financieren van de gezondheidszorg.

Vraag nr. 19
van 12 januari 1993
van de heer L. BARBE

Ziekte van Alzheimer — Studie over verband met blootstelling aan aluminium

In mijn schriftelijke vraag nummer 9 van 30 november 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 5 van 11 januari 1993, blz. 200) stelde ik de minister vragen over een studie in samenwerking met het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE) over een mogelijk verband tussen blootstelling aan aluminium en de ziekte van Alzheimer. De minister antwoordde me dat zij noch het IHE de studie kende. Ik wil dan ook verwijzen naar pagina 15 van het vorderingsverslag januari-september 1991 van het IHE, departement epidemiologietoxicologie :

“Programmanummer 3 125.

Participatie Vlaamse gemeenschap van 22 percent.

Doelstellingen 1992 :

(..)

— aluminium : incidentie van de ziekte van Alzheimer in de Kempen en in het noord-oosten van België en concentraties van aluminium in het leefmilieu (..).”

1. Is dat onderzoek dan niet doorgegaan ?
2. Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Het project om een onderzoek uit te voeren naar het verband tussen de incidentie van Alzheimer in de Kempen en de concentraties aluminium in het leefmilieu werd wel overwogen, maar werd ten slotte afgevoerd door gebrek aan middelen en mankracht. De rol van aluminium in de pathogenese van de ziekte van Alzheimer wordt in wetenschappelijke kringen nog fel bediscussieerd.

Wel wordt nu sedert twee jaar de concentratie aluminium bepaald in de stalen putwater die het IHE onderzoekt. Van een epidemiologische studie is echter geen sprake.

Vraag nr. 20
van 14 januari 1993
van mevrouw M. DILLEN

Economische situatie in Antwerpse regio — Maatregelen

Uit een recente studie van de Kamer van Koophandel en Nijverheid in Antwerpen blijkt dat in de Antwerpse regio de economische situatie allesbehalve rooskleurig is.

De studie toont duidelijk aan dat volgens de meest actuele gegevens de toekomst geen optimistisch perspectief biedt. Dit gegeven, gekoppeld aan het feit dat er algemeen gezien een economische terugval is, heeft gevolgen op het vlak van de werkgelegenheid. Nog

zeer recent zijn de cijfers voor 1992 bekendgemaakt, waaruit blijkt dat er een toename is van de werkloosheid van bijna 20 procent. Er is duidelijk nood aan maatregelen om de werkgelegenheid te beveiligen.

1. Heeft de minister reeds maatregelen genomen ter bevordering van de werkgelegenheid voor het arrondissement Antwerpen ? Zo ja, kan de minister mij hiervan een gedetailleerd overzicht geven, met de financiële weerslag ? Zijn er reeds resultaten gkend ?
2. Welke initiatieven neemt de minister om in de Antwerpse regio de werkgelegenheid nieuwe stimulan-, sen te geven ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van Vlaamse regering, Vlaamse minister voor Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Antwoord

Ten aanzien van de huidige arbeidsmarktproblematiek wordt het actuele service-aanbod van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) voor de Antwerpse regio zeer aanzienlijk uitgebreid.

Het betreft hier uitbreiding of opstarting van volgende dienstverlening :

- de oprichting van een beroepsopleidingscentrum Bouw dat operationeel wordt op 1 maart 1993 ;
- de uitbouw van diverse nieuwe beroepsopleidingsinitiatieven gericht naar de bestaande wachtlijsten en knelpunten op de regionale arbeidsmarkt, zoals buisfitters, PC-bedienden, taalopleidingen, boekhouding enzovoort ;
- verscheidene partnerships met de VDAB en verschillende bedrijfssectoren in het kader van de 0,18 % -0,25 % -akkoorden zoals samenwerkingsovereenkomsten op het vlak van beroepsopleiding en tewerkstelling met Vibam, de verhuissector, de taxisector, de metaalverwerkende en elektronische nijverheid, de bouwsector, Vormelec enzovoort ;
- de realisatie van één of meer bijkomende Jobclubs in de loop van 1993 ;
- de aanwerving op 1 maart 1993 van 23 bijkomende personeelsleden (19 arbeidsbemiddelaars en 4 opstellers) in het kader van het begeleidingsplan ;
- de aanwerving van bijkomende personeelsleden (4 consultants en 2 opstellers) ten behoeve van de Weer-Werkactie, met expliciete taakgerichtheid voor de bestrijding van kansarmoede ;
- de ontwikkeling van een intensieve samenwerking met tal van socio-economische partners binnen het onlangs gelanceerde "Strategisch Plan Antwerpen".

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

N. DE BATSLIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 40
van 22 december 1992
van de heer J. ULBURGHS

Noorderkempen — Bodemverontreiniging

In de Noorderkempen is de bodem op talrijke plaatsen zwaar verontreinigd door zware metalen. Er werd al heel wat onderzoek gedaan, maar uiteindelijk moet het probleem ooit eens ten gronde worden aangepakt. Uitspraken van ambtenaren dat vele hectaren grond definitief zouden moeten worden opgegeven voor de landbouw, zijn erg verontrustend.

1. Welke onderzoeken inzake bodemverontreiniging door zware metalen in de Noorderkempen werden er al uitgevoerd ? In welke gemeenten werden die onderzoeken uitgevoerd ?
2. Wat zijn er de belangrijkste resultaten van ?
3. Zijn er nog dergelijke onderzoeken aan de gang of gepland ?
4. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de verontreinigde gronden te saneren (zowel industriële gronden als privé-tuintjes) ?
5. Is de minister van mening dat sommige gronden definitief voor de landbouw moeten worden opgegeven ? Om welke oppervlakten, in welke gemeenten, gaat het dan ?

Antwoord

Voor 1980 gebeurde er reeds enig onderzoek inzake bodemverontreiniging door zware metalen in Limburg door provinciale en nationale instanties. In opdracht van de Vlaamse Gemeenschap werd vanaf 1981 door diverse instanties onderzoek uitgevoerd van de bodemverontreiniging door cadmium in de regio Noord-Limburg-Balen-Mol. Dit onderzoek had betrekking op de luchtkwaliteit, neervallend stof, bodemverontreiniging, planten en groenten, melk, putwater.

In 1983 werd een gecoördineerde aanpak van die problematiek op gang gebracht door de toenmalig bevoegde Vlaamse minister in samenwerking met de gouverneur van Limburg.

Uit die aanpak resulteerden op de eerste plaats saneringsmaatregelen voor de twee nog bestaande non-ferrobedrijven : de n.v. Metallurgie Hoboken-Overpelt in Overpelt en de n.v. Vieille Montagne in Balen.

Een grootschalig onderzoek van particuliere **groentetuinen** in het noordelijk deel van de provincie Limburg (de gemeenten Lommel, Neerpelt, Overpelt, Dilsen en Hechtel-Eksel) en in de gemeenten Balen en Mol werd uitgevoerd in 1985-1986 door Lisec (Bokrijk), en het Provinciaal Instituut voor Hygiëne in Antwerpen. Op basis van de verkregen analyseresultaten werden meer dan 2.000 individuele adviezen verleend inzake bekalking en groenteteelt. In 38 percent van de onderzochte tuinen was het cadmiumgehalte hoger dan 4 **mg/kg** droge stof, in 11 percent van de tuinen werd 8 **mg/kg** droge stof overschreden. Een cadmiumzoneringsskaart werd opgesteld, waaruit bleek dat het verontreinigd gebied (meer dan 3 mg cd/kg droge stof) ongeveer 75 **km²** bedroeg.

In 1984-1985 had een onderzoek plaats van individuele deeltjes in stofuitval rond het bedrijf Vieille Montagne in Balen, uitgevoerd door prof. Adams, UIA. Het besluit van dit onderzoek was dat het aandeel van de ogenblikkelijke verontreiniging op circa 1/3 geraamd kon worden en het aandeel van de historische verontreiniging via opwaaiend stof op circa 2/3.

Hieruit volgde dat de bodemvervuiling vooral veroorzaakt werd door vroegere industriële activiteiten. Verdere sanering van nog aanwezige bronnen in de bedrijven, zoals de ertsopslagplaatsen, werd voorgesteld (en inmiddels uitgevoerd).

In 1986-1987 voerde het SCK van Mol een onderzoek uit over de decontaminatie van bodems verontreinigd door zware metalen en de inventarisatie en de mogelijke saneringswijzen voor cadmium en lood. Onderzocht werd hoe de sanering van het hele betrokken gebied mogelijk zou zijn.

Op basis van die onderzoeken en andere beschikbare studies en gegevens werd in 1987-1988 de problematiek van de verontreinigde groentetuinen door cadmium behandeld door de Vlaamse Raad voor Leefmilieu. Die raad bracht op 29 juni 1988 advies uit. Ingevolge dit advies werd een saneringsproject uitgewerkt. Op 15 maart 1989 hechtte de Vlaamse Executieve haar goedkeuring aan de uitvoering van een saneringsproject inzake met cadmium verontreinigde gronden. Dit project werd uitgevoerd door de v.z.w. Milieu en Veiligheid.

Het beoogde het ontwikkelen van een algemene methodologie inzake het afgraven van de verontreinigde groentetuinen, de uitvoering en begeleiding van de afgraving van een twintigtal groentetuinen als proefproject en het verwerven van ervaringsgegevens met betrekking tot alle aspecten van een dergelijke saneringsingreep. Dit project werd afgesloten in januari 1991.

Hierbij werd geconcludeerd dat het meest dringende probleem de risico's voor de volksgezondheid door consumptie van zelf geteelde groenten was en dat het afgraven van de zwaarste verontreinigde tuinen de enige oplossing bleek te zijn.

Naast die milieustudies werd tijdens de voorbije jaren ook een studie inzake volksgezondheid uitgevoerd. Over de resultaten van de studie beschikt mijn collega bevoegd voor Volksgezondheid.

Daarnaast voert OVAM binnen het kader van zijn taken lokale onderzoeken uit in die regio. Gelet op de

prioriteitenstelling, wordt immers voornamelijk aandacht besteed aan de verontreinigde puntbronnen en worden ter zake saneringsmaatregelen onderzocht.

In dit verband kan in de Noorderkempen het saneringsonderzoek betreffende de terreinen van n.v. Campine in Beerse worden vermeld, dat zich momenteel in een vergevorderd stadium bevindt. Het betreft hier **een** bedrijfsterein van circa 13 ha, dat verontreinigd is met zware metalen. Met de bedrijfsleiding werd een verbintenis tot sanering afgesloten. De werken lopen over een periode van 7 jaar. De tuinen in de omgeving werden eveneens onderzocht en na evaluatie van de resultaten zullen de nodige maatregelen worden uitgewerkt.

De gemeente Lommel besliste op 26 november 1991 over te gaan tot de studie in verband met de sanering van het industriegebied Maatheide in Lommel.

Alvorens een beslissing te nemen in verband met de saneringen van dit industriegebied dient het dossier vervolledigd te worden met een milieueffectenrapport waarin de verschillende milieueffecten afgelijnd en beoordeeld worden, rekening houdend met de ruimtelijke aspecten wanneer gebruiksbependingen en -heroriënteringen overwogen worden.

Vraag nr. 41
van 22 december 1992
van de heer J. ULBURGHS

Noord-Limburg — Verontreiniging door zware metalen

In Noord-Limburg bestaat er belangrijke vervuiling door zware metalen. In samenwerking met het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie werd in 1991 overgegaan tot een onderzoek van de vervuiling van grondwater door zware metalen in de buurt van enkele non-ferrobedrijven. Hiervoor werden speciale putten geboord. De analyseresultaten zouden intussen gekend zijn.

1. Wat zijn de belangrijkste resultaten van de onderzoeken ?
2. Wat zijn de belangrijkste knelpunten bij de verontreiniging ?
3. Kan die vervuiling gevolgen hebben voor de volksgezondheid (vervuiling particulier putwater) ?
4. Welke maatregelen neemt de minister om de vervuilde plaatsen te saneren ?

Antwoord

De gegevens over de vervuiling door zware metalen sluiten nauw aan met deze verstrekt in het antwoord op vraag nummer 40. Voor sommige gegevens verwijs ik dan ook naar het antwoord op vraag nummer 40.

Aanvullend kan ik het lid het volgende mededelen :

Reeds in 1983 werd in Noord-Limburg een uitgebreid onderzoek uitgevoerd naar de verspreiding van zware metalen in het leefmilieu en de nadelige effecten ervan voor de mens.

De resultaten van het onderzoek van het grondwater werden in 1986 gepubliceerd in het rapport : "De verontreiniging van het grondwater door cadmium en zink in de gemeenten Lommel, Overpelt, Neerpelt en Dilsen". Dit onderzoek bestond grosso modo uit twee belangrijke aspecten :

1. Het onderzoek van particuliere drinkwaterputten. Het resultaat hiervan was dat een groot aantal putten de drinkwaternorm voor cadmium en zink overschreed. De gebruikers werden geadviseerd het putwater niet meer te gebruiken voor consumptiedoel-einden. De gemeenten hebben hier positief op ingespeeld door een versnelde procedure in te stellen om zoveel mogelijk bewoners te laten aansluiten op het openbaar waterleidingnet.
2. Het onderzoek van de evolutie van de verontreiniging in het grondwater. Hiertoe werden op 5 plaatsen speciale putten geboord tot op een diepte van 25 à 30 meter. In elk van die putten kan op 5 verschillende plaatsen water bemonsterd worden voor onderzoek naar de concentratiefluctuaties en de percolatiesnelheid van de verontreiniging. Bemonsteringen en analyses worden verschillende malen per jaar uitgevoerd door de afdeling Water-Bodem van het IHE. De laatste jaren gebeurde dit in nauw overleg met Aminal. Dit onderzoek heeft dus ook plaats gevonden in 1991 zoals het lid vermeldt.

De voorlopige resultaten van het onderzoek wijzen erop dat de vervuiling zeer langzaam percoleert naar de diepere grondwaterlagen.

Sanering van de vervuilde grondwaterlagen is een praktische ondoenlijke taak.

Regelmatige monitoring moet aantonen wanneer waterwingebieden in gevaar komen, zodat passende maatregelen kunnen worden getroffen. Het minimaal lopende onderzoek wordt daarom zeker voortgezet.

Vraag nr. 42
van 22 december 1992
van de heer J. ULBURGHS

Noord-Limburg — Zinkverontreiniging

Het rapport van de Vlaamse Milieumaatschappij Luchtverontreiniging in het Vlaamse Gewest bevat ook gegevens over zware metalen in Noord-Limburg. Het blijkt dat de zinkfabrieken in Lommel en Overpelt grote hoeveelheden zink uitstoten, al is dit de laatste jaren wel verminderd. Het leefmilieu in Noord-Limburg is al sterk vervuild door zware metalen zodat bijkomende vervuiling toch tot het minimum beperkt zou moeten worden.

1. Wordt de immissienorm voor zink in Noord-Limburg gerespecteerd ?
2. In welke mate respecteren deze zinkfabrieken hun emissienormen voor zware metalen ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de emissie van zware metalen door deze bedrijven te beperken ?

Antwoord

De huidige wetgeving bepaalt geen immissienorm voor zink.

In het Vlaamse Gewest bestaat er slechts één immissiegrenswaarde voor zware metalen, namelijk die voor lood (jaargemiddelde immissieconcentratie van 2 ug/m^3 in zwevend stof). Die grenswaarde werd ook opgenomen in de Vlarem II-reglementering. Wat de overige landen betreft, blijkt dat er heel weinig immissiegrenswaarden voor zware metalen werden vastgelegd.

Op basis van de door de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO) gepubliceerde gids "Air Quality Guidelines for Europe" waar een aantal richtlijnen voor zware metalen werden vastgelegd, werden door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie kwaliteitsobjectieven vooropgesteld voor een aantal metalen (arsen, cadmium, lood, mangaan, nikkel, vanadium en kwik) ter interpretatie van hun uitgevoerde metingen. Dit zijn echter geen normen. Die zeven metalen worden beschouwd als metalen die een gevaar voor de gezondheid kunnen opleveren. Zink werd niet opgenomen in de richtlijnen.

Twee IHE-metstations in Noord-Limburg meten zware metalen, namelijk in Lommel en Neerpelt. In beide stations worden antimoon, arsen, cadmium, koper, lood, nikkel en zink gemeten.

De concentraties aan lood en cadmium zijn gering en noch de wettelijke norm, noch de IHE-kwaliteitsobjectieven worden overschreden.

De verontreiniging door de andere metalen (antimoon, arsen, koper en nikkel) is te verwaarlozen.

Voor wat de zinkverontreiniging in Noord-Limburg betreft (afkomstig van de zinkfabrieken in Lommel en Overpelt), werd in de periode april 1990-maart 1991 in de stations Lommel en Neerpelt een jaargemiddelde van concentratie aan zink gemeten van respectievelijk $0,73 \text{ ug/m}^3$ en $0,62 \text{ ug/m}^3$. Ten opzichte van de metingen uitgevoerd tijdens het meteorologisch jaar 1989-1990 is de gemiddelde zinkverontreiniging op alle stations gedaald.

Bij ontstentenis van concrete gecontroleerde emissiegegevens kon niet worden aangegeven in welke mate de bedrijven de emissienorm respecteren. De verzameling van emissiegegevens zal georganiseerd worden in het kader van het luchtmeetnet VMM-IHE.

In het kader van de geldende vergunningen werden ingevolge de opgelegde emissiedossiers, de voorgestelde saneringsmaatregelen ter beperking van de emissie van zware metalen uitgevoerd. Volgende saneringswerken zijn uitgevoerd :

- overdekking van de opslag- en overslagruimten van de ertsen ;
- verwezenlijking van de bandenwasinstallatie van vrachtwagens ;
- het aanbrengen van een bedekking op onbebouwde terreinen om het opwaaien van stof te voorkomen ;

- het aanleggen van groenzones ;
- de sanering van braakliggende terreinen ;
- het plaatsen van filters op de geleide **emissiebronnen**.

Vanaf 1992 werd in de fabriek in Overpelt de roosting en de **brekerij** van zinkertsen stopgezet, waardoor de uitstoot van zware metalen verder zal afnemen.

T. KLECHERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 13
van 29 oktober 1992
van de heer M. DIDDEN

Dijkwegen en fietspaden in het Maasland — Werken

In verband met de werkzaamheden van de dienst van het Albertkanaal had ik graag een antwoord op de volgende vragen gekregen.

1. Langs de jachtpaden in het Maasland is het asfalteren van de dijkweg gepland. Mag ik vragen welke gedeelten tot op heden uitgevoerd zijn en wat de planning voor de volgende jaren is ?
2. De Maasdijk tussen Maastricht en Kinrooi maakt deel uit van een beveiligingsplan voor het Maasland. Mag ik vernemen welke werkzaamheden tot nog toe aan de Maasdijk uitgevoerd zijn en welke voor de volgende jaren gepland zijn ? Is het mogelijk hierbij de geraamde kosten weer te geven ?
3. Langs de Zuid-Willemsvaart is er op het grondgebied van de diverse aanpalende gemeenten een fietspad aangelegd. De toestand van dit weggedeelte is op sommige plaatsen bijzonder slecht, onder meer tussen Lanaken en Bree. Mag ik vragen welke werkzaamheden gepland zijn en in de eerstvolgende jaren voor uitvoering in aanmerking komen ?

Antwoord

1. Het asfalteren van de dijkwegen langs de oevers van de Maas wordt momenteel niet gepland.
2. Tot nog toe werden de winterdijken in Vucht (Maasmechelen) en Stokkem (Dilsen-Stokkem) gesaneerd .

Voorstellen werden ingediend om in Elen (Dilsen-Stokkem) en Heppeneert (Maaseik) een nieuwe winterdijk aan te leggen. Deze werken zijn geraamd op 35 miljoen frank, de onteigeningskosten bedragen 10 miljoen frank.

Voor de volgende jaren zijn volgende werken aan de winterdijken gepland :

- in Uikhoven en Boorseme (Maasmechelen) ;
- in Maasmechelen-Geneuth ;
- in Leut en Meeswijk (Maasmechelen) ;
- in Heppeneert (Maaseik) .

De onteigeningskosten worden geraamd op 43 miljoen frank, de werken op circa 200 miljoen frank.

Afwaarts Maaseik vallen de winterdijken samen met de zomerdijken of de ringdijken rond de **grintplassen**, zodat op die plaats geen werkzaamheden gepland zijn.

3. De herstelling van het jaagpad langs de **Zuid-Willemsvaart** zal in de eerstvolgende jaren geprogrammeerd worden, uiteraard afhankelijk van de beschikbare kredieten. Een eerste gedeelte zal vanaf begin 1993 worden hersteld, samen met de aanleg van een nieuw vak van 2 km op het grondgebied van de gemeente **Lanaken**.

Vraag nr. 16
van 3 november 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Brug over zeekanaal in Ruisbroek — Afwerking

Van de federale minister van Verkeerswezen verneem ik dat de NMBS-lijn 52 Antwerpen-Boom-Puurs niet zal worden afgeschaft. Integendeel, de elektrificatie van deze lijn is opgenomen in het **tienjareninvesteringsplan 1991-2000**. Dit zal de verkeersleefbaarheid van de betrokken regio's ongetwijfeld ten goede komen.

De precieze datum van de uitvoering van de werken hangt evenwel af van de afwerking van de brug over het zeekanaal in Ruisbroek. Deze werken zouden ten laste vallen van het departement Openbare Werken van het Vlaams Gewest. Naar verluidt zou de aanvang ervan gepland zijn voor 1995. Kan de minister dit bericht bevestigen ?

Antwoord

Het Vlaamse Gewest zal instaan voor de afwerking van de bouw van de nieuwe spoorbrug over het kanaal Brussel-Rupel in Ruisbroek. In hoofdzaak dient de elektro-mechanische uitrusting van de brug nog te worden uitgevoerd. Het totaal bedrag voor de uitvoering van de werken wordt geraamd op 250 miljoen frank. Hiervoor heb ik op de begroting 1993 een krediet van 100 miljoen frank ingeschreven. Dit moet toelaten de eerste fase van de werken in 1993 uit te voeren. De tweede fase wordt gepland voor 1994.

Vraag nr. 55
van 26 november 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Kluizencomplex in Gent — Gegevens

Kan ik van de minister het volgende vernemen ?

1. Welke beslissingen werden tot nog toe, en vooral de laatste jaren, genomen in het kader van het zogenaamde Kluizendokcomplex in Gent ?
2. Welke initiatieven tot effectief overleg met diverse betrokken besturen werden genomen ?

3. Hoe ziet de programmatie van initiatieven, beslissingen en acties eruit met hun voorwerp, financiële, sociale, economische en ecologische implicaties ?
4. Is de raadpleging van de Havencommissie gepland, of welke adviezen heeft de Havencommissie al gegeven ?
5. Welke wetenschappelijke of adviserende studies werden er uitgevoerd of in opdracht gegeven of gepland ? Hoeveel kosten die ?

Antwoord

1. In overleg met de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen heeft het havenbestuur van Gent de lay-out van het Kluizencomplex, die in het richtplan van 1987 voor de ontwikkeling van de linkeroever op het Zeekanaal bestond uit twee evenwijdige dokken, **herwerkt** tot één dok, aansluitend op een kaaimuur langs het kanaal Gent-Terneuzen. Door die oplossing, die goedkoper is, wordt tevens een grotere droge oppervlakte beschikbaar voor **zeehaven**-gebonden activiteiten.
2. Er werd een stuurgroep opgericht, onder de leiding van de inspecteur-generaal van de Gentse zeehaven-dienst, die het project begeleidt. Binnen de stuurgroep werden twee werkgroepen opgericht die enerzijds de planologische aspecten en anderzijds de infrastructuurle aspecten behandelen.

In die werkgroepen worden alle instanties betrokken die een bijdrage moeten leveren. In de werkgroep planologie werd ook het gemeentebestuur van Evergem betrokken.

3. Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven het nodige te doen opdat in het jaar 1994 een eerste schijf van dit project technisch gerealiseerd zou kunnen worden, voor zover de budgettaire middelen toereikend zijn.
4. Ik neem mij voor om midden 1993 een beleidsnota over het Kluizendok voor advies voor te leggen aan de Vlaamse Havencommissie.
5. De uitvoering van de kosten-batenstudie werd opgedragen aan de b.v.b.a. Paradigma voor een bedrag van 5,4 miljoen frank. Zij zal normaal in januari 1993 voltooid zijn.

Voor de MER werden in samenspraak met de bevoegde diensten de te behandelen items bepaald. In het eerste trimester van '93 zal voor die MER een offerteaanvraag worden uitgeschreven. De kostprijs wordt eveneens op minimum 5 miljoen frank geraamd.

In opdracht van het Gentse Havenbestuur werd reeds een eerste vergelijkende technische studie opgemaakt waarbij verschillende kaaimuurtypes met elkaar werden vergeleken. Het definitieve ontwerp zal door de administratie verder worden uitgewerkt.

Door het Waterbouwkundig **Labo** van Borgerhout werd een simulatiestudie uitgevoerd die onder meer geleid heeft tot een reductie van de dokbreedte, waardoor een aanzienlijke besparing werd gerealiseerd.

Vraag nr. 56 van 26 november 1992 van de heer R. VAN HOOLAND

Sluis van Terneuzen — Gegevens

Kan ik van de minister het volgende vernemen ?

1. Welke beslissingen werden tot nog toe, en vooral de laatste jaren, genomen betreffende de sluis in Terneuzen ?
2. Welke initiatieven werden genomen tot effectief overleg met Nederland en de diverse betrokken besturen ?
3. Hoe ziet de programmatie van initiatieven, beslissingen en acties eruit, met hun voorwerp, hun financiële, sociale, economische en ecologische implicaties ?
4. Is de raadpleging van de Havencommissie gepland, of welke adviezen heeft de Havencommissie al gegeven ?
5. Welke wetenschappelijke of adviserende studies zijn er uitgevoerd, gepland of in opdracht gegeven ? Hoeveel kosten die ?

Antwoord

- 1 en 2. Tijdens het bilateraal overleg van 18 juli 1984 tussen de toenmalige Belgische ministers van Openbare werken en van Verkeer en hun Nederlandse collega van Verkeer en Waterstaat, werd de Technische Scheldecommissie en in het bijzonder de subcommissie KGT (Kanaal Gent-Terneuzen) belast met een eerste oriënterend onderzoek van de technische aspecten verbonden aan de bouw van een nieuwe en grotere sluis in Terneuzen. De studie werd voltooid midden 1987. De realisatie van de sluis met zijn voorhaven werd begroot op 25 à 32 miljard naargelang van bepaalde te nemen opties inzake de speciebergings.

Op 28 januari 1991 werd een werkbezoek gehouden tussen de minister Maij-Weggen en de Vlaamse Executieve in Steenokkerzeel. Volgende overeenkomst werd daar genoteerd :

“Er wordt principieel afgesproken dat Vlaanderen en Nederland overleg zullen starten over de eventuele bouw van een nieuwe zeesluis te Terneuzen. Aan Vlaamse zijde wordt momenteel de eventuele bouw van een nieuwe zeesluis te Terneuzen geëvalueerd vanuit technisch, economisch en ecologisch standpunt. Er wordt afgesproken dat een vertegenwoordiger van Nederland als waarnemer zal deelnemen aan deze studies.”

Daarvoor werd een projectgroep opgericht, waarvan de stichtingsvergadering doorging op 18 april 1991. In die projectgroep zetelen, naast afgevaardigden van de diverse besturen, ook vertegenwoordigers van de Rijkswaterstaat Nederland als waarnemer.

Uit de werking van de projectgroep is gebleken dat een waarnemende functie van Nederland niet voldoende is. Ik heb inmiddels aan mijn Nederlandse collega mevrouw H. Maij-Weggen schriftelijk gevraagd dat bij de studie van de zeesluis (en kanaal) de Rijkswaterstaat daadwerkelijk zou meewerken.

3. Op basis van de resultaten van de diverse studies en in de mate van de budgettaire ruimte zal ik ten gepaste tijde de nodige voorstellen formuleren. Op dit ogenblik is een concrete planning voor de bouw van een zeesluis voorbarig.
4. De bouw van de nieuwe zeesluis in Terneuzen zal het voorwerp dienen uit te maken van een raadpleging van de Havencommissie. Een timing dienaangaande kan op dit ogenblik niet vooropgesteld worden.
5. De genoemde projectgroep heeft, op basis van de oriënterende studie van 1987, geoordeeld dat de studie van de specieberging en de mogelijke verzilting als prioritair behandeld moeten worden. De eerste studie wordt binnen de administratie uitgevoerd en is lopende. Voor de tweede studie werd een oproep tot kandidaten gelanceerd. Het bestek zal begin 1993 worden voorgelegd om over te gaan tot een beperkte offerteaanvraag aan de weerhouden kandidaten. (Raming 12 miljoen frank).

Daarnaast worden volgende studies overwogen, of zijn reeds voorgesteld :

- trafiekprognosestudie ;
- simulatiestudie scheepvaartafwikkeling ;
- economische impact-studie ;
- analyse kostprijs nieuwe zeesluis, met sensitiviteitsbepaling van de diverse kostenbepalende factoren.

Het ontwerp van de nieuwe zeesluis zal het voorwerp moeten uitmaken van een MER volgens Nederlandse regelgeving. Zij dient dan ook best te geschieden in Nederlandse opdracht.

Vraag nr. 57
van 26 november 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

Gronden duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet — Tracé IJzeren-Rijnlijn

Met de regelmaat van een klok komen de gronden bestemd voor het duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet, in het nieuws. Recent was dit zo toen de NMBS haar plan uitlegde om over de reservatiestrook voor het duwvaartkanaal "de IJzeren Rijn-lijn" te laten aanleggen.

Dit project heeft ten minste deze twee voordelen :

1. Het waanidee van een duwvaartkanaal zal daarmee volledig en voorgoed uitgevaagd worden.
2. Nadat het tracé zal zijn vastgelegd, zal de reservatiestrook worden opgeheven. Of men nu voor of tegen open ruimten is, dit kan in geen enkel opzicht verrechtvaardigen dat sommige gronden reeds sinds 1961 gehypothekeerd worden, doordat ze geen be-

stemming hebben en dus ten onrechte en zonder vergoeding een permanente waardevermindering ondergaan.

Een werkgroep zou onder meer voor dat soort problemen een oplossing zoeken. Toen ik op 12 april 1991 de voorganger van de minister daarover ondervroeg, zei hij dat vooral geen overhaaste beslissingen mochten worden genomen.

Mag ik de minister vragen hoever de werkgroep staat en of er geen prioriteit kan worden gegeven (zonder overhaasting) aan gronden die meer dan dertig jaar gehypothekeerd zijn ? Zij hebben immers geen duidelijke bestemming, gelet op hun reservatie voor gemeenschapsinfrastructuur die nooit wordt uitgevoerd.

Antwoord

Tot op heden blijft de reservatie voor de aanleg van het kanaal Oelegem-Zandvliet behouden. Het reserveren in de gewestplannen van bepaalde gedeelten van het grondgebied van het Gewest voor het realiseren van infrastructuur is een onderdeel van een gezond en vooruitziend beleid. Het moet de gemeenschap toelaten, zo hiertoe de sociaal-economische verantwoording aanwezig is en op leefmilieuvlak het project aanvaardbaar is, tot realisatie tegen de geringste kost over te gaan. Zulk beleid noodzaakt tot een vooruitdenken op lange termijn. Het betekent niet dat alle projecten op korte termijn gerealiseerd moeten worden of dat deze überhaupt tot stand gebracht moeten worden.

Voor het aanleggen van een spoorlijn volgens het tracé van het kanaal Oelegem-Zandvliet heeft de NMBS nog geen aanvraag ingediend. In het kader van het Structuurplan Vlaanderen zal de problematiek van de IJzeren Rijn het voorwerp uitmaken van verder onderzoek als belangrijk lijnvormig infrastrukturelement.

Een werkgroep die zich met die problematiek zou bezig houden, is binnen mijn diensten niet bekend.

Vraag nr. 74
van 11 december 1992
van de heer F. DIELENS

N 208 Denderleeuw-Liedekerke-Essene — Aanleg

De aanleg van de expresweg N 208, die de Denderleeuwse stationsbuurt en de Liedekerkse nijverheidszone moet ontsluiten en aansluiting geven op de E 40 Brussel-Oostende in Essene (deelgemeente van Affligem), heeft al wat voeten in de aarde gehad.

Zo werd reeds eind 1988 een eerste fase van de N 208 afgewerkt, namelijk het autosnelwegencomplex dat toegang verleent tot de A 10/E 40 in Essene. Sindsdien krijgen de kleine straatjes in Denderleeuw, maar vooral in Teralfene (deelgemeente van Affligem), veel overlast van slukverkeer te verwerken (zoals in Teralia). Hierdoor werd dus een zeer verkeersonveilige situatie gecreëerd.

In een tweede fase werd een brug gebouwd onder de spoorweg Brussel-Gent.

Drie jaar geleden werd ook de derde fase in de aanleg van de N 208 voltooid, namelijk de bouw van een spiksplinternieuwe brug over de Dender tussen Denderleeuw en Liedekerke, kostprijs 142 miljoen frank. Sindsdien is dit bouwwerk nog steeds niet in gebruik genomen en vormt aldus het voorwerp van een zoveelste Belgenmop.

Fase vier van de werken, de wegenwerken nodig tussen Denderleeuw en Liedekerke enerzijds (geschatte kostprijs 30 miljoen) en de wegenwerken voor de aansluiting tussen Liedekerke en het wegenrecomplex in Essene anderzijds (geschatte kostprijs 100 miljoen), laat echter op zich wachten.

In een antwoord op eerdere schriftelijke vragen van collega's Van Der Poorten en Van Vaerenbergh liet de minister weten dat er onvoldoende budgettaire ruimte was voor de verdere afwerking van de N 208 vermits het huidige jaarlijkse investeringsbudget van 6 miljard frank voorbehouden wordt aan een urgentieprogramma inzake veiligheidswerken. De voltooiing van de N 208, opgenomen in een programma voor noodzakelijke verkeersleefbaarheid, zou slechts worden doorgevoerd indien er extra middelen zouden komen.

1. Wat is de huidige stand van zaken in het ontegeningsdossier, zowel in de zone Liedekerke-Denderleeuw als in Essene (Affligem) ?
2. Zou de minister het niet redelijk vinden ten minste het eerste deel van de vierde fase (wegenwerken Liedekerke-Denderleeuw) in te schrijven in het urgentieprogramma inzake veiligheidswerken ? Momenteel is er tussen de aan elkaar grenzende woonkernen van Denderleeuw en Liedekerke slechts een primitieve verbindingsweg, namelijk een smalle brug, en de drie jaar geleden gebouwde nieuwe brug over de Dender is een doorn in het oog van elke belastingbetaler. Tevens zou dit reeds gedeeltelijk de verkeerssituatie in Teralfene ontlasten. De geschatte kostprijs zou daarenboven slechts 30 miljoen bedragen.
3. Kan de minister een geactualiseerde uitvoeringsdatum geven, liefst zo kort mogelijk na de aanvang van de werken hierboven bedoeld, met betrekking tot de verbinding tussen Liedekerke en het wegenrecomplex in Essene (kostprijs 100 miljoen) om de prangende verkeerssituatie in Teralfene binnen de kortste keren volledig op te heffen ?

Antwoord

1. De stand der reeds uitgevoerde innemingen voor de verdere realisatie van de N 208 is op het grondgebied van de verschillende gemeenten als volgt :
 1. Denderleeuw : 32 van de 35 innemingen ;
 2. Liedekerke : 73 van de 101 innemingen ;
 3. Ternat : 3 van de 8 innemingen ;
 4. Affligem (Essene) : 0 van de 24 innemingen.

Aan het Comité tot Aankoop van onroerende goederen is gevraagd om de onroerende goederen ten spoedigste aan te kopen. Alle kredieten hiervoor zijn ter beschikking.

2. De 4de fase, namelijk de wegenwerken tussen de Thontlaan (NMBS) in Denderleeuw en het A IO/E 40/N 208-complex in Affligem, zijn geprogrammeerd in twee delen.

Iste deel : Thontlaan (Denderleeuw) en de Nijverheidslaan tot de Stationsstraat (Liedekerke). Op het investeringsprogramma 1993 — Vlaams Infrastructuurfonds wordt hiervoor een bedrag ingeschreven van 70 miljoen frank, dit volgens een geactualiseerde raming van de administratie. De aanbesteding der werken is gepland voor 1993.

2de deel : Het gedeelte van de N 208 tussen de Stationsstraat (begin Nijverheidslaan) in Liedekerke en het complex A IO/E 40/N 208 in Affligem. Op het rollend driejarenprogramma 1993-1995 werden deze werken ingeschreven voor 1995 en dit voor een bedrag van 150 miljoen frank. De aanbesteding is derhalve gepland voor het vierde kwartaal van 1993.

Vraag nr. 77 van 14 december 1992 van de heer L. GOUTRY

Expresweg N 49 van Zelzate tot Westkapelle — Omvorming tot autosnelweg

Er zou een principiële beslissing zijn om de expresweg N 49 ook van Zelzate tot Westkapelle om te vormen tot autosnelweg.

1. Is het inderdaad zo dat er ter zake reeds een dergelijke principiële beslissing werd genomen ?
2. In welke gemeenten en op welke plaatsen zouden hierdoor werken moeten worden uitgevoerd ? Welke (bruggen, tunnels, enzovoort) ?
3. Wanneer zullen de aanbestedingen plaatshebben ? Welke ?
4. Wat zijn de respectieve geraamde kosten ?
5. Wat is de concrete planning van die werken ?

Antwoord

Van het vak Zelzate-Knokke is tot nog toe slechts het deelvak Zelzate-Maldegem bij de categorie van autosnelwegen ingedeeld. Ik verwijs naar het ministerieel besluit van 24 oktober 1991 (Belgisch Staatsblad van 8 april 1992). Op grondgebied Maldegem strekt dit wegvak zich uit tot km 67.918.

Voor het ogenblik ligt de prioriteit inzake ombouw van de N 49 tot autosnelweg in het vak Antwerpen (LO) — Zelzate.

Voor de omvorming tot autosnelweg van het vak Zelzate-Maldegem zijn nog geen concrete uitvoeringsvooruitzichten voorhanden.

Wél wordt, onafhankelijk van het geheel van de omvorming, de bouw van de verkeerswisselaar N 49/R 43 (Ring Eeklo) in Eeklo gepland in 1995. Erop volgend de verbindingsweg tussen dit complex en de N 9 (Gent-Maldegem). De respectievelijke ramingen van de werken zijn 85 miljoen frank en 150 miljoen frank.

Tot nog toe zijn binnen de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer voor dit vak nog volgende uitrustingswerken (verkeerswisselaars en ongelijkgrondse dwarsingen) voorgenomen :

- een overbrugging van de N 49 in de N 448 (Stoepestraat) in Assenede ;
- een overbrugging in de N 458 (Nieuwburgstraat) in Assenede ;
- een overbrugging in de Oosthoek in Oost-Eeklo ;
- een overbrugging in de Stroomstraat in Oost-Eeklo ;
- een overbrugging in de Goochelaar in Kaprijke ;
- een aansluitingscomplex ter hoogte van de N 456 (Vaartstraat) in Kaprijke ;
- een overbrugging in Aalstgoed in Eeklo ;
- een overbrugging in de N 434 (Peperstraat) in Eeklo ;
- een overbrugging in de Sint-Jansdreef in Eeklo ;
- een overbrugging in de N 455 (ter hoogte van de verbrandingsoven) in Eeklo ;
- een overbrugging in Celieplas in Maldegem ;
- het uitbreiden van het bestaand aansluitingscomplex N 49-N 44 (Aalter-Maldegem) in Maldegem ;
- een overbrugging in de N 410 (Aardenburgse Kal-seide) in Maldegem ;
- een overbrugging in de Vakebuurtstraat in Maldegem ;
- een aansluitingscomplex N 49-N 498 in Maldegem.

Concrete uitvoeringsplannen voor die werken zijn nog niet voorhanden. De studie ervan dient trouwens, zoals dit het geval is voor het vak Antwerpen (LO)-Zelzate, begeleid door een milieueffectenrapport. Slechts daarna kan tot definitieve vormgeving van de aanpassing van de N 49 en het opmaken van definitieve plannen overgegaan worden.

Vraag nr. 91
van 23 december 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Diefstal van vrachtwagens en ladingen — Maatregelen

Diefstal van vrachtwagens en hun lading wordt een echte plaag, niet enkel voor de goederentransportsector, maar voor de hele economie. De diefstallen gaan bovendien meer en meer gepaard met geweldpleging op de chauffeur.

Eén van de oorzaken hiervan in ons land is het totaal gebrek aan parkings.

1. Bewaakte parkings in de grensstreek, zoals in Rekern, zijn een uitzondering. Zijn er plannen voor nieuwe bewaakte parkings langs onze grenzen ?
2. In de steden zelf zijn er veel te weinig parkeermogelijkheden waar men de vrachtwagen en lading met een gerust hart kan achterlaten. Meent de minister niet dat onderrichtingen ter zake dienen te worden gegeven aan de gemeentebesturen ?
3. Ook in het stedelijk randgebied zijn bewaakte parkings dringend noodzakelijk. Zijn er in dat verband vooruitzichten ?
4. Welke maatregelen meent de minister te kunnen nemen op preventief vlak, of op het gebied van sanctionering, om een verdere toename van diefstallen te vermijden ?

Antwoord

1. Aan de grensovergangen van de gewestwegen bestaat over het algemeen een infrastructuur waar vrachtwagens kunnen parkeren om de nodige grensformaliteiten te vervullen. Ook na de openstelling van de grenzen blijft die infrastructuur bestaan. Er zijn evenwel geen plannen om die parkings te laten bewaken of om andere bewaakte parkings aan te leggen aan de grensovergangen.
2. Voor het parkeren van vrachtwagens in de bebouwde kommen moet men zich in eerste instantie houden aan het verkeersreglement. Dit bepaalt dat op de openbare weg (behoudens op de daartoe gesigndeleerde plaatsen) geen vrachtwagens in de bebouwde kom langer dan 8 uur mogen parkeren. Vrachtwagens moeten dan ook geparkeerd worden op privégronden of op plaatsen van de openbare weg die daartoe zijn voorbehouden.
3. Bewaakte parkings, ook in het stedelijk randgebied, kunnen inderdaad nuttig zijn. De aanleg en de uitbating ervan lijkt mij niet **onmiddellijk** een taak van mijn departement.
4. Maatregelen ter controle en sanctionering om het aantal diefstallen in te dijken, behoren tot de bevoegdheid van rijkswacht en politie.

Vraag nr. 111
van 8 januari 1993
van de heer J. DE MOL

Gemeenteraadszittingen — Toevoegen van punten aan agenda

Het toevoegen van punten aan de dagorde door gemeenteraadsleden leidt nogal dikwijls tot conflicten. Schepencolleges of burgemeesters weigeren bijkomende punten omdat de verklarende nota onvoldoende elementen bevat, omdat ze niet aan de juiste persoon werd overhandigd, omdat die bijkomende punten een bevoegdheid van het schepencollege betreffen enzovoort. Ingevolge artikel 97 derde lid van de nieuwe gemeentewet, hebben gemeenteraadsleden het recht om, met inachtneming van de gestelde voorwaarden, punten toe te voegen aan de agenda van de gemeenteraadszitting.

Sommige colleges van burgemeester en schepenen weigeren punten die betrekking hebben op interpellaties over onderhoudswerken aan de gemeentelijke infrastructuur. Men motiveert die weigering door te stellen dat het beheer van gemeentelijke eigendommen tot de bevoegdheid van het schepencollege behoort. Die interpretatie lijkt niet juist te zijn.

1. Wanneer kan het schepencollege de toevoeging van punten weigeren ³ ?
2. Het weigeren van het toevoegen van punten over zaken die tot de bevoegdheid van het schepencollege zouden behoren, schakelt het controlerecht van de gemeenteraad op die bevoegdheid uit. Kunnen punten die betrekking hebben op de controle van de gemeenteraad op het uitvoeren van taken die tot de bevoegdheid van het schepencollege behoren, worden geweigerd ?

3. Welke richtlijnen bestaan er of welke criteria worden er gehanteerd met betrekking tot het toevoegen van punten aan de dagorde (artikel 97 derde lid) ?

Antwoord

1 en 3. Het artikel 97 derde lid van de nieuwe gemeentewet is een bepaling inzake "voorstellen van punten buiten agenda". Uitgaande van die vaststelling moet de bepaling worden samengelezen met de artikelen 85 en 117 van dezelfde wet. Dat betekent dat voorstellen buiten agenda enkel geweigerd kunnen worden wanneer hun voorwerp klaarblijkelijk buiten de bevoegdheid van de gemeenteraad valt.

De behandeling van dergelijke voorstellen kan eveneens geweigerd worden wanneer ze niet voldoen aan de formele vereisten van het voormelde artikel 97 derde lid, dit is als ze niet uiterlijk drie vrije dagen voor de vergadering overhandigd worden aan de burgemeester of aan degene die hem vervangt, of als ze niet vergezeld zijn van een verklarende nota die duidelijk genoeg is.

Zowel de rechtsleer, de administratieve rechtspraak, als de antwoorden op parlementaire vragen hebben reeds in overvloedige mate al die elementen toegelicht. De uitvaardiging van bijkomende richtlijnen lijkt in die context dan ook niet noodzakelijk.

Het staat een raadslid, dat zich in zijn rechten gekrenkt acht, uiteraard altijd vrij zich met zijn klachten te richten tot de toezichthoudende overheid.

2. Er wordt algemeen aanvaard dat ieder raadslid ook het recht heeft de burgemeester, het college van burgemeester en schepenen of individuele schepenen te ondervragen of ter verantwoording te roepen via vragen en interpellaties.

Dit recht vindt onder meer zijn grondslag in het democratisch en representatief karakter van het mandaat van raadslid en in het feit dat de gemeenteraad de volheid van bevoegdheid bezit in de gemeente.

Zo kunnen niet alleen vragen in verband met de uitvoeringsbevoegdheden van het college van burgemeester en schepenen gesteld worden, maar ook inzake de zelfstandige bestuursbevoegdheden, bijvoorbeeld wat de werking van gemeentelijke instellingen betreft.

Het interpellatierecht heeft echter ook grenzen. Het zijn dezelfde grenzen als die van het inzage-recht (cf. de onderrichtingen met betrekking tot het **inzage**-recht). In dat opzicht bestaat er tussen beide rechten geen onderscheid.

Voor het overige kan een huishoudelijk reglement de uitoefening van het interpellatierecht regelen.

Mijn toezichtsbevoegdheid strekt zich ook uit tot de beoordeling door het geïnterpelleerde bestuurlijk orgaan van de ontvankelijkheid van een vraag of interpellatie.

Vraag nr. 112
van 8 januari 1993
van de heer P. DEWAELE

Aan- en verkoop van gronden door gemeentebesturen en kerkfabrieken — Uitvoeren schatting

Het uitvoeren van schattingen bij aankoop en verkoop van gronden door gemeentebesturen en kerkfabrieken gebeurt door de ontvangers van registratie of het Comité tot Aankoop.

In 1982 bevestigde de algemene directie van de regionale en lokale instellingen op vraag van een vereniging van landmeters-experten dat dergelijke schattingen eveneens kunnen worden uitgevoerd door een beëdigd landmeter.

Vorig jaar stelde de voorganger van de minister de plaatselijke besturen in kennis van de **procedure**regelen inzake onteigeningen ten algemene nutte (omzendbrief — BA-G-91/21-VE 19.12.1991). Hierin wordt bepaald dat een schattingsverslag dient te worden opgemaakt door de ontvanger van registratie of het Comité tot Aankoop. De minister **specificeerde** zelfs dat "in het raam van een afstandelijke benadering van de dossiers, een schatting, uitgevoerd door een meetkundige schatter uit de eigen administratie niet als officieel dossierstuk wordt aanvaard."

1. Is de minister op de hoogte van het eertijds door de algemene directie van regionale en lokale instellingen ingenomen standpunt dat een beëdigd landmeter schattingen in opdracht van gemeentebesturen en kerkfabrieken mag uitvoeren ?
2. Mag uit de bepaling, vermeld in de omzendbrief van 19 december 1991 en waarvan hierboven sprake, afgeleid worden dat een beëdigd meetkundig schatter die niet tot de eigen administratie van de opdrachtgever behoort, wel schattingsopdrachten mag aanvaarden ?

Antwoord

De omzendbrief van 19 december 1991 betreffende onteigeningen ten algemene nutte heeft alle vorige standpunten die verband houden met de door die omzendbrief geregelde materie opgeheven.

Inzake het schattingsverslag bepaalt de omzendbrief van 19 december 1991 uitdrukkelijk dat, om de deskundigheid en de onafhankelijkheid van de schatting in alle omstandigheden te waarborgen, het **schatting**verslag uitsluitend door de ontvanger van registratie of het Comité tot Aankoop mag worden opgesteld.

Omdat een onteigening een belangrijke aantasting van het grondwettelijk recht van eigendom betekent, moeten de waarborgen die in de procedure worden ingebouwd, terecht zeer strikt en sluitend zijn om de belangen van alle partijen op de meest correcte wijze te beschermen.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 16
van 24 november 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

BRTN — Natuur- en milieuprogramma's

In vergelijking met andere TV-stations, zoals bijvoorbeeld het Franse TF 1, brengt de BRTN-TV weinig natuur- en milieuprogramma's. De Vlaamse TV had meer aandacht voor dit onderwerp in de jaren '60 en '70. Toch haalt een programma als "De Wereld der Dieren" behoorlijke kijkcijfers. Eén en ander blijkt uit een studie van de Bond Beter Leefmilieu.

1. Waarom besteedt de BRTN-TV zo weinig aandacht aan natuur en milieu ?

2. Waarom is het aandeel van dergelijke programma's achteruitgegaan ?
3. Waarom worden natuur- en milieuprogramma's buiten prime time getoond ?

Antwoord

De BRTN verstrekke mij de volgende gegevens.

De BRTN besteedt jaarlijks bijna 100 uren zendtijd aan programma's die met natuur en milieu te maken hebben. De BRTN is in de loop der jaren ook niet beduidend minder over dit onderwerp gaan uitzenden. Ter staving hiervan een vergelijking tussen 1985 en 1992. 1985 was het eerste jaar waarvoor de BRTN over een inhoudelijke codering van de programma's beschikte, zodat het mogelijk is hierover meer gedetailleerde gegevens te verstrekken. Het was ook een jaar waarin van een Vlaamse commerciële zender nog geenszins sprake was.

Natuur- en milieuprogramma's — Vergelijking 1985-1993

	Totaal		Nam. en vooravond		Prime Time	
	1985	1992	1985	1992	1985	1992
Zendtijd (in min.)	5767	5772	2810	1298	2957	4474
Gem. Kdh.	8,0 %	2,6 %	8,0 %	0,9 %	8,0 %	3,6 %

Er heeft vooral een verschuiving plaatsgehad in het uitzendtijdstip. In vergelijking met 1985 zond de BRTN in 1992 veel minder programma's uit in de namiddag, maar bijna de helft meer in de prime time. De prime time beschouwt de BRTN vanaf 19.000 uur, het moment waarop in 1992 gemiddeld over heel het jaar al 29,3 percent van de Vlamingen van 6 jaar en ouder (dit wil zeggen ruim 1.550.000 personen) voor hun scherm zaten. Wat het onderwerp betreft is er een verschuiving van natuur naar milieu. Men kan niet ontkennen dat de belangstelling voor dit soort programma's, vooral sinds de komst van VTM, spectaculair gedaald is. De behoorlijke kijkcijfers in de vooravond waren in 1985 vooral te danken aan de belangstelling voor "Leven en laten leven".

In 1989 waren de kijkcijfers voor dit programma gedaald tot een gemiddelde van 6 percent, het jaar nadien tot minder dan 4 percent. Op dat moment was de discrepantie tussen het ingezette geld, personeel en middelen (uitzending op zondag !) en de publieke belangstelling, zo groot geworden dat men deze formule niet kon voortzetten.

Het is echter niet omdat het publiek veel minder naar dit soort programma's kijkt, dat men kan beweren dat ze er bij de BRTN niet meer zijn. Om het publiek te sensibiliseren voor natuur- en milieuproblematiek is het momenteel alleszins effectiever deze onderwerpen te behandelen in goed bekeken programma's zoals "Zeker weten", "Margriet", het "Journaal", de "Ze-

vende dag" enzovoort, wat trouwens ook regelmatig gebeurt.

Voor "Panorama", "Zeker weten" en "Alle vijf" werden de gegevens van 1992 in bijgevoegde tabellen verwerkt. Voor andere programma's zou dat te ver leiden, ook wat opzoekingswerk betreft. Over de jaren '60 en '70 zijn geen programmagegevens meer voorhanden.

Ik bezorg het lid rechtstreeks de lijst van de programma's die in 1991 en 1992 zijn uitgezonden.

Vraag nr. 24
van 8 december 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen — Gratis parkeerruimte

Sommige ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen blijken over gratis parkeerruimte in de nabijheid van hun kantoor te beschikken.

Kan de minister mij meedelen hoeveel parkeerplaatsen er voor de ambtenaren van zijn administratie beschikbaar zijn, evenals de kosten die daaraan zijn verbonden ?

Kan de minister die inlichtingen eveneens verstrekken voor de parastatalen die onder zijn bevoegdheid vallen ?

Welke ambtenaren krijgen gratis parkeerruimte ?

Overweegt de minister maatregelen om het openbaar vervoer bij de ambtenaren op een of andere wijze te stimuleren ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Vlaamse ministers gesteld.

Antwoord

1. Administratie

De personeelsleden van de administraties Kunst en Sociaal Cultureel Werk kunnen hun wagen parkeren in de gemeenschappelijke parkeergarage van het Markiesgebouw. De toekenning gebeurt naar behoefte, waarbij rekening wordt gehouden met de verbinding woonplaats-werkplaats via het openbaar vervoer, de onregelmatige uurregeling en de noodzaak tot frequente verplaatsing in dienstverband.

Het is inherent aan de taken van deze administraties dat talrijke activiteiten eindigen op uren dat het openbaar vervoer onvoldoende dienstverlening biedt. Het gebruik van de parkeerplaatsen heeft budgettair geen weerslag.

2. Openbare instellingen

2.1. BLOSO

Beschikt over 12 gratis parkeerplaatsen in het Markiesgebouw.

2.2. Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme

De personeelsleden van het VCGT die zich per auto naar het werk begeven parkeren hun wagens in parkeergarages waarvoor betaald moet worden. Zij krijgen de terugbetaling van hun parkeerkosten mits voorlegging van de nodige bewijsstukken. Thans maken 5 ambtenaren dagelijks en 3 ambtenaren sporadisch gebruik van die regeling. De kosten hieraan verbonden belopen jaarlijks ongeveer 170.000 frank.

2.3. BRTN

De BRTN stelt in het Omroepcentrum, de Gewestelijke Omroepen en de zenders parkeerplaatsen ter beschikking van haar personeel en contractuele medewerkers zonder onderscheid. In het totaal betreft het ongeveer 972 parkeerplaatsen.

**Vraag nr. 25
van 10 december 1992
van mevrouw M. DILLEN**

BRTN-radio — Gegevens

De BRTN-radio heeft verschillende radiozenders, meer bepaald Radio 1, Radio 2, Radio 3, Studio Brussel en Radio Donna.

Graag had ik van de minister een antwoord op volgende vragen gekregen.

1. Kan de minister mij het percentage geven van de luisteraars per zender ? Is het hier mogelijk een regionale opsplitsing te maken ?

2. Kan de minister mij de kostprijs per zender meedelen ?

3. Kan de minister mij mededelen hoeveel personeelsleden er per zender werkzaam zijn ?

Antwoord

De BRTN stuurde mij de volgende gegevens toe.

1. Luistercijfers per net

Het gemiddelde luistervolume per net bedroeg in 1992 (week 02 tot week 50) :

Radio 1 :	14,48
Radio 2 :	53,61
Radio 3 :	2,49
Studio Brussel :	7,38
Radio Donna :	8,34
Totaal BRTN :	84,30

Een regionale opsplitsing is alleen mogelijk voor de ontkoppelde Radio 2-programma's. Voorbeeld : in de week van 9 tot 15 november 1992 werd de ochtendkoppeling van Radio 2 (6-8 uur) als volgt beluisterd :

Gewestelijke Omroep	Luistervolume (weekgemidd.)
Antwerpen	13,14
Brabant	12,81
Limburg	8,00
Oost-Vlaanderen	9,56
West-Vlaanderen	13,47

2. Kostprijs per net

De kostprijsgegevens voor 1992 (dus met Radio Donna) zijn nog niet beschikbaar.

Voor dat jaar werden per net de volgende beginkredieten ingeschreven in de begroting van de radio :

	Personeelskrediet	Exploitatiekredieten
Radio 1	81.244.000	45.040.000
Radio 2	71.932.000	86.426.000
Radio 3	68.832.000	27.240.000
Studio Brussel	33.647.000	19.840.000
Radio Donna	11.755.000	28.500.000

De totale personeelskredieten en exploitatiekredieten voor de radio, inclusief de Nachtradio, Radio Vlaanderen Internationaal en de netoverschrijdende diensten (Nieuwsdienst, Cultuurredactie, Service- en Verkeersredactie enzovoort), werden voor '92 geraamd op :

- personeelskredieten : 711.339.000 frank ;
- exploitatiekredieten : 484.178.000 frank.

3. Aantal personeelsleden per net

Radio 1 :	45
Radio 2 :	101
Radio 3 :	34
Studio Brussel :	17
Radio Donna :	9

Het totale personeelsbestand van de radio inclusief de Nachtradio, Radio Vlaanderen Internationaal en de netoverschrijdende diensten, telt op 31 december 1992 405 eenheden. Voor specifieke opdrachten wordt een beroep gedaan op losse medewerkers.

Bij de technische diensten zijn 178 **exploitatie-technici** rechtstreeks betrokken bij de productie of het uitzenden van radioprogramma's. Het grootste gedeelte van die medewerkers is niet vast verbonden aan één net, maar werkt voor verschillende netten volgens een "poolsysteem".

Vraag nr. 26
van 10 december 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN- TV — Een anti- Vlaams-Bloklid

In een TV-uitzending van dinsdag 24 november kwam een zanger, naar aanleiding van wat hij "zwarte zondag" noemde, een anti-Vlaams-Bloklid zingen, waarbij uiteraard ook het "dreunen van de laarzen" te pas kwam.

Is de minister niet van mening dat de BRTN hiermee andermaal de politieke neutraliteit, waaraan ze zich moet houden, heeft geschonden ?

En zo ja, welke maatregelen heeft hij getroffen ?

Antwoord

In het lied, waarvan de titel vermoedelijk "Zwarte zondag" is, wordt het Vlaams Blok nergens expliciet genoemd. Het kan niet worden ontkend dat de zanger niet onverdeeld gelukkig lijkt met de verkiezingsuitslag van 24 november 1991. Is het een schending van de politieke neutraliteit door de openbare omroep de zanger die mening te laten vertolken ?

Er kan moeilijk worden verwacht van een omroep dat mensen (zangers en andere) die hun ongerustheid uiten over bepaalde ontwikkelingen bij ons en in Europa, de mond wordt gesnoerd. Moet de omroep bijvoorbeeld omwille van de zogenaamde politieke neutraliteit, Willem Vermandere verbieden om in de honderdste uitzending van "Zeker weten" zijn lied "Bange, blanke man" te zingen ? Ook dat lied vinden sommigen aanstootgevend.

Vraag nr. 27
van 10 december 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-TV-journaal — Vrouwenhandel en Vlaams Blok

Het BRTN-televisiejournaal van 23 oktober 1992 (19.30 uur) maakte melding van het oprollen van een

netwerk van vrouwenhandelaars. Enkele personen werden in dit verband gearresteerd. De BRTN wist te vertellen dat één der verdachten vroeger nog op een Vlaams-Blokverkiezingslijst had gefigureerd, hoewel de man voor het overige nooit actief is geweest in het Vlaams Blok. Welke nieuwswaarde die mededeling had is onduidelijk.

Wordt er een verband gesuggereerd tussen het Vlaams Blok en de vrouwenhandel ?

De BRTN maakt bij strafrechtelijke feiten zonder politieke inslag nooit melding van de politieke kleur van de dader, evenmin van de verkiezingslijsten waarop die zou hebben gefigureerd. Is het vanaf nu de politiek van de BRTN om bij misdaden van gemeenrecht steeds de politieke kleur van de verdachte te onderzoeken ?

Is de minister niet van mening dat, wanneer de BRTN vermeldt dat een verdachte banden zou hebben met het Vlaams Blok en dat nooit doet bij andere partijen, in feite de politieke neutraliteit waartoe zij verplicht is, overtreedt ?

Zo ja, welke maatregelen heeft hij in dit verband getroffen ?

Antwoord

De vermelding van het oprollen van een netwerk van vrouwenhandelaars volgde kort na het verschijnen van het ophefmakende boek van Chris De Stoop : "Ze zijn zo lief, meneer". Het boek, een documentaire van de BBC over hetzelfde onderwerp en verscheidene acties hebben uiteindelijk geleid tot de oprichting van een parlementaire onderzoekscommissie. De nieuwswaarde van het bericht op zichzelf is dus onbetwistbaar.

Nergens in het bericht is gesuggereerd dat er een band was tussen het Vlaams Blok en de vrouwenhandel. Wel is gezegd dat één van de verdachten op een lijst van het Vlaams Blok had gestaan. De verslaggever heeft telefonisch een reactie van de partij gevraagd. In de journaaltekst komt dan ook de mededeling voor : "De partij bevestigt dat, maar zegt dat de man sindsdien niet meer politiek actief is". De verslaggeving was deontologisch correct en van enige sensatiezucht of verdachtmaking is er geen sprake.

Het is niet de eerste keer dat bij misdrijven ook de politieke kleur wordt vermeld. Dit is zelfs verantwoord als de zaak een brede maatschappelijke relevantie heeft. In het geval van de vrouwenhandel was dat zeker zo. Dat aspect werd zeker niet overbelicht.

Vraag nr. 28
van 10 december 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-programma Panorama over Vlaams Blok — Politieke neutraliteit

Op donderdag 19 november bracht het TV-programma "Panorama" van BRTN een reportage over de nieuwe politieke formatie VLD. Hierin kwamen uitsluitend mensen van die partij aan het woord.

In het programma op 26 november over het Vlaams Blok kwamen voornamelijk zeer vurige tegenstanders van het Vlaams Blok op antenne. **Walter Zinzen**, die de reportage tegen het Vlaams Blok bracht, had zich reeds vroeger overduidelijk als een tegenstander van die partij gemanifesteerd. Hij tekende onder meer een oproep die in de BRTN verspreid werd, om aan de betoging van 22 maart jongstleden deel te nemen achter het spandoek : "Blokkeers buiten !" en staat ook vermeld in de folder van de bij de PvdA-aanleunende handtekeningsactie tegen het Vlaams Blok.

Is de minister niet van mening dat de BRTN hiermee de politieke neutraliteit die van haar verwacht kan worden, meer dan overschreden heeft ? .

Zo ja, welke maatregelen heeft hij getroffen ?

Antwoord

De reportage over het Vlaams Blok werd gemaakt naar aanleiding van de eerste verjaardag van de parlementsverkiezingen van 24 november 1991, verkiezingen die aanzienlijk stemmen en zetelwinst opleverden voor het Vlaams Blok. Sedertdien heeft de partij vele reacties uitgelokt. Het was verantwoord de belangrijke discussiepunten in verband met het Vlaams Blok voor te leggen aan partijvoorzitter Dillen en twee tegenstanders van het Vlaams Blok. Voor en tegen hebben uitgebreid hun mening kunnen geven.

De "Panorama"-reportage over de nieuwe politieke formatie, de VLD, is vertrokken van twee uitgangspunten : het in beeld brengen van de ontstaansgeschiedenis met aandacht voor de groepen die in de nieuwe partij zijn opgegaan en een verslag van het **openingscongres**. Een combinatie van de twee moest een idee geven over de bedoelingen van de nieuwe partij. Op haar merites kon die nieuwe formatie natuurlijk nog niet worden beoordeeld.

Vraag nr. 29
van 10 december 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-programma Panorama over Vlaams Blok — Historiciteit

Tijdens de anti-Vlaams Blok reportage die de BRTN op TV 1 in het programma "Panorama" op 26 november 1992 bracht, werd onder meer een affiche getoond van de NSDAP, waarop gewag gemaakt werd van 500.000 werklozen.

Kan de minister mij mededelen of de BRTN de historische authenticiteit van deze affiche heeft nagezien, en zo ja, op welke wijze ?

Antwoord

De historische authenticiteit van de affiche van de NSDAP waarop gewag werd gemaakt van 500.000 werklozen, werd gecontroleerd bij de **Auschwitz-stichting** in Brussel, het Studiecentrum voor de Tweede Wereldoorlog, de Stadsarchieven van Antwerpen en Brussel, de Anne Frank-stichting en enkele historici.

Vraag nr. 30
van 10 december 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-journaal over 24 november — Politieke neutraliteit

In het halfacht-journaal van de BRTN-televisie van 24 november, dat voornamelijk handelde over de verkiezingsuitslag van 24 november 1991, kwam eerst de anti-Vlaams-Blok-handtekeningsactie van een satellietorganisatie van de stalinistische PvdA aan bod, en dit gedurende 2 minuten en 40 seconden. Vervolgens werden 3 minuten 30 seconden gewijd aan de anti-vlaams-Blokbetoging die op die dag door "Antwerpen helemaal anders" in de Scheldestad georganiseerd was. Daarna kwam er een verslag over de Nationalistische Conventie die het Vlaams Blok met het oog op de verkiezingsoverwinning op die dag op het getouw zette : 33 seconden.

Met andere woorden, de partij waarover het die dag ging en die toch ook meer dan 10 percent van de Vlaamse kiezers vertegenwoordigt, kreeg slechts een twaalfde van de tijd die de tegenstanders, die zich op geen enkel mandaat van de kiezer kunnen beroepen, gekregen hebben.

Is de minister van mening dat de BRTN hiermee de politieke neutraliteit die van haar verwacht kan worden, meer dan overschreden heeft ?

Zo ja, welke maatregelen heeft hij dan getroffen ?

Antwoord

Ik vestig de aandacht van het lid op de ingewikkelde organisatieproblemen. De manifestaties en meetings begonnen allemaal tussen 18.30 uur en 19 uur zodat zij voor het halfachtjournaal doorgestraald moesten worden. In die omstandigheden heeft de omroep de lengte van elk item niet volledig onder controle.

1. Het feest van de handtekeningenactie begon pas na 18.30 uur en werd pas om 19.15 uur naar Brussel doorgestraald. Lengte 2'15" en niet 2'40" zoals werd gedacht.

Het draagvlak van de actie was ruimer dan door het lid aangegeven en omvatte ook heel wat mensen uit de grote vakbonden, SP, VU en Agalev. Het feit dat daar meer dan een half miljoen handtekeningen werden verzameld, wijst daar trouwens op.

2. De betoging "Antwerpen helemaal anders" startte pas om 18.30 uur en werd pas om 19 uur doorgestraald. Lengte 1'17" en niet 3'30" zoals beweerd werd.

3. In het halfachtjournaal werd ook gemeld dat in Borgerhout ook een concentratie van het Vlaams Blok plaats had. Die startte pas om 19 uur met een persconferentie van K. Dillen. Het eigenlijke Vlaams-Blokfeest begon pas om 20 uur.

Om toch enkele beelden in het journaal te krijgen, heeft de BRTN speciaal een motorrijder ingezet (een straalverbinding was niet beschikbaar). Het bericht van 30" kon aldus op het nippertje nog geïllustreerd worden met 20" beeld.

4. In het derde jaartal werden 3 items getoond :

- de optocht “Antwerpen helemaal anders”. Lengte 1’37”. Aanwezig : 2.000 mensen ;
- het feest van de handtekeningenactie. Lengte 1’52”. Meer dan 550.000 handtekeningen. Een “volle Antwerpse handelsbeurs” ;
- de concentratie van het Vlaams Blok. Lengte 59” met fragmenten van de toespraak van F. De Winter. Aanwezig : 1.000 mensen.

Rekening houdend met de moeilijke **werkomstandigheden** en de omvang van de verschillende acties lijken de verhoudingen verantwoord.

Vraag nr. 31
van 10 december 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Radio 1 — Politieke neutraliteit

Op dinsdag 20 oktober bracht het Radio 1 programma “De Brug” van de BRTN, een lang stuk waarin woordvoerders van de met de extreem-linkse partij PvdA verwante vereniging, Objectief 479.917, aan het woord kwamen.

Men kon er vernemen dat zij nog een goede honderd-duizend handtekeningen nodig zouden hebben om hun doel te bereiken en dat zij, via het wetsvoorstel Harnie, willen bereiken dat elke vreemdeling die gedurende vijf jaar op ons grondgebied verblijft automatisch de Belgische nationaliteit zou verkrijgen. In het jaartal van Radio 1 van vrijdag 23 oktober (18 uur) werd aan de luisteraars precies hetzelfde verteld.

Kan de minister mij meedelen of die herhaling nog als nieuws beschouwd moet worden ?

Vindt hij dat deze duidelijke voorkeur voor bepaalde berichten in overeenstemming te brengen is met de politieke neutraliteit waaraan de BRTN zich zou moeten houden ?

Vindt de minister dat de BRTN de neutraliteit respecteert wanneer zij in de reeds vermelde uitzending “De Brug”, de mensen van Objectief 479.917 een langdurige uitval tegen het Vlaams Blok laten doen zonder die partij een wederwoord te gunnen ? Zo niet, welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

Het is logisch dat een programma als “De Brug” aandacht besteedt aan een campagne die meer dan 500.000 handtekeningen heeft verzameld. Dat is gebeurd in de uitzending over “nationaliteit”, omdat de petitie juist een wetswijziging ter zake beoogt.

Het Vlaams Blok is daarbij slechts heel zijdelings ter sprake gekomen. De presentator heeft er bovendien op gewezen dat het standpunt van het Vlaams Blok ook in ruimere kring leeft, zodat hij dus tegengas heeft

gegeven tegen de uitlatingen van de **Objectief-vertegenwoordiger**.

In de uitzending kwam ook de filosoof-jurist Koen Raes (RUG) aan bod, samen met de heer Beysen (PVV) en socioloog Albert Martens (KU Leuven), waardoor een zeker evenwicht werd bereikt.

Het programma “De Brug” werkt los van de Radionieuwsdienst. Het zal dan ook meer dan eens voorkomen dat onderwerpen zowel aan bod komen in “De Brug” als in het jaartal.

Het bericht in het radionieuws van 23 oktober 1992 was het verslag van een persconferentie over de actie 479.917. Ook alle kranten hebben er trouwens over bericht.

Vraag nr. 34
van 18 december 1992
van de heer J. VALKENIERS

BR TN-uitzendingen in Frankrijk — Schraping door Cenod-TV-Citévision

Op mijn schriftelijke vraag nummer 57 van 8 juli 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 10 van 3 augustus 1992, blz. 424), om via de Belgische minister van Buitenlandse Zaken en de Franse minister van Cultuur, de schraping van BRTN-uitzendingen in Frankrijk door de maatschappij Cenod-TV-Citévision ongedaan te maken, had de minister destijds geantwoord dat er nog geen resultaten werden geboekt, dat Cenod-TV-Citévision een privé-kabelmaatschappij is die over de door te geven programma’s autonoom beslist en dat de contactpersoon in deze zaak tot begin augustus met verlof was.

1. Is in die aangelegenheid al schot gekomen ?
2. Zo niet, kan de minister dan geen druk uitoefenen via de hierboven vermelde omweg ?

Antwoord

In aansluiting op mijn antwoord op vraag nummer 57 kan ik meedelen dat de Franse Conseil supérieur de l’audiovisuel bevestigt dat de BRTN-televisie met het akkoord van de betrokken gemeente van de kabel werd verwijderd.

De Conseil supérieur heeft bij de betrokken kabelmaatschappijen stappen gedaan en onderzoekt met de maatschappij de mogelijkheden om BRTN-televisie opnieuw door te geven.

Ik informeer naar de stand van zaken en dring op een doorgifte via de kabel aan.

De vraag blijft of er bij de Franse kabelmaatschappijen veel interesse bestaat om de programma’s door te geven en om er de rechten voor te betalen, temeer daar de BRTN-programma’s rechtstreeks via de ether kunnen worden ontvangen.

I. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 44
van 22 december 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Overheidsdiensten, parastatalen en overheidsbedrijven
— Beroepsziekten

Graag had ik van de minister een antwoord gekregen op een aantal vragen in verband met beroepsziekten bij de Vlaamse overheidsdiensten, de parastatalen en de overheidsbedrijven.

1. Zijn al die instanties hun eigen verzekeraar inzake beroepsziekten ?
2. Bestaat er een uniforme of een verschillende procedure voor de erkenning van een beroepsziekte ? Kan de minister die uniforme of eventueel verschillende procedures beschrijven ? Als er verschillen zijn, hoe kunnen die worden verantwoord ?
3. Moeten de criteria voor de erkenning van een beroepsziekte bij de genoemde Vlaamse instanties dezelfde zijn als bij vergelijkbare activiteiten en beroepsziekten bij het bedrijfsleven ? Waarom niet of waarom wel ?
4. Indien er verschillen zijn tussen de Vlaamse instanties en het bedrijfsleven en de verschillende Vlaamse instanties onderling, bestaan er dan plannen tot uniformisering ?

Antwoord

Vooreerst moet er een onderscheid gemaakt worden tussen de overheidsdiensten waarvan het personeel onderworpen is aan de voor de publieke sector eigen beroepsziektenregeling en de overheidsdiensten waarop de beroepsziektenregeling voor de privé-sector van toepassing is.

De aan de publieke sector eigen **beroepsziektenregeling** wordt hoofdzakelijk vastgesteld door :

- de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector ;
- het koninklijk besluit van 5 januari 1971 betreffende de schadevergoeding voor beroepsziekten in de overheidssector.

De beroepsziektenregeling voor de privé-sector wordt vastgesteld door de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 3 juni 1970.

De regel is dat, tenzij de regeling voor de overheid uitdrukkelijk van toepassing is verklaard, de regeling voor de privé-sector van toepassing is (gecoördineerde wetten van 3 juni 1970, artikel 2 paragraaf 1 tweede lid, a).

Wel stellen de voormelde rechtsgronden dat, van zodra een overheid onder de toepassing van een bepaalde regeling valt, deze regeling geldt voor alle personeelsleden van die overheid, ongeacht hun rechtspositie (statutair of contractueel).

Er moet dus nagegaan worden voor welke Vlaamse overheidsdiensten de beroepsziektenregeling voor de overheidssector uitdrukkelijk toepasselijk werd verklaard.

Bij wet van 31 juli 1991 (Belgisch Staatsblad van 7 september 1991) werd de voornoemde wet van 3 juli 1967 aangepast aan de staatsvorming. Luidens deze aanpassing wordt door de Koning, bij een in ministerraad overlegd besluit, onder de voorwaarden en binnen de perken die Hij bepaalt, de wet onder meer toepasselijk verklaard op de besturen en andere diensten van de Vlaamse Executieve (artikel 1 punt 3) en op de Vlaamse instellingen van openbaar nut (artikel 1 punt 7). Het betreft een bevoegdheid van de Koning en niet van de Executieve, omdat het stelsel van de beroepsziekten in de overheidssector, luidens een beslissing van het Overlegcomité Regering-Executieven van 9 januari 1990, moet worden beschouwd als een aangelegenheid die tot de sociale zekerheid behoort en dus tot de bevoegdheid van de nationale overheid.

Het probleem is dat de Koning (nog) geen dergelijk in ministerraad overleg besluit heeft uitgevaardigd ten aanzien van de Vlaamse overheden, zodat die Vlaamse overheden formeel (nog) niet onderworpen zijn aan de beroepsziektenregeling voor de publieke sector (met uitzondering van de Dienst voor de Scheepvaart (DS), de Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen (MBZ), de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen (SERV) en de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen (GOM'S) die reeds bij besluiten uit de jaren zeventig onderworpen werden, herbevestigd bij koninklijk besluit van 13 augustus 1990 ingevolge een arrest van het Hof van Cassatie).

Theoretisch betekent dit dat de beroepsziektenregeling van de publieke sector niet van toepassing is op het personeel van de diensten van de Vlaamse Executieve en van de Vlaamse instellingen van openbaar nut (met uitzondering van de DS, de MBZ, de SERV en de GOM'S), zodat voor deze diensten en instellingen de beroepsziektenregeling uit de privé-sector van toepassing is.

Het is duidelijk dat deze aangelegenheid door de nationale overheid dringend geregeld moet worden, ook omdat hetzelfde probleem zich voordoet ten aanzien van de arbeidsongevallenregeling. De Vlaamse Executieve heeft het Overlegcomité Regering-Executieven hieromtrent reeds in november 1989 gevat en sindsdien werd de problematiek herhaaldelijk aangekaart bij de nationale overheid.

In de praktijk volgt het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de beroepsziektenregeling van de publieke sector.

Voor de Vlaamse instellingen van openbaar nut die onder mijn functionele bevoegdheid ressorteren geldt in de praktijk het volgende :

- de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd onderwijs (DIGO) en de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) volgen de regeling van de publieke sector (geen bijdragen aan het Fonds voor Beroepsziekten), maar hebben wel een verzekering afgesloten bij OMOB ;
- het Universitair Ziekenhuis Gent volgt voor het statutair personeel de regeling van de **overheidssector** en voor het contractueel personeel de regeling van de privé-sector ;
- de administratieve diensten van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) volgen de regeling van de overheidssector.

Voor de regeling die toegepast wordt door de andere Vlaamse instellingen van openbaar nut, verwijs ik het lid naar de voor die instellingen functioneel bevoegde ministers (zie opsomming in het besluit van de Vlaamse Executieve van 9 december 1992 houdende toewijzing van bevoegdheden inzake beheer van of controle op de openbare instellingen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap en/of het Vlaamse Gewest, dat weldra in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd zal worden).

Onder de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest ressorteren geen overheidsbedrijven.

Gelet op het voorgaande kan ik de concrete vragen van het lid als volgt beantwoorden :

1. De renten en vergoedingen inzake beroepsziekten toegekend aan het personeel van de diensten van de Vlaamse Executieve vallen ten laste van de schatkist. De Vlaamse publiekrechtelijke rechtspersonen die de beroepsziektenregeling van de publieke sector volgen, nemen zelf de lasten van die renten en vergoedingen voor hun rekening, met dien verstande dat sommige instellingen van openbaar nut een verzekering hebben afgesloten.
- De (Vlaamse) overheden die de **beroepsziektenregeling** van de private sector volgen, zijn verplicht zich te verzekeren bij het Fonds voor Beroepsziekten en de bijdragen te storten via de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid.
2. In de regeling voor de overheidssector geven dezelfde beroepsziekten aanleiding tot vergoeding als in de regeling voor de private sector. De **erkenning**procedure verloopt analoog, met dien verstande dat in de overheidssector ook de Administratieve Gezondheidsdienst een rol speelt. Voor de uitvoering van zijn opdracht moet deze dienst evenwel een beroep doen op de geneeskundige medewerking van het Fonds voor Beroepsziekten, dat in de particuliere sector eveneens als enige verplichte instelling optreedt. Voor de concrete procedure verwijs ik naar het genoemde koninklijk besluit van 5 januari 1971 en naar het reglement van de Administratieve Gezondheidsdienst.
- 3 en 4. Omdat de beroepsziektenregeling tot de sociale zekerheid behoort en dus tot de uitsluitende bevoegdheid van de nationale overheid, ben

ik niet bevoegd voor de erkenningscriteria van een beroepsziekte. Wel zijn de verschillen inzake beroepsziektenregeling tussen de Vlaamse instanties onderling niet opportuun. Zoals reeds gesteld behoort ook de uniformisering daarvan tot de bevoegdheid van de nationale overheid.

**Vraag nr. 45
van 23 december 1992
van de heer K. VAN OVERMEIRE**

Lager onderwijs in Ronse — Aantal vreemdelingen

Uit de gegevens over het lager onderwijs in Ronse op 1 oktober 1991 blijkt dat nu al meer dan de helft van de kinderen in de faciliteitenklassen vreemdelingen zijn.

Eenzijds is het duidelijk dat de faciliteiten in Ronse worden misbruikt. De aanwezigheid van een groot aantal vreemdelingen in het Franstalig onderwijs in dezelfde taalgrensstad geeft een vals beeld over de Franstalige aanwezigheid in Ronse. Anderzijds vormen de faciliteiten in Ronse een belangrijke extra drempel van de door de Vlaamse regering bepleitte inpassing van de vreemdelingen in de Vlaamse stad Ronse.

Kan de minister mij de volgende informatie geven over de toestand van het lager onderwijs in Ronse op 1 oktober 1992 ?

1. Hoeveel leerlingen zijn er in het Nederlandstalig onderwijs, in het gemeenschapsonderwijs en in het gesubsidieerd vrij onderwijs, onderverdeeld in leerlingen met Belgische nationaliteit, uit Vlaanderen en Wallonië, en vreemdelingen per nationaliteit ?
2. Hoeveel leerlingen zijn er in de faciliteitenklassen, met dezelfde onderverdeling als hierboven ?

Antwoord

Het departement Onderwijs heeft nog geen gegevens over het aantal vreemdelingen in het lager onderwijs in Ronse.

De bevoegde inspecteur heeft de opdracht gekregen zich in de verschillende scholen in Ronse te gaan informeren.

Van zodra de gegevens in mijn bezit zijn, worden ze rechtstreeks aan het lid bezorgd

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

**Vraag nr. 67 (BZ 1992)
van 14 augustus 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN**

Project Punt aan De Lijn — Extra middelen

Er zijn geen investeringsmiddelen uitgetrokken voor het project Punt aan De Lijn. Dat meldde de pers naar

aanleiding van de goedkeuring van het voorlopig beheerscontract voor De Lijn en de Vlaamse begroting voor Verkeer 1993.

In antwoord op een actuele vraag van mij in de Vlaamse Raad zei de minister dat er enkel kon worden gedacht aan de realisatie van Punt aan De Lijn als er extra middelen kwamen.

1. Kunnen nog extra middelen gevonden worden voor 1993, of is het uitgesloten dat volgend jaar met het project wordt gestart ?
2. Zelfs als er extra middelen worden gevonden, zijn er dan geen andere prioriteiten voor De Lijn, zoals de uitbouw van sneltramnetten in Gent en Antwerpen, het vervangen van verouderde bussen ?
3. Is de minister het ermee eens dat De Lijn eventueel de opbrengst van de verkoop van patrimonium zou gebruiken voor het project ?
4. Welke voorwaarden stelt de minister nog buiten de extra middelen ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft over het project Punt aan De Lijn de volgende beslissingen genomen.

1. Principieel wordt ingestemd met de prioritaire noordelijke uitbouw van het openbaar vervoer in Antwerpen zoals opgenomen in verschillende studies en plannen (Dimarsostudie, Globaal Structuurplan Antwerpen, enzovoort). Voorwaarde hierbij is dat de stad Antwerpen op haar domein doorstromingsfaciliteiten garandeert voor het openbaar vervoer in het algemeen en voor de nieuwe noordelijke tramlijnen in het bijzonder.
2. De Vlaamse Vervoermaatschappij wordt gelast het volgende decennium per jaar gemiddeld 2 km dubbelspoor voor de uitbouw van de tramlijnen te realiseren binnen de voor investering vrijgemaakte kredieten, waarbij de WM verantwoordelijk blijft voor de exploitatiegevolgen van deze uitbreidingen. De uitvoeringsmodaliteiten worden opgenomen in de nieuw af te sluiten overeenkomst tussen de WM en mijn administratie over de uitvoering van werken.
3. De WM wordt gemachtigd om te voorzien in :
 - een coördinatiepunt voor stads- en streekvervoer, alsmede park & ride faciliteiten op de terreinen van General Motors aan het kruispunt van de Groenendaallaan en de Noorderlaan in Antwerpen. Hierbij aansluitend wordt de WM gemachtigd om op dezelfde site te voorzien in de bouw van een stel- en werkplaats voor trams en bussen, op een grondoppervlakte die kleiner is dan het voorstel van de WM. De totaal bebouwde oppervlakte werd gereduceerd ; een administratief gebouw wordt hierin niet opgenomen ;
 - leasing voor de aankoop van gronden en gebouwen over 4 jaar (1 januari 1993 tot 31 december 1996) ;

- inrichting van stel- en werkplaatsen voor trams en bussen tegen 31 december 1996 ;
- leasing van de inrichtings- en uitrustingswerken van de stel- en werkplaatsen over een duurtijd van 15 jaar vanaf 1 januari 1997 ;
- aankoop en aanleg van het coördinatiepunt met leasing over 4 jaar ingaande op 1 januari 1993.

4. Binnen de globale investeringskredieten voor het openbaar vervoer wordt in de daartoe nodige financiële ruimte voorzien. Voorwaarde hierbij is dat de VVM vanaf 1997 jaarlijks in haar stijgend aandeel in de financiering voorziet binnen haar eigen middelen, onverminderd de verplichting om de opbrengsten uit de valorisatie van de te desaffacteren stel- en werkplaatsen in te brengen.

De investeringsbijdrage van de VVM zelf, de eventuele meerexploitatiekost of de niet gehaalde vooropgestelde rendementstijging kunnen evenwel geen aanleiding geven tot het verminderen van de eigen investeringsinspanningen, evenmin als tot recuperatie op het Gewest, via de werkingstoelage aan de VVM lastens het Gewest.

5. Mits een formele beslissing van de Raad van Bestuur van De Lijn over het project en mits integrale toepassing van de wet op de overheidsopdrachten, zowel voor de toewijzing der werken als voor de financiering van het project, mag de VVM, onder mijn toezicht, verder onderhandelen binnen de marges van overeengekomen gegarandeerde bedragen, om de beste voorwaarden te bepalen voor het afsluiten van een onroerende leasingovereenkomst met de project-ontwikkelaar, houder van de geldige optie op het geheel der General-Motorssite.

Vraag nr. 82 (BZ 1992) van 16 oktober 1992 van de heer J. GEYSELS

Socio-culturele instellingen — Kredieten voor vormings- en ontwikkelingswerk

Werden er binnen het departement van de minister in '91 en '92 kredieten voorbehouden voor vormings- en ontwikkelingswerk ter ondersteuning van socio-culturele instellingen ?

Zo ja, over welke bedragen gaat het hier en voor welke projecten ?

N.B. : De vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, de heer N. De Batse-lier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden en mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

Antwoord

Ten behoeve van de aangelegenheden die momenteel tot mijn bevoegdheid behoren, werden noch in 1991 noch in 1992 kredieten voorbehouden voor vormings- en ontwikkelingswerk ter ondersteuning van socio-culturele instellingen.

Vraag nr. 1
van 23 oktober 1992
van de heer J. ULBURGHS

Kasteel van Gruitrode — Bescherming

Volgens berichten verschenen in het Belang van Limburg van 16 oktober 1992 beweert het immobiliënkantoor n.v. Riko uit Lommel dat er enkele serieuze kandidaat-kopers zijn opgedaagd voor het kasteel van Gruitrode dat als commanderie van de Duitse Orde een belangrijk cultureel en geschiedkundig erfdeel is.

Is het waar dat het kasteel in aanmerking komt voor bescherming als dorpsgezicht en de boerderij voor bescherming als monument ? Zo ja, hoever staat de procedure ?

Antwoord

Er zal mij eerstdaags een voorstel (voorontwerp van lijst) worden voorgelegd tot bescherming van het geheel van het kasteel van Gruitrode als dorpsgezicht en van de boerderijgebouwen als monument.

Vraag nr. 5
van 6 november 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Beschermde en aangekochte gebouwen — Verval

Een BRTN-reportage had het onlangs over het lot van het zeventiende-eeuwse kasteel Beaulieu in Machelen dat werd beschermd en door de overheid werd opgekocht, maar dat thans staat te verkommeren en voortdurend geplunderd wordt. Ik zou de minister willen vragen mij een lijst te verstrekken van de gebouwen die werden beschermd en aangekocht, maar waar voor het overige geen maatregelen werden getroffen om verder verval te voorkomen of om de toegang aan onbevoegden te ontzeggen.

Meent de minister overigens dat het onder dergelijke omstandigheden zin heeft om tot bescherming en aankoop van gebouwen over te gaan ?

Antwoord

Ik kan inderdaad slechts beamen dat het geen zin heeft gebouwen te verwerven, te beschermen en vervolgens aan hun lot over te laten. Verscheidene van de beschermde eigendommen uit de hierbij gevoegde lijst zijn echter gebouwen die tengevolge de tweede fase van de staatsvorming door de federale staat overgedragen werden aan de Vlaamse Gemeenschap.

Bovendien wens ik te verduidelijken dat het beheer van die beschermde gebouwen niet automatisch de opdracht is van de minister bevoegd voor de Monumenten en de Landschappen. Ingevolge het besluit van de Vlaamse regering van 20 oktober 1992, artikel 2 paragraaf 1 punten 4 en 5 tot delegatie van **beslissingsbevoegdheden** van de leden van de Vlaamse regering, wordt het beheer van de onroerende goederen immers bepaald door de bestemming die gekoppeld is aan het gebouw.

Hierdoor ben ik enkel bevoegd voor het beheer van de beschermde administratieve gebouwen, Noord- en Zuidgebouw, gesitueerd op het Martelaarsplein in Brussel, en dit in hoofde van mijn bevoegdheid huisvesting van de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Gebouwen, zonder bestemming (kasteel Beaulieu en Hotel van Goethem), kunnen ofwel worden **herbestemd** door de minister-president van de Vlaamse regering, of kunnen worden vervreemd (verkocht of verlenen van erfpacht en recht van opstal) door de minister bevoegd voor de Financiën en Begroting.

Naast de hierboven vermelde panden op het Martelaarsplein in Brussel bezit de Vlaamse Gemeenschap de volgende beschermde gebouwen :

		datum van bescherming
Aarschot	's Hertogenmolens en omgeving Demerstraat 1	01/09/86
Gent	Hotel van Goethem Ingelandgat 4	02/07/86
Lennik-Gaasbeek	Kasteel en Park Groenstraat 11	26/10/36
Machelen	Kasteel van Beaulieu Woluwelaan 100	03/06/50
Bornem (Hingene)	Kasteel d'Ursel W. d'Urselstraat 5	10/07/84
St.-Genesius-Rode	Boesdaalhoeve Hoestraat 39	22/02/74
Steenokkerzeel	Kasteel van Ham de Maillelaan 2	04/04/44
Bilzen- Rij khoven	Landcommanderij Alden Biesen Kasteelstraat 6	16/09/42

Vraag nr. 11
van 27 november 1992
van de heer L. PIERCO

De Lijn — Ingebruikname van aardgasvoertuigen

De Waalse vervoermaatschappij, de SRWT, verklaarde enige maanden geleden dat zij de intentie had om in het kader van het vervangingsprogramma voor stadsbussen een dertigtal lijnbussen rijdend op aardgas aan

te kopen voor de steden Luik en Charleroi. Dit in navolging van de Brusselse vervoermaatschappij, de MIVB, die voor begin 1993 een twintigtal dergelijke voertuigen heeft besteld.

Het uitgangspunt hierbij is duidelijk. Aardgas biedt tegenover diesel belangrijke voordelen : het is minder vervuilend en veroorzaakt minder lawaaihinder. Technisch blijkt men de bouw van grotere motoren voor vrachtvervoer te beheersen.

Wegens rendabiliteitsproblemen zijn geïsoleerde initiatieven echter niet aangewezen. Het vullen van de tanks noodzaakt immers zware investeringen. Het systeem "traag-vulling" dat gedurende de nacht gebeurt, heeft zeer veel nadelen, zodat er zal moeten worden geopteerd voor het "quick-filling" systeem (1/4 uur). Dit systeem vergt een zware industriële compressor die meerdere miljoenen kost en is dus niet aangewezen voor individuele initiatieven.

Samenwerking met bijvoorbeeld gemeenten en intercommunales lijkt dus aangewezen om de investering in en de exploitatie van dergelijke compressiestations rendabel te maken.

Graag had ik van de minister vernomen :

1. waarom een eventueel gebruik van aardgasvoertuigen niet bij De Lijn overwogen wordt ;
2. of er reeds mogelijkheden tot samenwerking onderzocht werden met stadsbesturen, intercommunales en andere, om eventueel rendabiliteitsproblemen op te vangen.

Antwoord

1. Er wordt wel overwogen om met aardgasbussen te rijden bij De Lijn. In het kader van de toenemende bezorgdheid om het milieu, het aanmoedigen van rationeel energiegebruik en het ontwikkelen van nieuwe procédés of produkten, werd tussen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden en de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn een overeenkomst afgesloten voor Rationeel Energie Gebruik — Demonstratieprojecten.

Die overeenkomst, ondertekend op 21 december 1992, bepaalt de modaliteiten van de geplande samenwerking tussen De Lijn en het departement, die als doelstelling heeft de voorbereiding, de uitvoering, de opvolging en de evaluatie van twee demonstratieprojecten op het gebied van openbaar busvervoer, waarbij aandrijvingssystemen zullen worden toegepast die een alternatief kunnen zijn voor de gewone dieselmotoraandrijving.

Het is gebleken dat er voldoende argumenten aangebracht kunnen worden om de toepassing van nieuwe aandrijvingstechnologieën in stadsbussen, die potentieel een economisch en/of ecologisch alternatief kunnen worden voor de gewone dieselmotoraandrijving, vooreerst grondig te onderzoeken en vervolgens te beproeven in werkelijke gebruiksom-

standigheden. Ik heb dan ook beslist om een aantal stadsbussen die volledig autonoom zouden kunnen rijden (dit wil zeggen : niet gebonden door stroomkabels of spoorgeleidingen) te laten uitrusten met de volgende respectieve aandrijvingssystemen :

- a. 5 identieke bussen, aangedreven door een aardgasmotor en gevoed via een ontspanner, vanuit hoge-druktanks gevuld met samengeperst aardgas (CNG) ;
- b. 2 bussen uitgerust met een hybride aandrijvingsysteem, bestaande uit onder meer een verbrandingsmotor (een diesel-, of gas- of benzine-motor, die als primaire energiebron dient) een elektrische generator, een batterijgroep, een of meerdere elektrische motoren (verbonden met de aandrijvende assen), evenals de bijhorende elektronische/elektrische stuurschakelingen.

Het is de bedoeling om met een dergelijke bustype in zuiver elektrische tractiemode te rijden in het stadscentrum.

2. Er zijn contacten met het stadsbestuur van Kortrijk, maar ook met De Post, Belgacom en met Intercommunale Maatschappijen zal overleg gepleegd worden.

Vraag nr. 13 van 1 december 1992 van de heer H. VAN DIENDEREN

Ministerieel Comité Mobiliteit — Stand van zaken

De Vlaamse regering heeft een Ministerieel Comité Mobiliteit opgericht.

1. Hoe dikwijls is dit comité bijeengewees :
 - a. op het niveau van kabinetmedewerkers ;
 - b. op het niveau van ministers ?
2. Welke resultaten zijn er tot nog toe inzake integratie van mobiliteit in sectoren zoals economie, energie, toerisme, leefmilieu, ruimtelijke ordening, binnenlandse aangelegenheden ?
3. Welke geïntegreerde acties heeft het comité in voorbereiding ?
4. In hoeverre raken de verschillende administraties op elkaar afgestemd in het mobiliteitsdossier ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering heeft een Ministerieel Comité Mobiliteit opgericht, waarvan mijn collega's minister-president L. Van den Brande, de Vlaamse ministers N. De Batselier en T. Kelchtermans en ikzelf deel uitmaken. De beslissing werd principieel genomen op 27 februari 1992. De officiële oprichting gebeurde op 27 mei 1992. Tot op heden heeft dit ministerieel comité op ministerieel niveau 1 maal vergaderd. Niettemin zijn er ondertussen reeds verschillende samenkomsten geweest op het vlak van de medewerkers van de onderscheidene kabinetten.

In hetzelfde kader worden ook de dossiers voorbereid die besproken zullen worden in de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur.

2. De integratie van de mobiliteit in verschillende sectoren heeft tot op heden onder meer tot het volgende geleid :

- oprichting van de mobiliteitscel op 1 oktober jongstleden ;
- samenwerking bij het tot stand komen van het Structuurplan Vlaanderen ;
- deelname aan de federale **CO₂-werkgroep** en de regionale werkgroep betreffende de **milieuheffingen** ;
- introductie en opvolging van experimenten betreffende bedrijfsvervoerplannen ;
- goedkeuring door de Vlaamse regering op 16 december jongstleden van het studiecontract Verkeers- en vervoermodel Vlaanderen.

3. De taak van het comité bestaat erin over dossiers die de bevoegdheden van meerdere bevoegde ministers raken en die in functie van een eindbeslissing gefinaliseerd zijn, te beraadslagen alvorens het dossier op de Ministerraad wordt behandeld.

4. De afstemming van de verschillende administraties is een aangelegenheid die op verschillende niveaus beschouwd kan worden. Op administratief vlak werd integratie nagestreefd door de verschillende administraties onder te brengen bij eenzelfde departement. De Mobiliteitscel functioneert rechtstreeks onder de secretaris-generaal van het departement. Haar taak bestaat erin dossiers waarin verschillende administraties en/of pararegionale betrokken zijn te coördineren, en algemene mobiliteitsdossiers (die niet aan een bepaalde administratie of **pararegionale** toegewezen kunnen worden) te behartigen.

Integratie vindt eveneens plaats op het niveau van specifieke dossiers. Hiervoor verwijs ik naar mijn antwoord op vraag 2.

Vraag nr. 14
van 4 december 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Belgische delegatie in Mexico — Protocollaire volgorde

Tijdens de officiële plechtigheden bij het bezoek van een economische delegatie onder leiding van Prins Albert aan Mexico, zouden de afgevaardigden van de gewesten, dus ook van het Vlaamse Gewest, pas na de afgevaardigden van de beroepsfederaties geplaatst zijn in de protocollaire volgorde.

Kan de minister dit bevestigen ?

Werd er desgevallend geprotesteerd tegen die gang van zaken ?

Antwoord

De protocollaire volgorde van de economische missie naar Mexico werd opgesteld door de BDBH die de zending organiseerde. In de brochure van de missie komen de vertegenwoordigers van de gewesten vòbr de beroepsfederaties. Deze volgorde werd blijkbaar ook gevolgd door het Mexicaans ministerie van Buitenlandse Zaken bij de officiële plechtigheden.

Vraag nr. 15
van 8 december 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Zie :
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden
Vraag nr. 24
van 8 december 1992
van de heer L. Van Nieuwenhuysen
Blz. 338

Antwoord

Onder mijn bevoegdheid vallen twee parastatale instellingen, namelijk de Vlaamse Vervoermaatschappij (De Lijn) en de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH).

De personeelsleden van De Lijn beschikken niet over gratis parkeerplaatsen. Waar in parkeerplaatsen voorzien is in de nabijheid van de kantoren, zijn die bestemd voor de bezoekers. Het rijdend personeel dat de eerste of laatste ritten van het openbaar vervoer verzekert, heeft geen andere keuze dan gebruik te maken van hun persoonlijk voertuig voor de weg van of naar het werk. Die personeelsleden kunnen hun voertuigen parkeren op het terrein van de stelplaatsen. De kosten hieraan verbonden **kaderen** in het algemeen onderhoud van de infrastructuur van de stelplaats.

Als stimulerende maatregel voorziet de geldende CAO, van toepassing op het personeel van De Lijn, in de volledige terugbetaling van het woon-werkverkeer met het openbaar vervoer.

De VDBH beschikt in de Koningsstraat 80 in 1000 Brussel over 14 parkeerplaatsen die in de eerste plaats worden voorbehouden voor het steeds stijgend aantal zakenlui die met de diensten contact opnemen. In de mate dat die parkeerplaatsen niet bezet zouden zijn, beschikt het personeel hierover gratis. De huurkosten worden door de VDBH gedragen.

Vraag nr. 19
van 11 december 1992
van de heer G. CARDOEN

Tegemoetkoming in vervoerkosten — Uitsluiting personeelsleden onderwijs

Heel wat ambtenaren, onder meer personeelsleden van het onderwijs, zijn gebruikers van het openbaar vervoer, ook uitgebaat door de Vlaamse **Vervoermaatschappij**.

Het is mij bekend dat gebruikers van dat openbaar vervoer worden uitgesloten van de tegemoetkoming in het sociaal abonnement.

Deze maatregel is zeker niet van aard om het openbaar vervoer lokaal of regionaal te promoten en houdt enige discriminatie in.

Wat is de houding van de minister in deze problematiek ?

Antwoord

Het koninklijk besluit van 18 november 1991 regelt de tegemoetkoming van de staat en van sommige instellingen van openbaar nut in de vervoerkosten van de personeelsleden. Dit besluit had uitwerking met ingang van 1 januari 1991 voor alle vormen van gemeenschappelijk openbaar vervoer.

Voor de privé-sector geldt de CAO nummer 19ter van 5 maart 1991, afgesloten in de Nationale Arbeidsraad, die onlangs werd herzien ter uitvoering van het recente interprofessioneel akkoord tussen werkgevers en werknemers. Het plafond van de bezoldigingsgrens voor de bedienden wordt opgetrokken van 900.000 tot 1.200.000 frank.

De bevoegdheid tot uitbreiding van die voordelen tot de gewestelijke ambtenaren, berust evenwel bij de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 20
van 15 december 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Studie

Om uit te maken in welke geografische gebieden en in welke sectoren de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel bij voorkeur moet optreden, wordt door professor Cuyvers een studie gemaakt die een globaal overzicht zal geven van de markten waar wij nu actief zijn — in relatie tot andere sectoren — en waaruit ook zal moeten blijken waar er witte vlekken zijn.

Kan de minister mij meedelen wat de kost is van de studie ?

Wanneer zullen de resultaten ervan beschikbaar zijn ?

Is het de bedoeling de studie een permanent karakter te geven of ze op geregelde tijdstippen bij te werken ?

Antwoord

Voor de studie heeft mijn voorganger 2.677.466 frank vastgelegd op basisallocatie 12.21, sectie 64 van de begroting 1991.

De resultaten van de studie werden mij inmiddels meegedeeld en de raad van bestuur van de VDBH heeft hieraan reeds een eerste bespreking gewijd.

Het ligt in de bedoeling de macro-economische en andere gegevens die in de studie werden gehanteerd, op geregelde tijdstippen te actualiseren. Binnen de VDBH werden daartoe reeds de nodige beschikkingen getroffen.

Vraag nr. 22
van 22 december 1992
van de heer A. DENYS

Leerling-loods — Aan wervingsreglement

Momenteel bestaat er een interpretatieprobleem inzake het aanwervingsreglement voor de betrekking van leerling-loods, reglement dat uitwerking heeft gekregen op 29 december 1979.

Dit reglement heeft tot doel om via het toekennen van punten op basis van functie en ervaring, een rangschikking op te stellen van de kandidaten leerling-loods. Het huidige reglement leidt tot een onrechtvaardigheid die erin bestaat dat de vaartijd van de officieren aan boord van RMT-schepen slechts voor $\frac{2}{3}$ in aanmerking genomen wordt met een maximum van 24 maanden.

De administratie baseerde zich, nogal voortvarend, op artikel 13 van het koninklijk besluit van 21 mei 1958 inzake toekenning van brevetten, diploma's, certificaten en vergunningen in de koopvaardij, de zeevisserij en de pleziervaart. Deze wet in het algemeen en artikel 13 in het bijzonder, heeft evenwel niets met dat aanwervingsreglement te maken.

In concreto houdt de interpretatie van de betrokken administratie in dat werknemers van de RMT nooit in aanmerking kunnen komen voor opname in het loodswezen.

Kan de minister mij meedelen op welke manier hij die onrechtvaardigheid wil rechtzetten ?

Antwoord

Ik ben op de hoogte van het door het lid geschetste probleem. Aan de administratie werd reeds vroeger de opdracht gegeven het aanwervingsreglement voor leerling-loods aan te passen.

De vaartijd bij de Regie voor Maritiem Transport zal voor $\frac{2}{3}$ in aanmerking worden genomen, doch evenwel zonder beperking van duur. Het maximum van 24 maanden zal dus niet meer worden toegepast. Hierdoor wordt de benadeling van de RMT-ambtenaren volledig weggewerkt.

Vraag nr. 24
van 23 december 1992
van de heer L. DIERICKX

De Lijn — Moeilijkheden aan taalgrens

Kan de minister van Verkeer een overzicht geven van de moeilijkheden die er voor De Lijn rijzen bij het organiseren van het personenvervoer aan de taalgrens ?

Op welke lijnen zijn de reizigers verplicht over te stappen aan de taalgrens ? Op welke lijn niet ?

Hoe werden de problemen organisatorisch, administratief, financieel opgelost ? Waar zitten de eventuele knelpunten ?

Antwoord

Op 28 december 1988 werd in het Overlegcomité van federale regering en Executieven beslist dat :

- alle lijnen van de MIVB worden toegewezen aan het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest ;
- alle lijnen van de NMVB, die het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest penetreren, worden toegewezen aan het gewest waaruit de lijnen vertrekken ;
- alle lijnen van de NMVB, die de grens tussen Vlaanderen en Wallonië overschrijden, worden toegewezen aan het gewest waarin het zwaartepunt van de exploitatie is gelegen.

Verder werd een samenwerkingsakkoord tussen de drie gewesten afgesloten op 17 juni 1991 tot regeling van het gewestoverschrijdend geregeld vervoer van en naar het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, alsook een samenwerkingsakkoord van 1 januari 1991 tussen het Vlaamse en Waalse Gewest.

Op dit ogenblik zijn er geen moeilijkheden bij het organiseren van openbaar vervoer in de taalgrensgebieden.

Van de \pm 100 lijnen die geregionaliseerd werden, is slechts 1 lijn gesplitst aan de taalgrens, namelijk Sint-Truiden-Oreye-Liège. Nergens anders moeten de reizigers overstappen.

Vraag nr. 26
van 23 december 1992
van mevrouw V. DUA

Hotel van Goethem in Gent — Verkrotting

In 1984 kocht de Vlaamse Gemeenschap het Hotel van Goethem, gelegen in het Ingelandgat in Gent, voor een bedrag van 6,3 miljoen frank. Het betreft hier één van de mooiste rococogebouwen van Gent en het Hotel van Goethem werd dan ook beschermd als monument in 1985. Momenteel bevindt dit gebouw zich in een ernstige staat van verkrotting. Naar verluidt werden waardevolle stukken waaronder schilderijen, een marmeren schouw, een houten trapleuning, gestolen.

De Vlaamse Gemeenschap zou nu overgaan tot verkoop van dit gebouw.

1. Welke maatregelen werden er in de voorbije jaren genomen om verkrotting en inbraak van dit gebouw te voorkomen ?
2. Voor welk bedrag werd er in het totaal tussen 1984 en 1992 geïnvesteerd in onderhouds- en instandhoudingswerken ?
3. Welke bestemming werd aan dit gebouw gegeven in dezelfde periode ?
4. Op hoeveel kan het waardeverlies geschat worden sedert de aankoop ?
5. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de **verkoopplannen** ?

Antwoord

Daar het Hotel van Goethem deel uitmaakt van de eigendommen van de Vlaamse Gemeenschap kan ik vanuit de mij toegewezen bevoegdheden geen subsidies voor onderhouds- of restauratiewerken verlenen.

Het niet specifiek bestemd patrimonium van de Vlaamse Gemeenschap valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Minister van Financiën en Begroting, mevrouw W. Demeester-De Meyer, zodat ik het lid voor een afdoend antwoord naar mijn collega verwijs.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
 EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 28 (BZ 1992)
van 18 september 1992
van de heer M. CAPOEN

Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen — Criteria

De Vlaamse regering werkt aan een herziening van de criteria om in aanmerking te komen voor steun vanwege het Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen, zoals bepaald in het decreet van 31 juli 1990.

Om toegelaten te worden tot het lijstje van VFIK-gemeenten moet men aan de volgende voorwaarden doen :

- het aantal inwoners dat recht heeft op een bestaansminimum is in verhouding tot de bevolking groter dan het gemiddelde van het Vlaamse Gewest en bedraagt ten minste 75 ;
- het aantal migranten dat in de gemeente verblijft is in verhouding tot de bevolking groter dan het gemiddelde van het Vlaamse Gewest en bedraagt ten minste 75.

Aan deze voorwaarden moet blijkbaar tegelijkertijd worden voldaan.

Dergelijke regeling is ontegensprekelijk discriminerend ten opzichte van de kansarme Vlamingen ; het komt erop neer dat als er onvoldoende kansarme migranten

zijn in een bepaalde gemeente, die gemeente dan niet uit het VFIK kan putten voor het helpen van kansarme Vlamingen.

De precaire toestand in Oostende is bijzonder illustratief. Die stad telt tien keer meer kansarme Vlamingen dan het gestelde minimum, maar beantwoordt daarentegen niet aan de kansarme-migranten-norm, alhoewel tellingen dienaangaande betwistbaar zijn.

In 1988 en 1989 stond Oostende met respectievelijk 12,19 en 10,9 bestaansminimumrechthebbers per 1.000 inwoners op een niet te benijden derde en vierde plaats in 's lands rangschikking.

1. Hoe verdedigt de minister de combinatie van deze criteria ? Zijn alle kansarmen immers niet gelijk in hun kansarm zijn ? Waarom wordt steun aan kansarme Vlamingen afhankelijk gemaakt van de al niet voldoende aanwezigheid van kansarme migranten in een bepaalde gemeente ?
2. Wat is de mening van de minister om de criteria te ontkoppelen en om de budgetten voor kansarme Vlamingen en kansarme migranten te splitsen ? Zal zij daartoe stappen zetten ?

Antwoord

Het regeerakkoord bepaalt dat de procedure en de criteria van het VFIK geëvalueerd en bijgestuurd zullen worden om het kansarmoedebeleid beter aan de lokale noden aan te passen. Deze evaluatie zal doorgevoerd worden in 1993 en een aanpassing van het VFIK-decreet kan daarvan het resultaat zijn. Over een evaluatieonderzoek wordt momenteel onderhandeld met de Koning Boudewijnstichting.

De evaluatie kon niet worden afgerond vóór de bekendmaking van de lijst voor de komende periode, enerzijds omdat ik die herziening ernstig ter harte wou nemen, en anderzijds omdat de huidige VFIK-gemeenten tijdig moeten worden ingelicht over een eventuele continuering van hun projecten.

Op 21 oktober besliste de Vlaamse regering om de lijst van de VFIK-gemeenten vast te leggen voor 1 jaar, dus enkel voor 1993. Dit precies omdat het de Vlaamse regering ernst is met het evaluatieonderzoek.

De criteria die destijds in aanmerking werden genomen in het decreet, getuigen van de vaststelling dat heel wat Vlamingen, maar ook heel wat migranten, kansarm zijn en dat precies kansarmoede een belangrijke oorzaak is van samenlevingsmoeilijkheden. Daarnaast getuigen de criteria van de wil van de Vlaamse regering om kansarmoede aan te pakken los van de nationaliteit van kansarmen. Dat de toekenning derhalve afhankelijk is van de aanwezigheid van beide bevolkingsgroepen is daar een logisch gevolg van. Oostende betwist het criterium migranten, net als Heusden-Zolder en Houthalen-Helchteren het criterium bestaansminimumtrekkers betwisten, om voor hun evidente redenen.

De problematiek van de stad oostende is reëel, maar er mag niet van uitgegaan worden dat het VFIK het enige kanaal is om problemen inzake kansarmoede aan

te pakken. De andere helft van de St.-Catharinabonus, of de bijzondere dotatie, wordt verdeeld over de niet-VFIK-gemeenten. Oostende ontvangt hieruit bijna 11 miljoen op jaarbasis. Het Sociaal Urgentieprogramma Huisvesting voorziet in de bouw van 10.000 bijkomende sociale woningen. Ook hiervoor komt Oostende in aanmerking, daar de stad opgenomen is in de lijst van 80 gemeenten.

Vraag nr. 14 van 22 december 1992 van de heer J. ULBURGHS

Noorderkempen — Groententeelt in vervuilde bodem

De Noorderkempen zijn sterk vervuild door zware metalen. Uit onderzoek bleek dat ook groenten soms sterk verhoogde concentraties aan zware metalen bevatten wat verhoogde risico's voor de volksgezondheid oplevert.

1. Welke onderzoeken in de Noorderkempen inzake zware metalen in groenten werden er al uitgevoerd ? In welke gemeenten ?
2. Wat zijn er de belangrijkste resultaten van ?
3. Zijn er nog dergelijke onderzoeken aan de gang of gepland ?
4. Hoe en wanneer is de bevolking hierover ingelicht ? In welke gemeenten is de voorlichting doorgegaan ?
5. Wordt de voorlichting herhaald ? Op welke manier ?

Antwoord

1. In 1984 werden in een driehonderdtal tuinen, verspreid over de hele noordelijke helft van Limburg, bodemstalen genomen voor analyses van hun samenstelling. Ze werden onderzocht op zware metalen, maar ook op andere fysica-chemische kenmerken zoals de zuurtegraad, het gehalte aan organisch materiaal en andere scheikundige stoffen.

Daarbij werden ook per tuintje verschillende groentesoorten onderzocht op hun gehalte aan zware metalen, in wezen cadmium.

2. De onderzoeken stelden de vorsers in staat curvenconcentraties in de planten op te stellen naar gelang van de concentraties in de bodem en van de bodemsamenstelling en dit voor de verschillende gewassen.

Zo bleken bladgroenten bij een zelfde bodembelasting duidelijk hogere concentraties cadmium te bevatten dan knolgroenten, terwijl een hogere zuurtegraad van de bodem de opname van cadmium gevoelig verhoogde. In de volgende jaren werden proeven uitgevoerd over de behandelbaarheid van de bodems, de invloed van bekalking en van additieven, hun opneembare fracties en hun gehalten in de planten.

De studies werden door het Lisec uitgevoerd en het lid kan de rapporten verkrijgen.

3. In het belaste gebied waar de "cadmibel-studie" werd uitgevoerd, met name de gemeenten Balen, Mol, Neerpelt, Overpelt, Lommel en Hechtel-Eksel, loopt thans de "Pheecad-studie". Hierbij wordt aan de hand van een honderdtal stalen het verband onderzocht tussen het gehalte cadmium in de groenten en de cadmiumbelasting bij de gebruiker.
4. Zowel de gemeentelijke overheid als de betrokkenen worden systematisch van de resultaten van de analyses op de hoogte gebracht en dit met een individueel schrijven. Daarbij worden adviezen verstrekt over de te treffen maatregelen, zoals het bekalken van de teelaarde of het ontraden van teelten van bepaalde groenten, en dit al naar gelang de bodemgesteldheid en de ernst van de bodemvervuiling. De maatregelen betreffen de gemeenten Balen, Mol, Neerpelt, Overpelt, Lommel en Dilsen. De gemeente Hechtel-Eksel fungeert in deze studie als controlepunt.
5. Er werd de betrokken gemeenten aanbevolen waar nodig via de lokale pers aan de aanbevelingen te herinneren.

Vraag nr. 15
van 22 december 1992
van de heer J. ULBURGHS

Noorderkempen — Verontreiniging putwater door zware metalen

De Noorderkempen zijn sterk vervuild door zware metalen. Uit een onderzoek van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie blijkt dat het putwater in Noord-Limburg en in de gemeente Dilsen sterk verontreinigd is met cadmium, kobalt en nikkel. Dit kan belangrijke risico's voor de volksgezondheid opleveren.

1. Werden alle putwaters van particulieren in Noord-Limburg en in de gemeente Dilsen al onderzocht inzake zware metalen ?
2. Wat zijn er de belangrijkste resultaten van ?
3. Hoe en wanneer zijn de betrokkenen ingelicht over de kwaliteit van hun putwater ? In welke gemeenten is die voorlichting doorgegaan ?
4. Wordt de voorlichting herhaald ? Op welke manier ?
5. Welke norm hanteert men voor het beoordelen van concentraties kobalt in drinkwater ?

Antwoord

1. Wij beschikken niet over een inventaris van alle waterputten in Vlaanderen en de bewoners die een waterput gebruiken zijn niet verplicht die te laten onderzoeken.

Daarbij hebben in het begin van de jaren tachtig, wanneer het probleem van de zware metalen in de Noorderkempen aan het licht kwam, de betrokken gemeenten door een rondschrijven de bevolking verwittigd en in het gepollueerde gebied maximaal de mogelijkheid geboden op het waterleidingsnet aan te sluiten.

2. De analyses die op het water worden uitgevoerd om het op zijn drinkbaarheid te onderzoeken, bepalen het gehalte aan ijzer en lood. In de gemeenten Neerpelt, Overpelt, Lommel, Dilsen, Balen en Mol wordt daarbij nu ook het gehalte van zink, cadmium en lood, en in Bocholt eveneens van arseen onderzocht. Cobalt wordt niet onderzocht.

Uit die analyses bleek dat het water van gemiddeld één derde der ondiepe putten door de aanwezigheid van zware metalen ondrinkbaar was. Het volledige verslag van de analyses kan, zo het lid dit wenst, hem toegezonden worden.

3. De resultaten van de analyses worden samen met een beoordeling over de drinkbaarheid door de gezondheidsinspecteur schriftelijk aan de burgemeester en aan de gebruikers van de put medegedeeld.
4. Ik heb de gezondheidsinspectie de opdracht gegeven een aanbeveling te richten aan de gemeenten in de betrokken regio, die erop wijst dat het drinken van putwater hoe dan ook gezondheidsrisico's oplevert.
5. Zoals reeds gesteld wordt **cobalt** niet opgespoord en hiervoor wordt dan ook geen norm gehanteerd.

W. DEMESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 10
van 17 december 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Welzijnssector — Initiatieven

Heeft de minister sinds haar ambtsaanvaarding als minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, tot een nieuwe erkenning, uitbreiding of opheffing van enig initiatief uit de welzijnssector besloten ?

In het kader van de nakende harmonisering, gepland voor 1 januari 1994, lijkt een bevrozing van de toestand niet gezond.

Antwoord

Sinds mijn ambtsaanvaarding als Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, heb ik de volgende initiatieven inzake algemeen welzijnswerk genomen :

1. Nieuwe erkenningen :

Centra voor maatschappelijk werk :

- Centrum voor Maatschappelijk Werk — Teledienst Meetjesland in Eeklo ;
- Sociaal Centrum Teledienst in Torhout.

Diensten voor Forensische welzijnzorg :

- Justitielel Welzijnswerk Turnhout.

Centra voor residentieel welzijnswerk :

- Opvangcentrum Limburg in Genk : residentieële crisisopvang en opvang van vrouwen met kinderen ;
- Tussenhuis in Geel : residentieële opvang van vrouwen met kinderen ;
- Westhuis in Beringen : bijkomende erkenning in de erkenningscategorie opvang en begeleiding in beschut wonen.

Centra voor residentieële opvang van jong-volwassenen :

- Kazemat — Huize Don Bosco in Genk ;
- Taalalfabet in Wijnegem.

2. Uitbreidingen :

Diensten voor forensische welzijnzorg :

- Justitieel Welzijnswerk Brugge : uitbreiding met een halftijdse subsidieerbare beroepskracht ;
- Justitieel Welzijnswerk Leuven : idem.

Centra voor tele-onthaal :

- Tele-Onthaal Oost-Vlaanderen : uitbreiding van categorie 2 naar categorie 3.

Maatschappelijk opbouwwerk :

- RIS0 Oost-Vlaanderen : uitbreiding met 1 educatief staf lid ;
- RIS0 Vlaams-Brabant : idem.

3. Andere initiatieven :

- bijzonder project “Bekendmaking **Slachtofferhulp**” ;
- toekenning van een niet-gereguleerde toelage aan 44 organisaties voor een totaal bedrag van 37,5 miljoen frank ;
- toekenning verhoging werkingstoelagen aan Jongeren Advies Centra : 200.000 frank per centrum. Ontwerp-besluit wordt eerstdaags voorgelegd aan de Vlaamse regering.

Vraag nr. 12 van 22 december 1992 van de heer J. DE BREMAEKER

Havenkredieten — Beleid

De kredieten die het Vlaamse Gewest voor **haveninvesteringen** vrijgeeft, staan hoegenaamd niet in verhouding tot het economisch belang van de havens voor Vlaanderen.

Door een bewuste en gerichte politiek, schuift het Vlaamse Gewest steeds meer verantwoordelijkheid door naar de havens zodat die buiten verhouding financieel belast worden.

Het evenwicht wordt verbroken in die zin dat de havens niet alleen (te) hoge percentages in de investeringsprojecten moeten dragen, maar ook reeds zelf projecten integraal moeten gaan financieren omdat het Vlaamse Gewest in gebreke blijft.

In verhouding wordt aldus de haven van Antwerpen het zwaarst bestraft en de hele regio gediscrimineerd. Het **Antwerpse** gebied is immers georganiseerd rond

zijn haven, die echter alleen maar leefbaar is als er voldoende wordt geïnvesteerd. De analyse van de Vlaamse Havencommissie is hier overduidelijk.

1. Waarom werden bij de opmaak van de begroting de door de Vlaamse Havencommissie voorgestelde cijfers niet in aanmerking genomen ?
2. Wanneer zal aan de huidige beleidslijn, die te zeer is geïnspireerd door boekhoudkundige imperatoren, een einde worden gemaakt, zodat voor de haven van Antwerpen opnieuw financiële middelen ter beschikking zullen worden gesteld in verhouding tot haar belang ?

Antwoord

Inzake de kredieten voor haveninvesteringen is het duidelijk dat ook hier gestreefd is naar een zo groot mogelijke evenwichtssituatie tussen de naleving van de begrotingsnormen en het onbetwistbaar economisch belang van de Vlaamse havens.

Bij de opmaak van de begroting werd binnen de beschikbare kredieten een geoptimaliseerde **investeringscapaciteit** binnen de sectoren Havens doorgevoerd. Immers, de investeringen in de infrastructuur werden opgetrokken met 3.000 miljoen frank voor wegen en havens.

De Vlaamse begroting 1993 is gekenmerkt door een strikte begrotingsdiscipline. ingevolge de SERV-norm, zonder normoverschrijdingen die de toekomstige begrotingen belasten.

Het risico op een rentesnieuwbal wordt zodoende uitgesloten. Deze discipline impliceert planning, namelijk meerjarenplanning.

In 1993 wordt het algemeen investeringsniveau opgetrokken. In de sector Openbare werken werd zelfs een bijzondere bijkomende inspanning gedaan door een middelenverhoging van 3 miljard frank voor investeringswerken.

De rol van de sector Openbare werken wordt expliciet bevestigd ter versterking van het economisch draagvlak voor Vlaanderen. Ook de havens en hun verbinding met het hinterland zullen een grotere aandacht krijgen. Het jaar 1993 dient te worden beschouwd als een overgangsjaar naar een structurele optimalisering van onze infrastructuur in de toekomstige Europese context.

Momenteel is er een objectief onderzoek naar het **doelmatigheidseffect** van de haveninvesteringen aan de gang. Hierbij zal getracht worden de prioriteiten binnen het globale havenbeleid te bepalen. Dit onderzoek is van belang voor het beoordelen van de toekomstige projecten. Zo kunnen via een efficiënt **investeringsbeleid** dat op meerjarenprogramma's steunt, de geplande investeringen worden gesitueerd in een groter geheel en kunnen prioriteiten naar voren worden geschoven, zodat een concreet inzicht in de behoeften van de zeehavens zichtbaar wordt.

In afwachting van de resultaten van dit onderzoek is een definitieve beslissing niet mogelijk.

Het is evenwel duidelijk dat de beoordeling van de voorgestelde haveninvesteringen tevens zal gebeuren op hun economische en maatschappelijke waarde, waarbij de projecten met de meest hoge socio-economische rendementen de voorkeur genieten.

Trouwens is het niet uitgesloten dat bij de realisatie van nieuwe investeringsprojecten wordt gebruikgemaakt van nieuwe financieringstechnieken waarbij ook de privé-sector een rol kan spelen.

Bovenstaande bedenkingen hebben enkel betrekking op het begrotings- en boekhoudingsvlak. Wat het beleidsmatige aspect van de vraag betreft, verwijs ik naar mijn collega T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, die ter zake bevoegd is.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 93
van 4 januari 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Verkeer Zelzate- West en Debbautshoek — Onveiligheid

Naar verluidt veroorzaakt de verkeersregeling op Zelzate-West en Debbautshoek twijfel bij de bestuurders en zorgt dus voor grote onveiligheid. Herhaaldelijk gebeurden er ongevallen, onder meer met fietsers. Men kan er de ongelukkige situatie observeren : immense, onoverzichtelijke kruispunten met slechte bewegwijzering. Bijvoorbeeld de afslag naar Zelzate, links komend uit de richting Eeklo, is slecht aangegeven,

Ik zou het zeer op prijs stellen het volgende te mogen vernemen

1. Hoeveel ongevallen, van welke aard, en met welk soort weggebruikers, waren er te betreuren de jongste 10 jaar ?
2. Zijn rotondes niet meer aangewezen ? ZO ja, voor wanneer zijn die te verwachten ? Zo nee, waarom niet ?
3. Kan de signalisatie Zelzate-West niet onmiddellijk aangepast worden ?

Vraag nr. 94
van 5 januari 1993
van de heer J. DE ROO

Expresweg N 49 deel Zelzate-Maldegem — Omvorming tot autosnelweg

De beslissing om de expresweg om te vormen tot autosnelweg is reeds enige tijd geleden genomen.

1. In welke gemeenten en op welke plaatsen zullen bruggen, tunnels, verkeersknooppunten, parkeerstroken, enzovoort worden aangelegd ?
2. Welke aanbestedingen zullen worden gedaan en wanneer ?
3. Op hoeveel worden de kosten geraamd ?
4. Wat zijn de vermoedelijke begin- en einddata van de onderscheiden werken ?
5. Hoeveel landbouwgronden zullen worden ingenomen om de omvorming te realiseren ?

Vraag nr. 96
van 5 januari 1993
van de heer L. BARBE

Gewestweg N 8 Brussel-Ninove — Maatregelen voor verkeersveiligheid

De gewestweg N 8 Brussel-Ninove is zowel wat verkeersveiligheid als verkeersleefbaarheid betreft één van de meest problematische wegen in ons land. De bebouwing langs de 25 km lange vierstrooksweg strekt zich bijna over heel de lengte uit. De verkeersdruk is enorm (in 1991 tot bijna 19.000 voertuigen per dag). Reeds jaren is er sprake van belangrijke investeringen om die problematiek aan te pakken. In de vorige regering werden er nieuwe plannen ontworpen. Enkel voor het grondgebied Dilbeek zijn er tot nu toe kredieten (en de werkzaamheden zijn ondertussen gestart). Vanzelfsprekend zou zo snel mogelijk de rest van het tracé ook moeten worden aangepakt.

In de recente "Behoeftenanalyse inzake veiligheid en leefbaarheid" van de administratie van de minister wordt voor de N 8 Spanuit-Eizeringen 50 miljoen voor fietspaden gevraagd. Voor de modernisering van de N 8 van de grens met Brabant tot de N 28 pleit de studie — in het raam van de verkeersleefbaarheid — voor 60 miljoen.

In de investeringsprogramma's 1993-1995 heeft men die twee investeringen echter niet opgenomen. Er zijn enkel werken gepland aan de kruispunten Eizeringen en Poelbeekstraat.

1. Hoeveel verkeersongelukken met gewonden en/of doden gebeurden er in 1991 op de N 8 vanaf de gewestgrens tot het kruispunt met de N 28 ? (Graag totaal aantal ongelukken, aantal doden en licht- en zwaargewonden).
2. Wat is de stand van zaken in verband met de werkzaamheden aan de N 8 in de gemeente Dilbeek ? (timing, budget. . . .)
3. Waarom wordt de volgende jaren geen werk gemaakt van de twee voorstellen van de administratie inzake de N 8, zoals aangegeven in de behoeftenstudie ?
4. Zijn er andere maatregelen gepland om de verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid op de N 8 vanaf Dilbeek tot Ninove aan te pakken ?

Vraag nr. 98
van 5 januari 1993
van de heer L. BARBE

Kruispunt Den Doorn in Ninove — Maatregelen voor verkeersveiligheid

Het kruispunt van de N 28 en de N 405 (Den Doorn) is al jaren een zwart punt en één van de meest gevaarlijke kruispunten in het arrondissement Aalst. Tot mijn verbazing vind ik in de investeringsprogramma's van openbare werken voor 1993, 1994 en 1995 geen budget voor dit kruispunt.

1. Hoeveel verkeersongelukken met gewonden en of doden vielen er de laatste 5 jaar op dit kruispunt ? (Graag cijfers per jaar met vermelding van doden, zwaar- en lichtgewonden).
2. Waarom plant de minister de volgende jaren geen aanpassingen op dit kruispunt ³?
3. Hoeveel zou de herinrichting van het kruispunt tot rotonde ongeveer kosten ?

Vraag nr. 101
van 6 januari 1993
van de heer P. BREYNE

Martjesvaart en Sint-Jansbeek in Langemark-Poelkapelle — Waterbeheersingswerken

De voorganger van de minister besliste in 1987 de nodige waterbeheersingswerken aan de Martjesstraat en Sint-Jansbeek in Langemark-Poelkapelle uit te voeren en dit in verschillende fasen.

Het uitblijven van de werken brengt grote schade toe aan de omliggende weiden en landerijen ; de aansprakelijkheid hiervoor ligt bij het Vlaamse Gewest.

Graag vernam ik wanneer uiteindelijk de desbetreffende werken zullen worden gerealiseerd.

Vraag nr. 102
van 6 januari 1993
van de heer J. DE BREMAEKER

Wegsignalisatie — Wildgroei

In aansluiting op mijn vraag nummer 286 van 2 september 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 13 van 16 oktober 1992, blz. 620), wens ik de aandacht van de minister erop te vestigen dat de Koning Boudewijnstichting de wegsignalisatie in ons land onderzoekt. De wildgroei in de signalisatie moet dringend weggewerkt worden. Dat zal de verkeersveiligheid ten goede komen.

1. Is het initiatief van de Koning Boudewijnstichting geen ernstige vingerwijzing voor het in gebreke blijven van de overheid inzake signalisatie ?

Waarom wijt de minister de tekortkoming van de overheid ?

2. Zal het Vlaamse Gewest zelf geen initiatieven nemen ? Is dat niet zeer dringend nodig ?

Vraag nr. 103
van 6 januari 1993
van de heer J. DE BREMAEKER

Stad aan de Stroom — Steun van Gewest

Antwerpen nam het initiatief om de stad een belangrijke nieuwe impuls te geven en wonen in de stad aangenamer te maken. Dit voornemen verdient alle lof en de ondersteuning van het Vlaamse Gewest.

1. Wat is het standpunt van de minister inzake het initiatief Stad aan de Stroom ?
2. Zal het Gewest hieraan meewerken ? Zo ja, welke projecten zullen binnen welke termijn verwezenlijkt worden ? Welke gelden worden hiervoor uitgetrokken ?
3. Wanneer zal men eindelijk beginnen met het stabiliseren van de Scheldekaaien ? Hoeveel krediet is hiervoor in 1993 beschikbaar ?

Vraag nr. 104
van 6 januari 1993
van de heer J. ANSOMS

Verkeer arrondissement Antwerpen — Zwarte punten

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de meest recente gegevens omtrent de zwarte punten in het verkeer in het arrondissement Antwerpen ?
2. In welke mate werd of wordt er in het meerjarenplan rekening gehouden met die zwarte punten ? Welke maatregelen worden er gepland om de zwarte punten weg te werken ?

Vraag nr. 105
van 6 januari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Ring rond Brussel — Inperking plaatselijk verkeer

Om de capaciteit van de Ring rond Brussel te verhogen stelt de GOM Vlaams-Brabant voor om eerst te zoeken naar valabele kostenbesparende alternatieven.

Er wordt onder meer gedacht aan de mogelijke sluiting van de afrit aan de Limburg-Stirumlaan in Wemmel om zo de toevloed van het plaatselijk verkeer op de Ring te verminderen.

Wat is de mening van de minister ten aanzien van dit specifieke voorstel ?

Vraag nr. 106
van 7 januari 1993
van de heer C. LISABETH

N 35 in Eke-Nazareth — Aanleg rotonde

In 1990 deden zich in de gemeente Eke-Nazareth vierentachtig ongevallen voor, waarbij honderd drieëndertig gewonden werden geregistreerd. Een groot aantal van die ongevallen had plaats op de N 35 Deinze-Gavere, namelijk 15, wat een record is voor die gevaar-

lijke weg. Daarbij viel toen één dode te betreuren en hadden 7 ongevallen plaats met minstens één zwaargewonde.

Ook in 1991 en 1992 hadden verschillende zware ongevallen plaats op de N 35. De woede van de bevolking over deze zeer onveilige toestand nam dan ook zienderogen toe.

Ondanks het feit dat de N 35 slechts twee stroken telt worden er zeer hoge snelheden ontwikkeld. Vooral het kruispunt Edemolen vormt een groot probleem. Een rotonde zou de snelheid gevoelig kunnen afremmen. Ook door het gemeentebestuur werd hierop reeds aangedrongen.

Graag vernam ik van de minister of daartoe reeds concrete plannen werden uitgewerkt en wanneer daaraan eventueel uitvoering zou worden gegeven. Zoniet, welke alternatieve oplossingen stelt de minister voor ?

Vraag nr. 107
van 7 januari 1993
van de heer C. LISABETH

Fietspaden langs gewestwegen — Aanleg en beveiliging

Onlangs gaf de minister te kennen dat hij het totaal aantal kilometer aan fietspaden in Vlaanderen op twee jaar tijd wenst te verdubbelen. Voor 1993 zou het fietspadennet met ongeveer 243 kilometer worden uitgebreid. Dat kan ons alleen verheugen omdat de aanleg van nieuwe fietspaden inderdaad hoogdringend is.

Belangrijk is ook dat er zou worden geopteerd voor veilige fietspaden en dat die in de eerste plaats zouden worden aangelegd langs gewestwegen die tot hiertoe bekend staan als gevaarlijk voor de zwakke weggebruikers.

Het lijkt me ook logisch dat bijzondere aandacht zou worden besteed aan die gewestwegen waarlangs reeds over een bepaald gedeelte een — al dan niet beveiligd — fietspad is gelegen. Het plots eindigen van een fietspad, waarbij de fietsers dan opnieuw de gewone weg moeten gebruiken, leidt meestal tot zeer gevaarlijke situaties. Dat is onder meer het geval op het grondgebied van de gemeente Eke-Nazareth langs de steenweg op Deinze (N 35) en langs de 's Gravenstraat. Beide gewestwegen worden de laatste jaren bovendien gekenmerkt door een groot aantal ongevallen, waarbij verschillende doden en zwaargewonden te betreuren vielen. Langs die gewestwegen is over een bepaald gedeelte een fietspad beschikbaar, dat evenwel plots ophoudt. Langs de 's Gravenstraat gaat het bovendien over een op de weg afgebakende — en dus niet-beveiligde — fietsstrook.

Deelt de minister de zienswijze dat prioriteit moet worden gegeven aan het vervolledigen en beveiligen van reeds bestaande fietspaden langs gevaarlijke gewestwegen ?

Vraag nr. 108
van 7 januari 1993
van de heer C. LISABETH

N 60 in Eke-Nazareth — Aanleg van rotondes

In de gemeente Eke-Nazareth deden zich in 1990 vie-

rentachtig ongevallen voor, waarbij honderd drieëndertig gewonden werden geregistreerd. Het dodenaantal kende een triest hoogtepunt : niet minder dan twaalf personen verloren er het leven. Vier van die dodelijke ongevallen hadden plaats op de N 60. Op die weg hadden ook negen ongevallen plaats met minstens één zwaargewonde en dit op een totaal van 26 ongevallen. Vooral enkele kruispunten op de N 60 op het grondgebied van Eke-Nazareth zijn levensgevaarlijk. Het aanbrengen van rotondes op die kruispunten zou de veiligheid in belangrijke mate kunnen verhogen.

Graag vernam ik van de minister of daartoe plannen bestaan en wanneer daaraan eventueel uitvoering kan worden gegeven. Zoniet, welke alternatieve oplossingen stelt de minister voor ?

Vraag nr. 109
van 8 januari 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Ruimtelijke ordening en planning — Beleid

De ruimtelijke ordening en planning zijn in een stroomversnelling terechtgekomen. AROL was vroeger en Arohm is nu het middelpunt van een expertise en intern administratieve planologische ondersteuning.

1. Hoeveel gespecialiseerde medewerkers had de planologische dienst van AROL en heeft de planologische dienst van Arohm, naar formatie en bezetting, niveau, rang, graad, geslacht, opleiding ?
2. Heeft men voor de planologische dienst ooit rechtstreeks aangeworven in een andere rang en graad dan de klassieke wervingsrang ? Zo ja, voor welke functie en rang ? Zo nee, waarom niet ?
3. Zijn er specifiek voor de voorbereiding en de opmaak van het Structuurplan Vlaanderen wervingen gebeurd of gepland ? Zo ja, voor welk niveau, rang, graad en functies ?
4. Hoeveel heeft men de jongste 5 jaar en jaarlijks geïnvesteerd in de ruimtelijke ordening en planning in Vlaanderen, enerzijds in de ontwikkeling van het beleid, anderzijds in de informatie van of de interactie met de burger ?
5. Op welk budget rekt men voor de ruimtelijke ordening en planning in Vlaanderen de komende 6 jaar (jaarlijks) ?
6. Elke planning gebeurt in eerste fase tegelijk op alle niveaus. Welke initiatieven werden genomen tot de algemene start van ruimtelijke planning en ordening op gemeentelijk en provinciaal niveau ?

Vraag nr. 113
van 8 januari 1993
van de heer D. RAMOUDT

Kruispunt Bosweg en Verenigde Natieslaan in Oostende — Criteria voor plaatsen verkeerslichten

Uit het antwoord op een vraag aan het college van burgemeester en schepenen in verband met de verkeersveiligheid op het kruispunt Bosweg en de Ver-

enige Natieslaan in Oostende, vernam ik dat er op dat kruispunt sinds begin 1987 48 ongevallen zijn gebeurd, waarvan acht met zwaargewonden en één met een dodelijk slachtoffer.

Uit hetzelfde antwoord blijkt dat het stadsbestuur reeds meermaals aan het Bestuur der Wegen heeft gevraagd om verkeerslichten op het kruispunt aan te brengen, en dit ter beveiliging van overstekende voetgangers en fietsers.

Het Bestuur der Wegen voerde een telling uit naar de verkeersdichtheid op het kruispunt. Die bleek evenwel niet te voldoen aan de normen voor de plaatsing van verkeerslichten.

1. Is de verkeersdichtheid het enige criterium waarop wordt gesteund voor het nemen van initiatieven ?
2. Zijn dodelijke slachtoffers en zwaargewonden het criterium om tot besluitvorming over te gaan ?
3. Aan welke criteria dient er te worden voldaan opdat er op bovengenoemd kruispunt verkeerslichten komen ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 39
van 5 januari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-uitzendingen — Sponsoring

In de BRTN-televisie-uitzending "De zevende dag" van zondag 20 december 1992, tijdens het debat Confrontatie, waaraan de minister zelf deelnam, verweet de heer Neels van VTM de administrateur-generaal van de BRTN dat de openbare omroep een programma brengt waarvan de inhoud volledig door de sponsors wordt bepaald en dat daarom door VTM werd geweigerd. De administrateur-generaal van de BRTN bleef hierop het weerwoord schuldig, zodat hierdoor de indruk ontstaan is dat de heer Neels gelijk had.

Kan de minister mij dit bevestigen ?

Zo ja, over welk programma en over welke sponsors gaat het hier ? Is de minister van mening dat dit conform de voor de BRTN geldende reglement is ?

Zo niet, welke maatregelen werden er getroffen ?

Vraag nr. 40
van 5 januari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-medewerkers — Politieke neutraliteit

In het radio- en televisieblad Humo van 17 december 1992 wordt mevrouw Sabine De Vos van de BRTN geïnterviewd en dit voor een groot deel omtrent haar werk bij de openbare omroep. Tijdens het gesprek verklaarde zij onder meer het volgende : "Ik wou dat

ik die Vlaams Blokkers eens een jaar in een concentratiekamp zou kunnen stoppen. Wij moeten de mensen sensibiliseren : ze moeten zich op de duur schamen dat ze ooit voor het Vlaams Blok hebben gestemd. Ik moest de "Panorama"-uitzending over het Vlaams Blok aankondigen . . . ik wou iets in mijn toon leggen van : Dames en heren, U móét nu kijken, en u móét er een les uit trekken en nooit meer voor het Vlaams Blok stemmen".

Is de minister van mening dat iemand die in de hoedanigheid van BRTN-medewerker aan het woord komt, zijn of haar politieke voor- en afkeur mag uiten ?

Is hij niet van mening dat die persoon daarmee bij het publiek de indruk bevestigt dat de openbare omroep politiek alles behalve neutraal is ?

Welke maatregelen werden er omtrent die toch zeer krasse uitspraken getroffen ?

Vraag nr. 41
van 5 januari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-uitzending Panorama over Vlaams Blok — Politieke neutraliteit

De uitspraak van Sabine De Vos in het radio- en televisieblad Humo van 17 december 1992 : "Ik moest de "Panorama"-uitzending over het Vlaams Blok aankondigen . . . ik wou iets in mijn toon leggen van : Dames en heren, u moet nu kijken, en u moet er een les uit trekken en nooit meer voor het Vlaams Blok stemmen", bevestigt dat de BRTN bij voorbaat wist dat de zeer omstreden "Panorama"-uitzending politiek zeker niet neutraal zou zijn en dat het de bedoeling was het Vlaams Blok schade toe te brengen.

Is de minister de mening toegedaan dat dit in overeenstemming is met de politieke neutraliteit die van de BRTN moet worden verwacht ?

Zo niet, welke maatregelen werden er in dit verband genomen ?

Vraag nr. 42
van 8 januari 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Cultureel erfgoed — Regelingen inzake vrij goederenverkeer

Voorwerpen die deel uitmaken van het cultureel erfgoed van de EG-lidstaten, zouden een uitzondering vormen op het vrije verkeer van goederen, dat sinds 1 januari 1993 binnen de EG bestaat.

1. Heeft de minister aan de beraadslagingen binnen het federale België deelgenomen en zijn de Franstalige, Duitstalige en Vlaamse Gemeenschap tot een gezamenlijk standpunt kunnen komen ?
2. Gaat het om een principebesluit, wat inhoudt dat er een uitgewerkte regeling komt die definitief zal worden goedgekeurd ? Om welk soort besluit gaat het hier en wat is de precieze inhoud ?

3. Is het juist dat waardevolle kunstvoorwerpen, als ze terecht of rechtmatig verworven eigendom zijn, niet zonder vergunning kunnen worden uitgevoerd ?

Zo ja, heeft men bij benadering uitgezocht wat dit aan complicaties, bureaucratie en vertraging in de verkoop enzovoort meebrengt ? (Waaraan de efficiëntie van de regeling omgekeerd evenredig is . . .)

4. Zal de minister een initiatief nemen om, met zorg voor het cultureel erfgoed, regelingen die hun doel voorbischieten, af te wijzen en om te werken tot regelingen die uitsluitend op illegale verhandelingen betrekking hebben ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 27
van 6 januari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid — Mogelijke publikatie gevaarlijke verkeerspunten

Enige weken geleden verklaarde de Belgische minister van Verkeerswezen dat hij het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid de opdracht heeft gegeven na te gaan in hoeverre een algemeen plan van de gevaarlijke punten van het verkeersnet gepubliceerd kan worden.

Is de minister op de hoogte van dit op zich zinvolle initiatief ?

Behoort dit evenwel niet tot de bevoegdheid van de gewesten ?

Vraag nr. 28
van 8 januari 1993
van de heer J. DE BREMAEKER

Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen — Situatie Wommelgem

In het meerjarenprogramma Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen van juli 1990 is vastgesteld dat 44 gemeenten in Vlaanderen structureel onveiliger zijn dan de overige gemeenten.

1. Voor elk van die gemeenten zou een verkeersveiligheidsplan worden opgemaakt waarin de onveiligheid zou worden geanalyseerd en waarin voorstellen zouden worden uitgewerkt om de toestand te verbeteren. In dit verband zou een subsidieregeling worden ingesteld voor de gemeentelijke verkeersplannen. In hoeverre kreeg dit voornemen concrete uitwerking ?
2. Ook Wommelgem staat vermeld als gemeente waar meer dan vijftig percent van de letselongevallen op de gewestwegen gebeuren. Kruispunt R 11, km 1.41 A 13 (gewestwegen Autolei-Herentalsebaan) wordt genoemd als aan te pakken knelpunt van tweede prioriteit, en is oorzaak van heel wat sluisverkeer dwars door de gemeente. Wanneer en op welke wijze wordt in dit verband aan de slag gegaan, waarbij rekening dient te worden gehouden met het advies van 19 februari 1991 van het gemeentebestuur waarin wordt vooropgesteld prioriteit te verlenen aan het openbaar vervoer ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
26	11.01.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Agenda? voor parlementsleden — Taalgebruik huysen</i>	313
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
40	22.12.1992	J. Ulburghs	<i>Noorderkempen — Bodemverontreiniging</i>	329
41	22.12.1992	J. Ulburghs	<i>Noord-Limburg — Verontreiniging door zware metalen</i>	330
42	22.12.1992	J. Ulburghs	<i>Noord-Limburg — Zinkverontreiniging</i>	331
45	05.01.1993	R. Van Hooland	<i>Oost- Vlaanderen — Sociale-huisvestingspolitiek</i>	313
46	05.01.1993	R. Van Hooland	<i>Vuilnisbelt Vlierzele — Controle en maatregelen</i>	313
47	05.01.1993	L. Barbé	<i>Illegale slijbstorten in Lede — Gegevens</i>	314
48	05.01.1993	L. Barbé	<i>Monstername van afvalwaters bij bedrijven — Problemen</i>	314
49	05.01.1993	L. Barbé	<i>Ambtenaren VMM — Verbaliserende bevoegdheid</i>	315
50	06.01.1993	J. De Mol	<i>Recyclage — Ecologisch verantwoorde plakband</i>	316
T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden				
13	29.10.1992	M. Didden	<i>Dijkwegen en fletspaden in het Maasland — Werken</i>	332
16	03.11.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brug over zeekanaal in Ruisbroek — Afwerking</i>	332
55	26.11.1992	R. Van Hooland	<i>Kluizencomplex in Gent — Gegevens</i>	332
56	26.11.1992	R. Van Hooland	<i>Sluis van Terneuzen — Gegevens</i>	333
57	26.11.1992	H. Suykerbuyk	<i>Gronden duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet — Tracé IJzeren-Rijnlijn</i>	334
74	11.12.1992	F. Dielens	<i>N 208 Denderleeuw-Liedekerke- Essene — Aanleg</i>	334
77	14.12.1992	L. Goutry	<i>Expresweg N 49 van Zelzate tot Westkapelle — Omvorming tot autosnelweg</i>	335
91	23.12.1992	F. Ghesquière	<i>Diefstal van vrachtwagens en ladingen — Maatregelen</i>	336
93	0 04.01.1993	R. Van Hooland	<i>Verkeer Zelzate- West en Debbautshoek — Onveiligheid</i>	354
94	0 05.01.1993	J. De Roo	<i>Expresweg N 49 deel Zelzate-Maldegem — Omvorming tot autosnelweg</i>	354
95	05.01.1993	M. Bourgois	<i>Personeel lokale en regionale sector Vlaamse Gemeenschap — Weddeschaalverhoging</i>	316

96	0	05.01.1993	L. Barbé	<i>Gewestweg N 8 Brussel-Ninove — Maatregelen voor verkeersveiligheid</i>	354
98	0	05.01.1993	L. Barbé	<i>Kruispunt Den Doorn in Ninove — Maatregelen voor verkeersveiligheid</i>	355
99		05.01.1993	J. Eeman	<i>Gemeenten — CAO</i>	316
100		05.01.1993	M. Capoen	<i>Gronden nabij militair kamp Lombardsijde — Bestemming</i>	317
101	○	06.01.1993	P. Breyne	<i>Martjesvaart en Sint-Jansbeek in Langemark-Poelkapelle — Waterbeheersingswerken</i>	355
102	○	06.01.1993	J. De Bremaecker	<i>Wegsignalisatie — Wildgroei</i>	355
103	○	06.01.1993	J. De Bremaecker	<i>Stad aan de Stroom — Steun van Gewest</i>	355
104	○	06.01.1993	J. Ansoms	<i>Verkeer arrondissement Antwerpen — Zwarte punten</i>	355
105	○	06.01.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ring rond Brussel — Inperking plaatselijk verkeer</i>	355
106	○	07.01.1993	C. Lisabeth	<i>N 35 in Eke-Nazareth — Aanleg rotonde</i>	355
107	○	07.01.1993	C. Lisabeth	<i>Fietspaden langs gewestwegen — Aanleg en beveiliging</i>	356
108	○	07.01.1993	C. Lisabeth	<i>N 60 in Eke-Nazareth — Aanleg van rotondes</i>	356
109	0	08.01.1993	R. Van Hooland	<i>Ruimtelijke ordening en planning — Beleid</i>	356
110		08.01.1993	R. Van Hooland	<i>Woonuitbreidingsgebieden — Criteria voor gebruik</i>	318
111		08.01.1993	J. De Mol	<i>Gemeenteraadszittingen — Toevoegen van punten aan agenda</i>	336
112		08.01.1993	P. Dewael	<i>Aan- en verkoop van gronden door gemeentebesturen en kerkfabrieken — Uitvoeren schatting</i>	337
113	0	08.01.1993	D. Ramoudt	<i>Kruispunt Bosweg en Verenigde Natieslaan in Oostende - Criteria voor plaatsen verkeerslichten</i>	356
115		11.01.1993	H. Lauwers	<i>Verkoop militaire eigendommen — Stedebouwkundige bestemming</i>	319

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

16		24. 11. 1992	H. Van Dienderen	<i>BRTN — Natuur- en milieuprogramma's</i>	338
24		08.12.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen — Gratis parkeerruimte</i>	338
25		10.12.1992	M. Dillen	<i>BR TN-radio — Gegevens</i>	339
26		10.12.1992	F. Van den Eynde	<i>BRTN- TV — Een anti- Vlaams- Bloklid</i>	340
27		10.12.1992	F. Van den Eynde	<i>BRTN- TV-journaal — Vrouwenhandel en Vlaams Blok</i>	340
28		10.12.1992	F. Van den Eynde	<i>BRTN-programma Panorama over Vlaams Blok — Politieke neutraliteit</i>	340
29		10.12.1992	F. Van den Eynde	<i>BRTN-programma Panorama over Vlaams Blok — Historiciteit</i>	341
30		10.12.1992	F. Van den Eynde	<i>BRTN-journaal over 24 november — Politieke neutraliteit</i>	341

31	10.12.1992	J. Van den Eynde	<i>Radio 1 — Politieke neutraliteit</i>	342	
34	18.12.1992	J. Valkeniers	<i>BRTN-uitzendingen in Frankrijk — Schrapping door Cenod-TV-Citévision</i>	342	
37	04.01.1993	J. De Roo	<i>Plaatselijke openbare bibliotheken — Gegevens</i>	319	
38	05.01.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN-uitzendingen — Recht van antwoord</i>	320	
39	0	05.01.1993	F. Van den Eynde	<i>BR TN-uitzendingen — Sponsoring</i>	357
40	0	05.01.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN-medewerkers — Politieke neutraliteit</i>	357
41	0	05.01.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN-uitzending Panorama over Vlaams Blok — Politieke neutraliteit</i>	357
42	0	08.01.1993	H. Suykerbuyk	<i>Cultureel erfgoed — Regelingen inzake vrij goederenverkeer</i>	357
43		11.01.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme — Toeristische brochures VVV's</i>	321

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

44	22.12.1992	H. Van Dienderen	<i>Overheidsdiensten, parastatalen en overheidsbedrijven — Beroepsziekten</i>	343
45	23.12.1992	K. Van Overmeire	<i>Lager onderwijs in Ronse — Aantal vreemdelingen</i>	344
47	04.01.1993	L. Appeltans	<i>Gereffecteerde leerkrachten — Aantallen</i>	321
48	05.01.1993	J. Ansoms	<i>Intersectorieel akkoord van sociale programmatie '91-'94 — Tegemoetkoming vervoerskosten onderwijspersoneel</i>	321
49	06.01.1993	G. Annemans	<i>Gemeenteschool — Toegankelijkheid voor Vlaamse-Raadsleden</i>	322
50	08.01.1993	H. Lauwers	<i>Paramedisch personeel buitengewoon onderwijs — Weddeschaal</i>	322
51	08.01.1993	H. Lauwers	<i>Buitengewoon onderwijs — Verschil in berekening uren tussen pedagogisch en paramedisch personeel</i>	322
52	08.01.1993	F. Dewinter	<i>Onderwijs — Islamonderricht</i>	323
53	08.01.1993	H. Suykerbuyk	<i>Postacademische opleiding — Taalgebruik</i>	323
54	08.01.1993	H. Suykerbuyk	<i>Erasmusstudenten — Integratie</i>	324
55	08.01.1993	H. Suykerbuyk	<i>Universiteiten — Categorieën anderstalige cursussen</i>	324
56	08.01.1993	H. Suykerbuyk	<i>Universiteiten — Anderstalige cursussen</i>	324
57	08.01.1993	H. Suykerbuyk	<i>Erasmusstudenten in postacademische opleiding — Anderstalige cursussen</i>	325
58	08.01.1993	J. De Meyer	<i>Cursus Nederlands in onderwijs voor sociale promotie — Vrijstelling inschrijvingsgelden voor vreemdelingen</i>	325
59	08.01.1993	J. Eeman	<i>Onderwijspersoneel — Wedertewerkstelling in welzijnssector en RVA</i>	325
60	11.01.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Leerlingenvervoer — Verlenging contracten</i>	326

66	22.01.1993	F. Van den Eynde	<i>Buitenlandse reizen regeringsleden — Begeleiding door journalisten</i>	326
78	01.02.1993	D. Ramoudt	<i>Toerismeonderwijs — Conclusies rapport- Henau</i>	326

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

67	14.08.1992	H. Van Dienderen	<i>Project Punt aan De Lijn — Extra middelen</i>	344
82	16.10.1992	J. Geysels	<i>Socio-culturele instellingen — Kredieten voor vormings- en ontwikkelingswerk</i>	345
1	23.10.1992	J. Ulburghs	<i>Kasteel van Gruitrode — Bescherming</i>	346
5	06.11.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Beschermde en aangekochte gebouwen — Verval</i>	346
11	27.11.1992	L. Pierco	<i>De Lijn — Ingebruikname van aardgasvoertuigen</i>	346
13	01.12.1992	H. Van Dienderen	<i>Ministerieel Comité Mobiliteit — Stand van zaken</i>	347
14	04.12.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Belgische delegatie in Mexico — Protocolaire volgorde</i>	348
15	08.12.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen — Gratis parkeerruimte</i>	348
19	11.12.1992	G. Cardoen	<i>Tegemoetkoming in vervoerkosten — Uitsluiting personeelsleden onderwijs</i>	349
20	15.12.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Studie</i>	349
22	22.12.1992	A. Denys	<i>Leerling-loodsen — Aan wervingsreglement</i>	349
24	23.12.1992	L. Dierickx	<i>De Lijn — Moeilijkheden aan taalgrens</i>	350
26	23.12.1992	V. Dua	<i>Hotel Van Goethem in Gent — Verkrotting</i>	350
27	0 06.01.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid — Mogelijke publikatie gevaarlijke verkeerspunten</i>	358
28	0 08.01.1993	J. De Bremaeker	<i>Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen — Situatie Wommelgem</i>	358

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

28	18.09.1992	M. Capoen	<i>Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen — Criteria</i>	350
14	22.12.1992	J. Ulburghs	<i>Noorderkempen — Groententeelt in vervuilde bodem</i>	351
15	22.12.1992	J. Ulburghs	<i>Noorderkempen — Verontreiniging putwater door zware metalen</i>	352
16	05.01.1993	G. Vanleenhove	<i>Gesco's — Tewerkstelling in Westvlaamse gemeentebesturen</i>	327
17	06.01.1993	F. Ghesquière	<i>Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen — Steun aan steden en gemeenten</i>	327
18	08.01.1993	L. Goutry	<i>Preventieve geneeskunde — Kostprijs initiatieven</i>	327
19	12.01.1993	L. Barbé	<i>Ziekte van Alzheimer — Studie over verband met blootstelling aan aluminium</i>	328
20	14.01.1993	M. Dillen	<i>Economische situatie in Antwerpse regio — Maatregelen</i>	328

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

10	17.12.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Welzinssector — Initiatieven</i>	352
12	22.12.1992	J. De Bremaeker	<i>Havenkredieten — Beleid</i>	353